

Liahona

FÖRSTASIDESARTIKEL:
Läs Mormons bok, s 2, 7

**Låt inte pornografi
förstöra ditt liv, s 18, 22**

**Den Helige Andens
gåva, s LS4**

Liahona

PÅ OMSLAGET

Framsida: Målning av Jeffrey Hein. Baksida: Foto Welden C Andersen, Craig Dimond och Don O Thorpe.

LILLA STJÄRNAN, OMSLAGET

Foto Marvin K Gardner.

SE "TID FÖR DET SOM ÄR EVIGT", S 44

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första presidentskapet: Ett levande och sant vittnesbörd *Gordon B Hinckley*
- 7 En ständig uppmaning från profeterna
- 8 Stärk familjen: Äktenskapets band
- 10 Budskap från Läran och förbunden: Min släkthistoria förändrade mitt liv *Carlos A Pérez*
- 12 Jag har hittat den!
- 18 Bekämpa skräpet på Internet *Mario Hipol*
- 25 Besökslärarnas budskap: Gläd dig åt din kunskap om livets mening
- 30 De sjuttios kvorum *Earl C Tingey*
- 34 Läran och förbunden: En överblick: Översikt 2 — Kapitel 65–137
- 40 Sista dagars heliga berättar
Ett oväntat äktenskapsråd *Bart Benson*
Jag kände en obeskrivlig glädje *Hildo Rosillo Flores*
Räddad två gånger *Pamela M Moody*
- 48 Brev till redaktionen

FÖR UNGDOMAR

- 16 599 dop *Wilson Arley Ocampo*
- 22 Frågor och svar: Pornografin håller på att förstöra mitt liv. Vad kan jag göra?
- 26 Bästa platsen att vara på *Janet Thomas*
- 33 Affisch: Värld mer än sin vikt i guld
- 39 Visste du det här?
- 44 Tid för det som är evigt *Adam C Olson*

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Kanariefågeln som sjöng bäst *Thomas S Monson*
- LS4 Samlingsstunden: Den Helige Andens gåva *Margaret Liffert*
- LS6 Från president David O McKays liv: Vad vi kan lära oss av Dandy
- LS8 Omringa Jesus med kärlek *Jane McBride Choate*
- LS10 Kraften att döpa och konfirmera
- LS11 Särskilt vittne: Lär känna äldste M Russell Ballard
- LS12 För små vänner: Audrey får en vän *Lurley Noe*
- LS14 Nya vänner: Hans Nieto från Guayaquil i Ecuador *Marvin K Gardner*

SE "BÄSTA PLATSEN ATT VARA PÅ", S 26

Förslag till familjens hemafton

Med hjälp av denna sida kan du använda Liahona såväl i din undervisning i klassrummet som i din undervisning hemma.

"Äktenskapets band", s 8: Visa ett bröllopsfoto och fråga vad "äktenskapets band" betyder. Läs avsnittet "Kärlekens band". Vilka av detta bands välsignelser nämns i artikeln? Läs eller sjung "Frid och glädje finns på jord" (*Psalmer*, nr 191) och läs det sista citatet i artikeln. Diskutera hur er familj kan arbeta mot målet att ha ett "älskat hem".

"Bekämpa skräpet på Internet", s 18: Läs Mosiah 4:30 och diskutera följderna av att titta på olämpligt material. Gör tillsammans en lista på regler för hur datorn ska användas. Sätt upp listan bredvid datorn.

"Bästa platsen att vara på", s 26: Använd artikeln för att få veta vad ett institutcenter är. Ni kanske kan besöka ett lokalt institut tillsammans. Överväg under bön att bjuda med en ung vuxen som inte är inskriven vid institutet att gå med er.

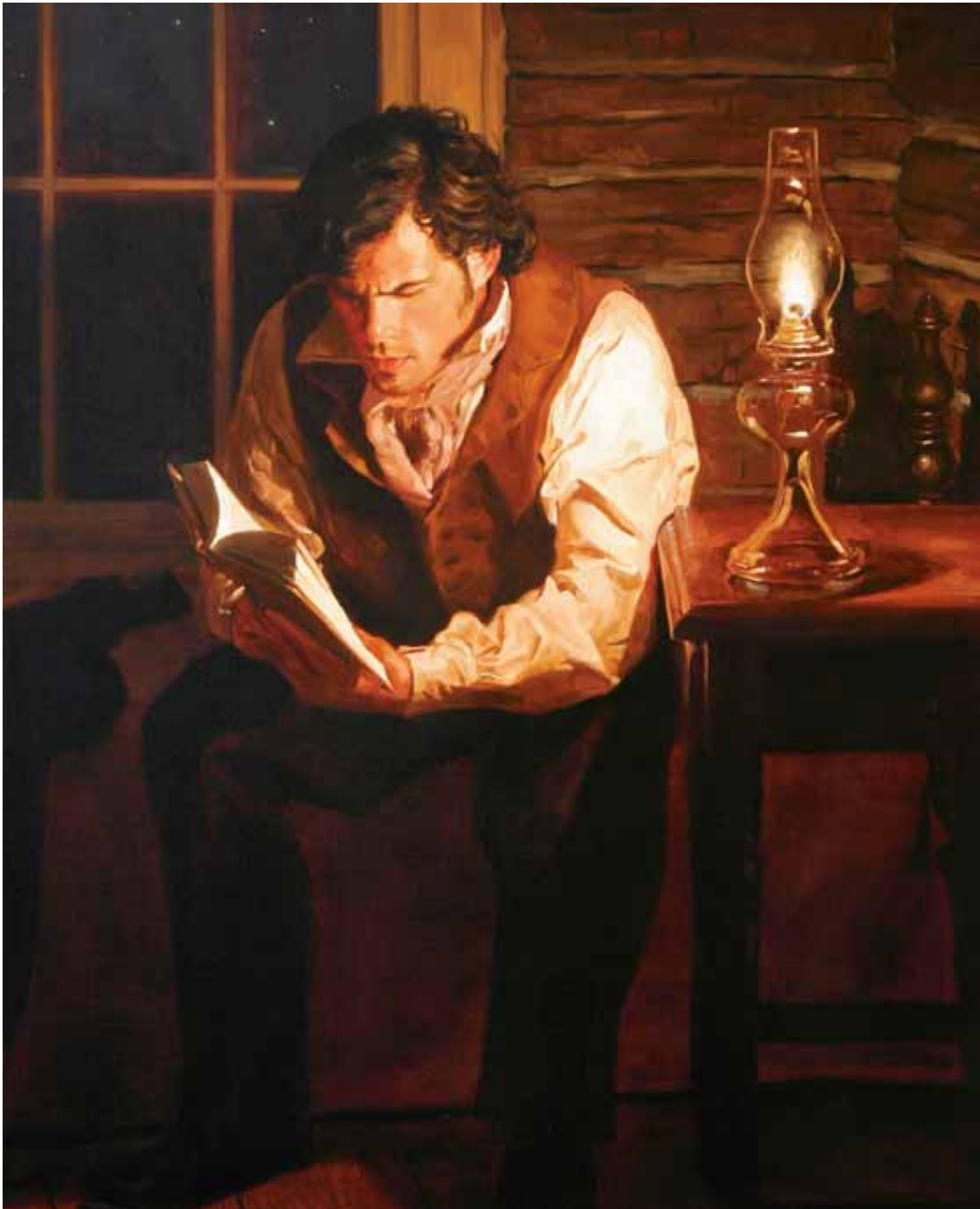
"Tid för det som är evigt", s 44: Fyll en burk med gryn (till exempel ris) och försök sedan lägga i flera små stenar (fler än vad som ryms i burken). Töm burken och fyll den igen, den här gången genom att lägga

i stenarna först och sedan fylla på med gryn så att både gryn och stenarna får plats. Läs artikeln och diskutera vad stenarna och gryn kan representera. Varför är det viktigt att ta sig tid till eviga ting först?

"Kanmariefågeln som sjöng bäst", s LS2: Läs eller återge med egna ord berättelsen om syster McKee och hennes kanariefåglar. Be familjemedlemmarna att rita en bild av Billie och skriva ner vad de lärt sig om honom. Fråga sedan hur de ska tillämpa tankarna i berättelsen under den kommande veckan.

ÄMNET I DETTA NUMMER

LS = <i>Lilla stjärnan</i>	Läran och förbunden, 10,
Ballard, M Russell, LS11	34, 39
Beskydd, 18, 40	Missionsarbete, 16, 26,
Besöksundervisning, 25	LS14
Familjen, 8, 12, 44	Mormons bok, 2, 7, 33
Familjens hemafton, 1	Omvändelse, 2, 10, 16,
Frälsningsplanen, 25	22, 40
Förbund, 8, LS4	Pornografi, 18, 22
Glädje, 25, 40	Primär, LS4
Helige Anden, den, LS4,	Prioriteringar, 44
LS10	Prästadömet, 30, LS10
Hemundervisning, 6	Sjuttio, 30
Institutet, 26	Skriftstudier, 2, 7, LS14
Internet, 18	Släkthistoria, 10, 12, 16
Jesus Kristus, F8	Smith, Joseph, 25, 34
Konfirmation, LS4, LS10	Tempel, 10, 12, 16
Kyrkans historia, 34, 39	Undervisning, 1
Kärlek, 8, 40, LS2, LS8	Unga vuxna, 26
Ledarskap, 30, 39	Vittnesbörd, 2, 40
Lydnad, LS6	Vänskapskontakter, 26, LS12
	Äktenskap, 8, 40

Ett levande och sant vittnesbörd

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

På våra möten sjunger vi ofta en favorithymn, "En ängel ifrån skyn", vars ord skrevs för mer än etthundrafemtio år sedan av Parley P Pratt.¹ De representerar hans kungörelse av en märklig boks mirakulösa framkomst. För exakt 176 år sedan i höst började denna bok att typsättas och tryckas i Palmyra i staten New York.

Berättelsen om hur Parley Pratt fick tag på boken som han skrev denna psalm om är inspirerande. I augusti 1830 reste han som lekmannapredikant från Ohio till östra delen av staten New York. I Newark, som låg vid Eriekanalen, lämnade han båten och gick en och en halv mil inåt landet, där han träffade en diakon i baptistkyrkan som hette Hamlin. Denne berättade för honom "om en bok, en märklig *bok*, en MYCKET MÄRKLIG BOK! ... Denna bok, sade han, påstods ursprungligen ha skrivits på plåtar av antingen guld eller mässing av en gren av Israels stammar, och ha upptäckts och översatts av en ung man i närheten av Palmyra i staten New York, med hjälp av syner eller änglabetjäning. Jag frågade honom hur eller var man kunde få tag på denna bok. Han lovade mig att jag skulle få läsa den i hans hem dagen därpå ... Nästa

morgon gick jag till hans hus, där mina ögon för första gången såg 'MORMONS BOK' — denna böckernas bok ... vilken var det huvudsakliga medlet i Guds hand att styra hela mitt framtida liv.

Jag öppnade den ivrigt och läste dess titelblad. Jag läste sedan vittnesbördet från flera vittnen beträffande det sätt varpå den hittades och översattes. Därefter började jag läsa dess innehåll från första kapitlet. Jag läste hela dagen. Att äta var en börda, jag hade ingen längtan efter mat. Att sova var en börda då kvällen kom, för jag föredrog att läsa framför att sova.

Medan jag läste var Herrens ande över mig, och jag visste och förstod att boken var sann, lika klart och tydligt som en människa förstår och vet att hon existerar."²

Parley P Pratt var då 23 år gammal. Han påverkades så mycket av att läsa Mormons bok, att han inom kort blev döpt i kyrkan och en av dess mest effektiva och kraftfulla föreläsare. Under sin verksamhet reste han från kust till kust, tvärs över det som nu är Förenta staterna, in i Canada och till England. Han verkade på Söderhavsöarna och var den första av kyrkans missionärer som satte sin fot

Parley Pratts erfarenhet av Mormons bok var inte unik. Starka män och kvinnor blev så djupt rörda att många, under de år som följde, till och med gav sitt liv för vittnesbördet de bade i sitt hjärta.

på Sydamerikas jord. År 1857, då han verkade som missionär i Arkansas, sköts han ner bakifrån och dödades. Han begravdes på landsbygden i ett område nära samhället Alma, och i dag står ett stort klippblock av slipad granit vid hans gravplats. På stenen finns orden till en annan av hans stora profetiska psalmer inristade, vilka visar hans vision av det arbete han var engagerad i:

*Se, dagen gryr och mörkret flyr;
Sions baner nu vecklas ut! ...
En ljusets dag för världen gryr;
min själ, din tacksambet utgjut!*

*Nu töcknen, villolärors bägn,
skingras för sannings klara ljus ...
Guds ord liksom ett himmelskt regn,
milt faller över jordens grus.³*

Parley Pratts erfarenhet av Mormons bok var inte unik. Allt eftersom den första upplagan gavs ut och lästes, blev hundratals starka män och kvinnor så djupt rörda att de gav upp allt de ägde, och under de år som följde gav många till och med sitt liv för vittnesbördet de hade i sitt hjärta om sanningen i denna märkliga bok.

I dag, 176 år efter det att den första utgåvan kom, kan Mormons bok läsas på fler platser än någonsin i dess historia. Medan det fanns 5000 exemplar i den första upplagan, distribueras det i dag omkring 5 miljoner böcker varje år, och hela boken eller delar av den finns tillgänglig på 106 språk.

Dess dragningskraft är lika tidlös som sanningen, lika universell som människosläktet. Det är den enda bok som inom sina pärmar innehåller ett löfte om att läsaren genom gudomlig kraft med visshet kan få veta att den är sann.

Dess ursprung är mirakulöst. När någon som inte känner till boken får höra berättelsen om dess ursprung för

första gången, förefaller det nästan otroligt. Men boken är här för att vi ska känna dess inverkan, hålla i den och läsa den. Ingen kan säga att den inte finns. Alla ansträng-

ningar att förklara dess uppkomst,

andra än den redogörelse som gavs av Joseph Smith, har visat sig sakna underlag. Mormons bok är

en uppteckning om det forntida Amerika. Den är en helig skrift om den nya världen, lika säkert som Bibeln

är en helig skrift om den gamla. Båda skrifterna hänvisar till varandra. Båda bär

med sig inspirationens ande, kraften att övertyga och omvända. Tillsammans utgör de två vittnen, hand i hand, om att Jesus är Kristus, den levande Gudens uppståndne och levande Son.

Mormons bok är en krönika över nationer som gått under för länge sedan. Men i dess beskrivningar av problemen i dagens samhälle är den lika aktuell som morgontidningen och mycket mer detaljerad, inspire-

rad och inspirerande beträffande lösningarna på dessa problem.

Jag känner inte till någon annan skrift som med sådan tydlighet framställer de tragiska följderna för samhällen som följer en kurs som helt går emot Guds bud. Dess sidor berättar om två olika civilisationer som blomstrade på det västra halvklotet. Båda började som små nationer, dess folk vandrade i gudsfruktan. Men med välståndet började ondska växa fram. Folket blev offer för ambitiösa och intrigerande ledares lister. Ledarna kuvade dem med betungande skatter, lurade dem med tomma löften och tolererade och rentav uppmuntrade till ett lössläppt och liderligt leverne. Dessa onda intrigmakare ledde folket in i förskräckliga krig, vilka resulterade i döden för miljontals människor och till sist i total utrotning av två stora civilisationer under två olika tidsperioder.

**Medan det fanns 5000
exemplar i den första
upplagan, distribueras
det i dag omkring 5
miljoner böcker varje
år, och hela boken eller
delar av den finns till-
gänglig på 106 språk.**

Inget annat skrivet vittnesbörd visar så tydligt det faktum, att när människor och nationer vandrar i fruktan för Gud och lyder hans bud, när de välstånd och tillväxt, men när de sätter sig över honom och hans ord, då kommer ett förfall som leder till vanmakt och död, om det inte hejdas av rättfärdighet. Mormons bok är en bekräftelse på ett ord-språk i Gamla testamentet: "Rättfärdighet upphöjer ett folk, men synd är folkens vanära." (Ords 14:34)

Himlens Gud talade till folket på den amerikanska kontinenten genom profeter och sade dem var de kunde finna sann trygghet: "Se, detta är ett utvalt land, och den nation, som äger det, skall vara fri från trældom och från fångenskap och från alla andra nationer under himmelen, om de endast vilja tjäna detta lands Gud, vilken är Jesus Kristus." (Ether 2:12)

I Mormons bok talas det med kraft om de frågor som rör vårt moderna samhälle, men dess stora och gripande budskap är ett vittnesbörd, levande och sant, om att Jesus är Kristus, den utlovade Messias, han som vandrade på Palestinas dammiga vägar och

botade sjuka och undervisade om frälsningens lära; han som dog på Golgatas kors; han som på tredje dagen steg ut ur graven och uppenbarade sig för många. Före sin slutliga himmelfärd besökte han folket på det västra halvklotet, om vilka han tidigare hade sagt: "Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Dem måste jag också leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så skall det bli en hjord och en herde." (Joh 10:16)

Bibeln stod i århundraden ensam som skriftligt vittne om Jesus av Nasarets gudomlighet. Nu står vid dess sida ett andra och mäktigt vittne, som framkommit för att "överbevisa jude och icke-jude om att Jesus är Kristus, den evige Guden, som uppenbarar sig för alla nationer". (Mormons boks titelblad)

Som jag nämnt tidigare är det nu exakt 176 år sedan den första utgåvan av Mormons bok, som hade översatts "genom Guds gåva och kraft" (Mormons boks titelblad), började typsättas och tryckas på en liten tryckpress i Palmyra i New York. Dess utgivning föregick organiserandet av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, vilket ägde rum den 6 april 1830.

I Mormons bok talas det med kraft om de frågor som rör vårt moderna samhälle, men dess stora och gripande budskap är ett vittnesbörd, levande och sant, om att Jesus är Kristus, den utlovade Messias.

Vi studerade Mormons bok i Söndagsskolan förra året. Men jag uppmanar ändå kyrkans medlemmar över hela världen och våra vänner överallt att läsa Mormons bok för första gången eller ännu en gång. Om ni läser lite mer än ett och ett halvt kapitel varje dag så har ni läst ut boken innan årets slut. I slutet av dess 239 kapitel finns en uppmaning som profeten Moroni skrev innan han avslutade

sin uppteckning för nästan 16 århundraden sedan. Han sade:

”Jag uppmanar eder att komma ihåg allt detta, ty tiden kommer snart att I skolen veta, att jag icke ljuger, ty I skolen se mig inför Guds domstol, och Herren Gud skall säga till eder: Förkunnade jag icke mina ord för eder, vilka voro skrivna av denne man, liksom en vilken ropar ifrån de döda, ja, liksom en som talar ur stoftet? ...

Och Gud skall visa eder, att det jag skrivit är sant.”
(Moroni 10:27, 29)

Utan reservation lovar jag er att om var och en av er följer detta enkla program, oavsett hur många gånger ni har läst Mormons bok tidigare, så kommer ni att känna Herrens ande i större mått i ert liv och ert hem, en starkare beslutsamhet att vandra i lydnad mot hans bud och ett starkare vittnesbörd om att Guds Son verkligen lever. ■

SLUTNOTER

1. Se *Psalmer*, nr 6.
2. *Autobiography of Parley P. Pratt*, red av Parley P Pratt Jr (1938), s 36–37.
3. ”Se dagen gryr och mörkret flyr”, *Psalmer*, nr 1.

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Överväg att tala med familjens överhuvud om president Hinckleys uppmaning att läsa ut Mormons bok före årets slut. Uppmana familjens överhuvud att diskutera uppmaningen med resten av familjen innan ni besöker dem.

Efter att ha begrundat budskapet kan ni välja ett undervisningssätt som uppmuntrar familjemedlemmarna att delta. Här följer några exempel:

1. Diskutera vad president Hinckley lovar dem som fullgör målet att läsa eller läsa om Mormons bok.
2. Be familjemedlemmarna att återge sin favoritberättelse eller sitt favoritskriftställe i Mormons bok. Samtala om hur familjen

kan förbättra förståelsen och studierna av Mormons bok. Vittna om välsignelserna som kommer av att regelbundet studera Mormons bok.

3. Visa familjemedlemmarna ditt understrukna exemplar av Mormons bok. Be dem att med egna ord berätta varför Mormons bok är viktig. Berätta varför du tycker att den är viktig. Läs tillsammans berättelsen om hur Parley P Pratt får ett vittnesbörd om att boken är sann. Bär ditt vittnesbörd om Mormons bok. Du kan också visa delar av kyrkans video *En dyrbar ägodel: Mormons bok* (artikelnr 56285 180; se också gamla numret VPV28562SW).

En ständig uppmaning från profeterna

Nutida profeter har ständigt vittnat om vilken kraft och inverkan Mormons bok har på vår himmelske Faders barn. Under de senaste femtio åren har kyrkans medlemmar bland annat hört följande uppmaningar:

President David O McKay (1873–1970):

”Jag vittnar för er om att Mormons bok verkligen är Guds ord, att kommunikationen mellan jorden och himlen åter har öppnats, och att Herrens sanna väg har uppenbarats för människor på jorden, visande det sätt varpå all nödvändig kunskap och alla nödvändiga välsignelser må mottagas av varje person som verkligen tror på Kristus.” (”Marks Pointing to Authenticity of Book of Mormon”, *Instructor*, okt 1952, s 318)

President Joseph Fielding Smith (1876–1972): ”Ingen medlem i denna kyrka kan befinnas värdig i Guds närhet som inte allvarligt och noggrant läst Mormons bok.” (Conference Report, okt 1961, s 18)

President Harold B Lee (1899–1973): ”För mig har det alltid förefallit som om profeten Joseph Smiths ord, när han gav råd till bröderna och framhöll betydelsen av Mormons bok, är av större vikt än vad många av oss fäster vid dem. Hans uttalande lyder: 'Jag sade till bröderna att Mormons bok är den mest korrekta av alla böcker på jorden och slutstenen i vår religion, och att en människa genom att lyda dess bud kan komma närmare Gud än genom någon annan bok.' (*History of the Church*, 4:461) ...

Den som vill komma nära Gud kan göra det genom att läsa Mormons bok.” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B Lee*, s 62)

President Spencer W Kimball (1895–1985): ”[Mormons bok] är Guds ord. Den är ännu ett kraftfullt testamente om Kristus. Och alla sant troende som älskar Återlösaren välkomnar sannerligen ytterligare bevis på hans gudomlighet.

Denna inspirerande bok bearbetades inte av obemyndigade översättare eller partiska teologer, utan kommer till världen ren och direkt från historikerna och sammanställarna. Det är inte boken som ska prövas — det är läsarna.” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red av Edward L Kimball [1982], s 133)

President Ezra Taft Benson (1899–1994): ”Mormons bok [studeras] i vår Söndagsskola och våra seminarieklaser vart fjärde år. Detta fyraårsmönster ska kyrkans medlemmar inte följa när de studerar enskilt och som familj. Vi behöver läsa några sidor varje dag i den bok som gör att en människa kan komma 'närmare Gud genom att följa dess bud, än genom någon annan bok'. (*History of the Church*, 4:461)” (”Låt jorden översvämmas av Mormons bok”, *Nordstjärnan*, jan 1989, s 3)

President Howard W Hunter (1907–1995): ”Mormons bok är Guds ord. Vi inbjuder dig att läsa denna underbara uppteckning. Det är den mest anmärkningsvärda bok som existerar i dag. Läs den noga och under bön, och när du gör det ger Gud dig ett vittnesbörd om att den är sann, enligt vad Moroni lovade. (Se Moroni 10:4.)” (*The Teachings of Howard W. Hunter*, red av Clyde J Williams [1997], s 54.) ■

STÄRK FAMILJEN

ÄKTENSKAPETS BAND

Ett återkommande inslag som ger insikt i dina studier och användning av "Familjen: Ett tillkännagivande för världen".

"Äktenskap mellan man och kvinna är en nödvändig del av [Guds] eviga plan. Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet."¹

Det heliga äktenskapsförbundet

President Gordon B Hinckley har sagt: "Kyrkan betonar starkt hemmets helgd och lär att barn är en välsignelse från Gud. Det finns ingen princip som kyrkans medlemmar lägger större tonvikt på än äktenskapsförbundets helgd."² Eftersom vi vet att familjer kan vara eviga förstår vi hur viktigt det är att vi

gifter oss med en rättfärdig person på rätt plats, och skapar ett hem dit Gud kan sända sina andebarn för att uppfostras i rättfärdighet.

Kärlekens band

Ordet *band* kan ha många betydelser, bland annat "ett förbund", "en förenande kraft" och "ett bindemedel som kombinerar, enar och stärker". Äktenskapets band är kärleksband som förenar två människor i en förbundsrelation som stärker dem och ger dem ett högre syfte. I denna mening *frigör* dessa band män och kvinnor så att de kan nå sin fulla, eviga potential.

En sådan förbundsrelation utgör grunden i

ett hem där barnen välkomnas och där de kan lära och växa i en anda av kärlek och trygghet, utan rädsla för att utsättas för övergrepp eller att bli övergivna.

Fostras av en far och en mor

Kyrkans ledare har alltid betonat att barnen får det bättre när de föds och uppfostras i en familj där det både finns en mor och en far. Första presidentskapet har sagt följande: "När en man och en kvinna får barn utom äktenskapet bör varje ansträngning göras för att uppmuntra dem att gifta sig. När det inte är troligt att äktenskapet blir lyckat på grund av ålder eller andra omständigheter, bör det ogifta paret rådats att adoptera bort barnet genom kyrkans socialtjänst för att försäkra att barnet beseglas till tempelvärdiga föräldrar."³ Där kyrkans socialtjänst inte finns ska prästadömsledarna uppmuntra till adoption genom en auktoriserad adoptionsbyrå.

Undersökningar som gjorts av familjepedagoger stöder kyrkans ståndpunkt. I en nyutkommen publikation jämförs barn till ensamstående eller samboende föräldrar med barn till gifta föräldrar. Ensamstående föräldrar lyckas ofta uppfostra välanpassade, ansvarsfulla barn, men rapporten visar på det hela taget att barn som bor med gifta föräldrar är mindre benägna att skilja sig eller själva bli ogifta föräldrar. Det är mindre troligt att de blir fattiga; de har en tendens att få högre betyg; de är mer benägna till universitetsstudier och de är inte arbetslösa i lika hög grad. I genomsnitt har barn till gifta föräldrar också bättre fysisk och mental hälsa, de missbrukar inte droger i lika hög grad, de utsätts inte för övergrepp i lika hög grad och de är mindre benägna att begå självmord eller bli kriminella.⁴ Ett starkt, kärleksfullt äktenskap är ofta den bästa gåva föräldrar kan ge sina barn.

Äktenskap mellan man och kvinna

På grund av trycket på regeringar att tillåta äktenskap mellan två män eller två kvinnor, kom kyrkan ut med ett uttalande i juli 2004 för att stödja äktenskapet som en

Ett starkt, kärleksfullt äktenskap är ofta den bästa gåva föräldrar kan ge sina barn.

laglig förening mellan en man och en kvinna. Denna definition är mycket mer än en fråga om medborgerliga rättigheter. Att skydda äktenskapet innebär ett starkt engagemang i en institution som Gud vår Fader har instiftat. Detta engagemang formar det moraliska klimat i vilket mödrar och fäder uppfostrar sina barn.

Om regeringar skulle ändra på det moraliska klimatet genom att legitimera äktenskap mellan två personer av samma kön så skulle den förvirring som skapats angående "könstillhörighet" förvärras, särskilt bland barn, och detta skulle göra skillnaden mellan gott och ont ännu otydligare. (Se Jes 5:20.)

Ett älskat hem

Äktenskapet är verkligen ytterst viktigt i Guds plan, men det är inte den enda lösningen på alla de problem som en familj kan möta. Äldste Neal A Maxwell (1926–2004) i de tolv apostlarnas kvorum sade: "Övervägda beslut måste fattas för att uppnå det önskvärda tillståndet 'älskat hem', som att till exempel budgetera tillräckligt med tid till hemmet för att bland annat uttrycka kärlek till barnen, och på så sätt bidra till deras förråd av glada minnen. Att sjunga den där sången är inte tillräckligt."⁵ Den måste åtföljas av en förnuftig tidsplanering som gagnar familjen, som ofta blir lidande på grund av vår upptagenhet."⁶

Andra övervägda beslut som män och hustrur kan göra är bland annat att vara varandra trogna; att övervinna personliga svagheter, inklusive tendensen att kritisera; och att tjäna varandra så att kärleken fördjupas med tiden. På så sätt blir ett "älskat hem" inte bara ett välanvänt uttryck, utan en verklighet som alla familjer kan uppnå. ■

SLUTNOTER

1. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liabona*, okt 2004, s 49.
2. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), s 5.
3. Brev från första presidentskapet, den 26 jun 2002.
4. Se Institute for American Values, *Why Marriage Matters: Twenty-One Conclusions from the Social Sciences* (2002).
5. Se "Frid och glädje finns på jord", *Psalmerna*, nr 191.
6. *Notwithstanding My Weakness* (1981), s 108.

Min släkthistoria förändrade mitt liv

ÄLDSTE CARLOS A PÉREZ

områdesauktoritetssjuttio
området Sydamerika Syd

Vi kan inte nå upphöjelse utan våra förfäder. Inte heller kan de nå upphöjelse utan oss.

För många år sedan, en kort tid efter mitt dop, hörde jag en syster vittna på sakramentsmötet om de känslor hon fick när hon släktforskade. Plötsligt började jag gråta som ett barn. Just då förstod jag inte vad som hände med mig. Senare insåg jag att Herren vittnade för mig genom Anden att det som systemen sade var sant och att jag behövde släktforska och utföra tempelarbete för mina egna förfäder.

Djupt inne i mitt hjärta kände jag att dessa inspirerade ord, skrivna av Joseph Smith, var sanna: "Låten mig nu försäkra eder ... att dessa äro grundsatser med avseende på de döda och de levande, vilka icke kunna förbigås med ringaktning, emedan de höra till vår frälsning, ty deras frälsning är nödvändig och väsentlig för vår frälsning." (L&F 128:15) Vi kan inte nå upphöjelse utan våra förfäder. Inte heller kan de nå upphöjelse utan oss.

Senare manade Anden mig att besöka fester Esther som jag inte hade sett på mycket

länge. Jag begav mig till hennes hus utan att veta varför. Under vårt samtal talade jag med henne om det släktforskningsarbete som kyrkans medlemmar gör. Hon ställde sig upp och gick till en annan del av huset. När hon kom tillbaka hade hon med sig en låda med många papper som hon hade sparat utan att veta vad hon skulle göra med dem. Jag häpnade när hon öppnade lådan och började visa mig vad som fanns i den. Där fanns dokument med många av mina släktingars namn, födelse- och dödsdatum, däribland morföräldrar, mostrar, morbröder och andra. Jag var så tacksam för att jag hade fått den information jag behövde för att börja med min släktforskning.

Ett år efter mitt dop beseglades min hustru och jag i templet i São Paulo i Brasilien. Vi utförde också dop för mina morföräldrar och jag kände deras tacksamhet i templet.

Mitt vittnesbörd om det underbara arbete som utförs i våra tempel är mycket starkt. I templet förenas familjer för evigt, eviga band stärks, och familjebanden knyts starkare samman än någonsin förut.

I dag har vi ett tempel i Uruguay, och vi kan besöka det regelbundet. Jag har återigen haft möjlighet att uppleva samma känslor som jag fick för 27 år sedan, som förändrade mitt liv för evigt. Jag har lärt mig att vi hela tiden behöver söka efter andliga upplevelser som manar oss att förändra vårt liv, så att vi kan bli ännu lyckligare.

Dessa livsförändrande upplevelser kan påverka många personer omkring oss — liksom dem som levde före oss. Vi har stor kraft och måste alltid använda oss av den. Verket som inleddes för många år sedan av en ung pojke på 14 år är Guds verk på jorden. Arbetet som utförs i våra tempel är gudomligt. Jag vittnar om att vi kan få veta detta om vi lyder vår himmelske Fader och följer de andliga maningar vi får. ■

Jag har hittat den!

*Oavsett om vi söker information om våra
släktingar på en kyrkogård, på Internet eller bland bleknade
gamla papper så får vi hjälp av Herren.*

Ända sedan Grace Dywili Modiba och hennes mor och systrar döptes 1984 har Grace intresserat sig för släktforskning.

"Jag samlade ihop det jag kunde från fastrar, mostrar, farbröder, morbröder och andra släktingar", säger Grace, som är medlem av Atteridgevilles församling i Pretoria stav i Sydafrika. "Men jag kom hela tiden till återvändsgränder när jag försökte få tag på information om min morfars farföräldrar. Svaret på mina böner började komma en måndagsmorgon 2001 då min mamma ringde och berättade att min kusin hade dött.

Vi ordnade så att vi kunde åka på begravningen som skulle hållas i området där mina föräldrar föddes. Eftersom det ligger omkring 20 mil norr om Atteridgeville, nära gränsen till Botswana, hade vi sällan besökt det området.

Jag åkte dit med min mamma och två systrar på fredagen, dagen före begravningen. När vi kom hem till min moster sent den kvällen var huset fullt av släktingar och vänner. När vi var färdiga med förberedelserna för begravningen var vi trötta men vi hade ingen plats att sova på. En av mina

kusiner inbjöd oss att sova hemma hos henne, om vi inte hade något emot den långa promenaden dit. Vi tackade ja. Det var väldigt mörkt ute, men det fanns ingen trafik och vi kände oss trygga och fridfulla. När vi hade kommit fram somnade alla snabbt.

Morgonen därpå var jag den första besökaren som vaknade. Min kusin var redan uppe och i full gång. Hon gav mig vatten som jag kunde tvätta mig med och när jag var klar kände jag mig manad att gå ut.

Jag gick några meter bort från huset och blev förvånad över att se två gravstenar i trädgården. Jag gick sakta fram emot dem och blev häpen och glad när jag såg att det var min morfars farföräldrars gravar. Där stod namnen och datumen som jag så gärna ville ha! Jag sprang snabbt tillbaka in i huset och berättade ivrigt för min kusin om min upptäckt och hur länge jag hade sökt efter dessa förfäder.

När jag tänker tillbaka på dessa händelser i dag så inser jag att allt händer av en anledning. Jag vet att Gud lever och att Jesus är min Frälsare, och jag är tacksam att de har lett mig till denna information."

Sådana upplevelser inträffar hela tiden för dem som flitigt söker efter sina förfäder. Äldste Melvin J Ballard (1873–1939) i de tolv apostlarnas kvorum vittnade om "att era dödas ande och inflytande vägleder dem som är intresserade av att hitta dessa uppteckningar. Om det finns något på jorden som har med dem att göra, så kommer ni att hitta det ... Men ni måste påbörja arbetet."¹

Här följer några exempel på tillfällen då

Herren hjälpte sökare att hitta uppteckningar med de namn, datum och platser som behövdes.

En cowboy rider på Internet

LeAnn Coshman, föreståndare för släkthistoriska centret i Santa Maria i Kalifornien, skriver: "Liksom de flesta släkthistoriker har jag några fantastiska berättelser att återge om oväntade lösningar och förlorade familjer

Jag blev förvånad över att se två gravar i trädgården. Där stod namnen och datumen som jag så gärna ville ha!

Jag gick fram till en ovårdad cowboy som tittade på materialet om släkthistoria på vårt bord på marknaden. När jag frågade om jag kunde hjälpa honom, sade han: "Jag vet inte ens om min mamma och pappa lever."

som återfunnits. Men det är en som jag särskilt tänker på.

Det var marknad i staden och vi hade satt upp ett bås med ett stort plakat där det stod: 'Släkthistoriskt center: Familjen är evig.' En ovårdad cowboy stod och tittade på materialet på bordet. Jag gick fram till honom och frågade om jag kunde hjälpa honom söka efter någon av hans förfäder. Eftersom han var blyg och dessutom hade svårt att tala, var det lite svårt att kommunicera. Han antydde att han inte visste något om någon av sina förfäder och sade: 'Jag vet inte ens om min mamma och pappa lever.' Med det uttalandet fick han min fulla uppmärksamhet. Han sade att han som tonåring hade lämnat sitt hem under dåliga omständigheter. Han hade tävlat i rodeo allt sedan dess, men hade nu 'slagit sig till ro en smula'. Han var gift och hade två barn.

Jag bad honom att sätta sig bredvid mig vid en av datorerna. Jag sade att vi normalt sett inte söker efter levande personer, men jag erbjöd mig att hjälpa honom titta i ett dödsregister för att se om hans far hade dött. Eftersom hans far hade ett ganska ovanligt namn trodde jag att det skulle vara lätt att hitta honom. Vi var tacksamma att vi inte hittade honom, för det betydde förmodligen att han fortfarande levde.

Efter att ha sökt en del på Internet hittade

jag lite information om cowboyens far, bland annat hans nuvarande adress och telefonnummer. Han stirrade på datorskärmen och sade flera gånger: 'Jag kan inte fatta det. Det där är min pappa.' Jag försökte uppmuntra honom att ringa sin far, men han sade: 'Det kan jag inte göra. Pappa kommer aldrig att prata med mig. Kanske mamma, men inte pappa.' Jag skrev ut informationen och gav den till honom. Jag föreslog att han skulle skriva ett brev om han tyckte det kändes obehagligt att ringa. Jag sade att oavsett de omständigheter som rådde när han lämnade hemmet så borde han be sina föräldrar om förlåtelse och säga att han saknade dem. Jag försökte uppmuntra honom genom att förklara att hans föräldrar skulle vara glada att få veta att de hade barnbarn.

När han gick iväg höll jag en tyst bön för honom. Jag förväntade mig inte att få veta vad som hände sedan, men två dagar senare var cowboyn tillbaka och stod på samma ställe. Jag skyndade fram till honom med handen utsträckt och konstaterade mer än frågade: 'Du ringde!'

Han sade: 'Ja, och de stod utanför min ytterdörr klockan 6 i morse!'

Han försökte uttrycka sin tacksamhet men hade svårt att få fram orden. Så jag sträckte ut min hand ännu en gång och sade att han inte behövde säga något — jag förstod helt och hållet. Han höll fast min hand och ville inte släppa den, och jag gick lite närmare för att ta emot kramen som jag förstod att han ville ge mig.

Jag är tacksam att jag hade möjlighet att hjälpa denne man att hitta sina föräldrar. Jag har fått ett nytt perspektiv på ett välkänt skriftställe: 'Han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder.' (Mal 4:6)"

Ett dammig papper

Angel Daniel Gatica från Villa Elvira församling i Villa Elvira stav i La Plata, Argentina berättar om ett tillfälle då Anden ledde honom till en uppteckning han behövde:

"När min hustru och jag var på besök hos min familj i centrala Argentina bestämde vi oss för att besöka en av min mors mostrar. Jag visste att flera av hennes numera avlidna syskon hade bott hemma hos henne under de senaste fem åren. Jag bad till Herren att han skulle bereda vägen för mig i släktforskningsarbetet.

När vi kom dit kändes det som om tiden stod stilla. Inte en enda koffert eller resväska hade flyttats från den plats där hennes syskon hade ställt dem. Hela förmiddagen försökte jag övertala min moster att låta mig gå igenom dem, men det ville hon inte. Efter lunchen sade hon att jag kunde gå igenom en av dem. Jag höll en tyst bön för att få inspiration. Jag valde en. Sedan öppnade jag den mycket försiktigt och drog ut det ena gulnade papperet efter det andra.

Inom några minuter hade jag hittat ett gammalt häfte med alla personuppgifter om min mors mosters bror. Jag fortsatte leta och hittade andra papper med information om min mosters andra syskon. Det såg ut som om de övriga resväskorna var fulla av gamla tidningar och tidningsurklipp. Jag lade tillbaka allt och stängde resväskan, men Anden manade mig att titta igen. Jag öppnade resväskan ännu en gång. Jag vände försiktigt väskan upp-och-ner och lät papperna falla ner i en hög.

Överst på högen med tidningar och nyhetsurklipp låg nu ett gammalt men välbevarat dokument. Jag vecklade försiktigt ut det och läste: 'Födelseattest tillhörande Guadalupe Sepúlveda.' Det var min mormors far som hade fötts ett århundrade före mig.

Jag sprang fram till min moster och visade det för henne. Hon hade aldrig sett det förut och höll i det försiktigt.

'Min far höll det här i sina händer', viskade hon. Sedan

tryckte hon dokumentet mot bröstet och grät. När hon gav tillbaka det till mig lovade hon att jag skulle få det när hon hade dött.

Det enda jag saknade nu var födelsedatumet för en av min mors morbröder. Jag undrade om denna stora familj skulle förbli ofullständig.

Min hustru och jag skulle just gå och vi tackade min moster för hjälpen. När vi gick genom den långa hallen insåg jag att jag hade glömt något. Jag sprang tillbaka och öppnade snabbt dörren. I luftdraget som uppstod flyttades en liten, gammal korg med dokument som legat orörda sedan

många år. Jag stannade till och tittade. 'Vad är det här för papper?' undrade jag. Under dammet kunde jag se ett datum.

Mycket försiktigt blåste jag bort dammet och vecklade ut dokumentet. På detta ömtåliga och bortglömda manuskript kunde man fortfarande läsa födelsedatumet som jag behövde. I den stunden kände jag Anden genomborra mitt hjärta så starkt att jag inte kunde hålla tillbaka tårarna.

'Tack, min son, för att du besökte mig', sade min gamla moster.

'Tack för att jag fick komma hem till dig', svarade jag.

Jag kysste henne på kinden. Det var sista gången jag fick chansen till det i detta livet. Tack vare min mosters hjälp och Herrens inspiration har hela min mormors fars familj beseglats för evigt."

Och så rullar släktforsknings- och tempelarbetet vidare. Det ena vittnesbördet om gudomligt ingripande efter det andra bärs av dem som får hjälp medan de flitigt söker efter sina förfäders namn, datum och hemorter. Herren förser oss verkligen med utvägar och medel så att vi kan hitta den information vi behöver. Och som resultat blir alla välsignade. ■

SLUTNOT

1. Bryant S Hinckley, *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard* (1949), s 230.

När jag snabbt öppnade dörren fick vinddraget en gammal korg att flytta på sig. Under dammet kunde jag se ett datum på ett papper.

599 dop

WILSON ARLEY OCAMPO

När jag var 18 år var jag den första i min familj som fann det återställda evangeliet. Efter mitt dop började jag verkligen förstå hur evangeliet kunde hjälpa min familj.

Till följd av dessa känslor började jag släktforska och min kärlek till mina förfäder stärktes medan jag arbetade och utövade tro för att hitta dem. Min önskan att hitta dem var så stark att jag vid flera tillfällen reste till mina förfäders hemorter. Varje resa bjöd på nya upplevelser och mitt hjärta vändes till mina förfäder. (Se Mal 4:5–6.)

En tid senare kallades jag att verka som handledare för släktforskning i min församling. Mitt hjärta utvidgades och jag började älska förfäderna till varje medlem i min församling. Medan jag sökte i församlingsuppteckningar, arkiv och bibliotek lärde jag mig bättre förstå varför vi arbetar med att återlösa de döda.

När jag väl hade disketten med min släkts information i min hand insåg jag att den viktigaste delen av arbetet fortfarande var ogjort. Jag behövde komma till templet och utföra förordningar för min familj bortom slöjan, vilket skulle göra det möjligt för dem att frälsas och förena sig med min familjs generationer för evigt.

Jag hade möjlighet att komma till templet när jag verkade som missionär i Cochabamba i Bolivia. Jag började predika

*Inspirerad av
en allt starkare
kärlek till mina
förfäder utförde
jag släktforsk-
ningsarbete för
hundratals av
dem.*

evangeliet i oktober 2000. Några månader senare besökte min kamrat och jag templet tillsammans med ungdomarna i församlingen där jag verkade. Jag tog med mig min diskett där det fanns 599 namn på personer som behövde få förordningsarbete utfört för sig.

Med mig som vittne döpte min kamrat ungdomarna till förmån för mina förfäder. Jag var så lycklig. Anden var med mig och vittnade om att det vi gjorde var rätt. Jag kände mina förfäders glädje och tacksamhet.

Men det fanns andra förrättningar som fortfarande behövde utföras. Eftersom jag hade så många namn lämnade jag över dem till templet. Men jag behöll namnen på mina föräldrars mor- och farföräldrar och deras barn och senare samma månad utförde min kamrat och jag arbetet för dem med hjälp av andra missionärer.

Jag är tacksam mot min himmelske Fader, för även om jag var långt hemifrån och trodde att jag bara skulle döpa levande personer så hade jag möjlighet att delta i arbetet med att återlösa de döda.

Jag försöker fortfarande föra fler själar till Kristus och uppmuntra andra att söka efter sina förfäder. Jag älskar detta arbete och jag vet att det är rätt och att Jesus Kristus lever och älskar oss. ■

Wilson Arley Ocampo är medlem i Envigado församling, Belens stav, Medellín, Colombia.

BEKÄMPA SKRÄPET PÅ INTERNET

Man behöver inte vara någon expert på datorer för att skydda sina familjemedlemmar när de är ute på nätet.

MARIO HIPOL

Våra ledare i kyrkan har regelbundet uppmanat oss att hålla oss borta från pornografiskt, vulgärt eller annat tvivelaktigt material på Internet.

Hur kan du och jag som föräldrar skydda våra barn? Du kanske redan känner till följande bra förslag: Placera datorn på en plats i hemmet där det hela tiden finns folk, se till att en ansvarsfull vuxen person är i närheten när dina barn är ute på Internet och lär dina barn att omedelbart stänga av Internet när de ser något tvivelaktigt material.

I den här artikeln får du exempel på fler saker du kan göra för att ytterligare skydda dina familjemedlemmar när de använder Internet.

Ha uppsikt över vilka webbsidor som har besökts på datorn. Uppmana dina barn att meddela dig när de ser en tvivelaktig webbsida, och lär dem vad de ska göra om en olämplig sida eller bild kommer upp. Säg att de kanske till och med måste stänga av datorn. Dessutom kan du kontrollera vilka webbsidor de har besökt genom att titta på tidigare besökta sidor i din webbläsare. Om du inte vet hur du ska göra detta kan du gå till webbläsarens hjälpfunktion för mer information.

I många fall kan du specificera antalet dagar eller besökta webbsidor som du vill kontrollera. Gå igenom de

besökta sidorna i intervaller. Intervallerna bör vara tillräckligt korta för att du ska kunna gå igenom sidorna effektivt och noggrant. Det är också en bra idé att rensa listan på tidigare besökta platser på fasta tider. Om listan på tidigare besökta platser är tom vid en ovanlig tidpunkt kan det innebära att ni har problem.

Installera ett Internetfilter. Internetfilter är program som "förhandsgranskar" text innan den visas på datorn. Om filtret stöter på en tvivelaktig webbsida meddelas datoranvändaren att sidan är olämplig eller så öppnar det en annan webbsida istället. Det finns många sätt att filtrera information och det finns inga filter som är helt säkra. Men de kan vara till hjälp.

Du kan köpa och installera ett filter själv eller ladda ner ett filter från Internet. Vissa Internetleverantörer har ett eget filtreringssystem som ingår i anslutningen till Internet.

Du kan undersöka vilka filter som bäst uppfyller dina behov genom att besöka ansedda webbsidor som granskar och rekommenderar filter.

Filtren måste användas på rätt sätt och uppdateras regelbundet för att fungera. Du bör också använda lösenord för att hindra andra från att göra ändringar i filtrets inställningar. Tänk på att filter letar efter olämplig text, inte olämpliga bilder. Ett filter kan inte granska ett fotografi och avgöra om det är lämpligt eller inte.

Du kan också ta reda på vilka riktlinjer dina barns skolor och statsbiblioteket har beträffande filter och Internetanvändning.

Lär dina barn att använda favoriter eller bokmärken. De flesta webbläsare låter dig markera en webbsida som bokmärke eller favorit. På så sätt kan du snabbt och enkelt komma till en webbsida utan att behöva komma ihåg namnet på den eller söka efter den varje gång. Att ha en gemensam favoritlista för familjen är ett bra sätt att hjälpas åt att bestämma vilka sidor som är lämpliga på Internet.

En del operatörer av pornografiska webbsidor använder vanliga felstavningar av populära webbsidor eller sökningar i sina URL-adresser — sina webbsideadresser. Genom att använda favoriter eller bokmärken i stället för att surfa, göra en sökning eller skriva en URL-adress kan Internetanvändare undvika detta problem.

Lär dina barn att använda väletablerade sökmotorer. Många mindre sökmotorer är vinstdrivande. Personer som säljer pornografi och andra bedragare kan faktiskt köpa särskilda fraser så att deras webbsidor tas med i resultatlistan som ges vid en Internetsökning av just den frasen, oavsett om sidan har något att göra med frasen eller inte. Ett barn som

till exempel söker efter information om en populär leksak kan oavsiktligt komma åt en pornografisk webbsida. Därför är det bäst att använda stora, välkända sökmotorer.

Men en sökning på vilken sökmotor som helst kan ge tvivelaktigt material. Du kan lära dina barn att använda lexikon på Internet i stället för att söka efter något med hjälp av en sökmotor. Dessa lexikon-sidor har ofta länkar till andra sidor som har att göra med det ämne som de söker.

Använd en popupblockerare.

Popupfönster kommer automatiskt upp på en dataskärm och har oftast inget att göra med den webbsida som användaren tittar på. En del popupfönster innehåller pornografiskt material eller leder användaren till olämpliga webbsidor. De flesta stora Internetleverantörer och några sökmotorer erbjuder gratis popupblockerare som kan laddas ner. En del webbläsare har inbyggda popupblockerare.

Lär dina barn att vara försiktiga med att ladda ner gratis mjukvara från Internet.

Många till synes oförargliga program som kan laddas ner från Internet innehåller ytterligare mjukvara som installeras samtidigt, med eller utan användarens tillåtelse. Dessa program kallas "adware" eller "spyware" och är spionprogram. Ibland kan du se deras ikoner i nedre högra hörnet på din dataskärm.

Placera datorn på en plats i hemmet där det hela tiden finns folk, och se till att en ansvarsfull vuxen person är i närheten.

Se till att dina barn förstår vad familjens normer är så att de kan kontrollera sitt surfande på Internet när de är hemifrån.

Spyware kan också komma in i datorn via ett virus.

Adware och spyware spårar din Internetaktivitet och väljer sedan vilka annonsbilder eller popupfönster de ska sända till din dator beroende på vilka webbsidor som du besöker. Men vissa spyware-program har sponsorer som betalar för att deras webbsidor ska sändas till din dator, oavsett vilka sidor du har besökt. Eftersom denna typ av mjukvara styrs från sitt eget program på din dator så kan den inte fångas upp av en popupblockerare eller av andra verktyg som du använder för att skydda dig.

Spyware kan registrera tangentnedslag och sända dem till en central server där allt du skriver på din dator registreras. De kan identifiera kreditkortnummer, lösenord, e-postadresser och annan personlig information som du skriver in, och skanna filer på din hårddisk.

Antivirusprogram kan inte ta bort dessa program. Men du kan köpa mjukvara som är särskilt framtagen för att ta bort adware och spyware från din dator.

Lär dina barn att inte använda gratis peer-to-peer-nätverk eller chatbaserade program för att ladda ner material. Peer-to-peer-fildelning eller -nätverk (P2P) gör det möjligt för datoranvändare att ladda ner eller

”dela med sig av” musik eller media för en liten eller ingen kostnad. Eftersom man härigenom ofta bryter mot copyrightlagen är sådan fildelning i de flesta fall olaglig, särskilt när datoranvändare byter filer med personer som de inte känner. De flesta Internetfilter kan inte blockera sådan fildelning.

Många vanliga virus och mycket vulgärt material sprids genom P2P-fildelning. Illvilliga personer byter namn på pornografi- och virusfiler mot namn på populära sånger, artister och filmer i ett försök att locka intet ont anande användare till deras material. När detta material väl har laddats ner och öppnats på datorn utsätts datoranvändaren för materialet, vad det än må vara. Det finns inget sätt att filtrera bort filer som har ändrats för att dölja sitt verkliga innehåll.

Lär dina barn att aldrig öppna skräppost. Önskad skräppost är en stor källa till pornografi på Internet. För att undvika att bli utsatt för pornografi på detta sätt kan du lära familjemedlemmarna att ta bort all e-post från okända sändare utan att öppna den. Försök inte att tacka nej till skräppost. Då får du antagligen mer eftersom sändaren vet att han eller hon har nått en gällande e-postadress. Om du öppnar skräppost kan det leda till att du får mer av samma slag och ser sådant som du inte vill se.

Avråd dina barn från att besöka chattrum. Att gå in i chattrum är ett populärt sätt för barn att kommunicera med andra barn över hela världen. Men det kan också vara en favoritplats för bedragare. Avråd dina barn från att besöka chattrum. Överväg att antingen ta bort chat-mjukvaran från datorn eller använda ett filter som blockerar chat-möjligheter.

Om dina barn måste besöka ett chattrum så kan du bestämma vilken tid på dagen och

hur länge de tillåts chatta och se till att de besöker ett ansett chattrum som bara är till för barn och att det finns ett program på sidan som kontrollerar att innehållet är lämpligt. Och se till att du själv övervakar samtalet.

Lär dina barn att aldrig ge ut rätt namn, ålder, skola, lösenord eller annan personlig information. Också den till synes mest oskyldiga besökaren kan vara någon hänsynslös person som antagit falsk identitet. Säg också åt dina barn att låta bli snabbmeddelanden och privata meddelanden. Virus, pornografiska bilder eller annat olämpligt innehåll kan sändas genom privata meddelanden.

Du kan påverka situationen

Liksom alla viktiga kommunikationsmedel kan Internet vara ett kraftfullt verktyg för gott eller ont. Det är ett ovärderligt sätt att samla information och hålla kontakten med vänner och närstående. Dina barn använder ofta Internet i skolarbetet och för underhållningssyften.

UNGDOMAR BEHÖVER VÄGLEDNING AV SINA FÖRÄLDRAR

"Våra ungdomar ...

behöver föräldrarnas hjälp för att motstå [frestelser]. De behöver en enormt stark självkontroll. De behöver goda vänners styrka. De behöver be till Gud för att kunna stå starka mot denna flodvåg av snusk.

Problemet med föräldrars uppfostran av sina söner och döttrar är inte något nytt. Det är kanske mer akut än det någonsin har varit, men varje generation har mött någon form av det."

President Gordon B Hinckley, "Och stor frid skall dina barn då ha", Liahona, jan 2001, s 62.

Och när de blir äldre inser de att det är viktigt att kunna hantera Internet i arbetet.

Det är opraktiskt att lära dina barn att inte använda Internet. Men som förälder har du ansvaret att hålla dig á jour och vara flitig i dina ansträngningar att förhindra att dina barn utsätts för skadligt material. Se till att dina barn förstår vad familjens normer är så att de kan kontrollera sitt surfande på Internet när de är hemifrån.

Dessa förslag på hur du kan skydda din familj är inte uttömmande. Det finns mycket annat du kan göra. Du kan till exempel gå en Internetkurs om det finns möjlighet till det i ditt område.

Det är viktigt att du är uppmärksam och att du inte ger upp för att du känner dig överväldigad. Det finns resurser tillgängliga, och du kan påverka vad din familj tittar på, på Internet. ■

Mario Hipol är medlem i Andersons församling, Andersons stav, Kalifornien.

ORDLISTA

Webbläsare: Ett program som gör att användare kan surfa och titta på sidor på World Wide Web. Två vanliga webbläsare är Explorer och Netscape, men det finns många andra.

Chattrum: Ett forum på Internet där användare kan kommunicera med varandra utan tidsfördröjningar.

Snabbmeddelanden: Meddelanden som skickas utan tidsfördröjning mellan två eller flera datoranvändare.

Internetleverantör (ISP): Den tjänst du använder för att kunna komma ut på Internet.

Sökmotor: En tjänst på Internet som gör att du kan hitta information på webbsidor genom att söka på särskilda ord eller fraser.

URL: Uniform resource locator, eller adressen till en webbsida.

Virus: Ett program som utformats i onda avsikter för att "smitta" och störa en dators normala funktioner.

Frågor och svar

"Pornografin håller på att förstöra mitt liv. Men varje gång jag försöker sluta så faller jag igen. Vad kan jag göra?"

L I A H O N A

Pornografi är liksom droger beroendeframkallande och kan vara för svår att övervinna på egen hand.

Du behöver prata med någon som kan hjälpa dig att förändra detta beteende. Din biskop eller grenspresident, dina föräldrar och kyrkans socialtjänst, där den finns (se www.providentliving.org), kan alla vara till hjälp. De behöver få veta vad som är på gång innan din vana att titta på pornografi utvecklas och blir ett beroende som du tappar all kontroll över. De är vänliga, tålmodiga och förstående, för de vill ditt bästa.

Din biskop eller grenspresident kan hjälpa dig att övervinna vanan att titta på pornografiskt material. Det kommer att lossa sitt grepp om dig när du berättar för honom om det. Du kan också be honom eller en annan bärare av melkisedekska prästadömet om en välsignelse.

Andra kan hjälpa dig med det här problemet, men det finns vissa saker som du kan göra själv.

- Stärk dig andligen genom att be och läsa skrifterna dagligen, gå till kyrkan och

Pornografi är mycket beroendeframkallande, så be om hjälp att övervinna vanan. Herren, din biskop eller grenspresident, dina föräldrar och en professionell terapeut kan hjälpa dig.

Ersätt problemet med positiva och upplyftande aktiviteter.

Gör hela tiden ditt bästa för att efterleva evangeliet. Då kommer den Helige Anden in i ditt liv och hjälper dig ha en önskan att göra det rätta.

Håll dig borta från situationer då du blir frestad och tänk på något annat så snart som en oren tanke kommer smygande.

seminariet och hålla buden. Frälsaren kan hela dig genom sin försoning, som blir aktiv i ditt liv när du omvänder dig. Med tiden kommer ditt fortsatta rättfärdiga liv att omvända dig så att denna frestelse inte längre lockar dig.

- Håll dig borta från situationer där du vet att du blir frestad. Gå inte ut på Internet när du är ensam. Släng bort alla olämpliga videofilmer och tidningar. Stäng av teven.

- Det är inte så enkelt att du bara kan låta bli att titta på pornografi. Du måste låta bli det *och* göra något positivt istället. Du kan idrotta, läsa goda böcker, lyssna på bra musik, utöva din hobby eller ditt intresse eller vara tillsammans med din familj och dina vänner.

- Sätt upp mål som gör att du utvecklas inom evangeliet. Övervinn vanan att titta på pornografi så att den inte hindrar dig från att värdigt ta del av sådana välsignelser som att gå ut som missionär, gifta dig i templet, och, om du är en ung man, tjäna i prästadömet.

Trots alla dina ansträngningar kommer frestelsen att titta på pornografi att fortsätta komma tillbaka till en början. När den gör

det, förändra då omedelbart ditt tänkesätt och situationen. Inbjud Anden genom att be, sjunga en psalm eller läsa skrifterna. Om du stannar upp och tänker efter om du ska ge efter eller stå emot frestelsen så kommer problemet antagligen att vinna.

Om du faller för frestelsen då och då, förlora då inte hoppet! Allt är inte förlorat. Oavsett hur lång tid det tar så kan du övervinna det här problemet genom att göra allt du kan och med Herrens och andra människors hjälp.

L Ä S A R N A

Jag hade också problem med pornografi. Jag har upptäckt några saker som har hjälpt mig att motstå frestelsen. När jag läser skrifterna och ber dagligen så frestas jag mycket mindre. När jag känner mig svag stänger jag av datorn och gör något annat. Ibland har jag varit tvungen att hitta någon att vara med för att hålla tankarna borta från det. Jag arbetar på att hitta andra saker att tänka på, för om jag börjar tänka på pornografi så är det mycket svårare att låta bli att titta. Det är

svårt, men Herren hjälper dig. Han älskar dig, och han förlåter dig när du arbetar på din omvändelse.

Anonym

Om du verkligen vill hålla dig borta från pornografi så ska du be och fasta för att få vägledning från Gud. När frestelsen kommer, läs då

***skrifterna och tänk på Kristus och profeter-
nas ord.***

Ejokeoghene Faith Imoh, 19 år,

Mini-Okoro församling, Port Harcourts stav, Nigeria

För att kunna sluta titta på dessa hemska bilder behöver du omvända dig djupt, från hjärtat. Be, fasta och läs skrifterna mer, och be din him-

melske Fader och dina lokala ledare

om hjälp. Herren hjälper dig att övervinna detta, för han älskar syndaren men inte synden.

Rodrigo Barros Soares, 19 år, Nilo Wulffs församling,
Porto Alegre södra stav, Brasilien

För det första, ge inte upp hoppet! Herren vill hjälpa dig. Be om hans vägledning och glöm aldrig att han vill att du ska be till honom oavsett hur mycket du har syndat. För det andra, tala med dina föräldrar om ditt problem. De kan hjälpa dig att undvika frestande situationer. Tala sedan med din biskop. Han älskar dig och kan hjälpa dig komma på sätt att övervinna frestelserna och leda in dig på omvändelsens väg.

Matt Smith, 18 år, Oak Forests andra församling,
Laytons norra stav, Utah

Kom alltid ihåg att du är en son eller dotter till din Fader i himlen. Gör honom till det centrala i ditt liv så att du inte fastnar i Satans fälla.

Anmäl dig till seminariet eller institutet. Din lärare kan hjälpa dig att göra bra val. Kyrkan förser oss också med bra tidningar att läsa.

Maria Veronica S Peñaflor, 15 år, Bata församling,
Bacolods norra stav, Filippinerna

Håll dig borta från Internet så mycket som möjligt. Det är där Satan frestar dig som mest. Umgås inte med personer som talar om pornografi. Det kommer att fresta dig att

börja titta igen.

Kyle Rushton, 13 år, Crescent Valley församling,
Tacoma stav, Washington

Försök att blockera alla pornografiska sidor från din dator. Men om någon råkar komma upp, stäng

Ett viktigt steg när det gäller att bli renad från andliga gifter är att gå ner på knä och be vår himmelske Fader om förlåtelse. Be om en önskan att göra det som är rätt. Be om mod att tala med era föräldrar och med er biskop ... Oavsett er rädsla kommer de att fortsätta att älska er. Ni behöver inte vara ensamma när ni gör detta ... Föräldrar och lärare kan ge värdefull uppmuntran och stöd."

Äldste David E Sorensen i de sjuttios presidentskap, "Skallerormar är inte att leka med", Liahona, jul 2001, s 50.

då av datorn och studera skrifterna tills du slutar tänka på det. Släng allt som har med pornografi att göra, oavsett hur lite. Försök vara med personer som uppmuntrar dig att inte titta på pornografi.

Lauren Semadeni, 17 år, Skyline församling,
Queen Creeks östra stav, Arizona

Sök vägledning av din biskop. Ni kan tillsammans sätta upp mål som stärker dig andligen. Du kommer att upptäcka att världens glädjeämnen är flyktiga medan evangeliets glädjeämnen är eviga.

Moisés Francisco da Silva, 18 år, Brazlândia församling,
Taguatinga stav, Brasília, Brasilien

Be till Herren. Han hjälper dig, men du måste fortsätta kämpa emot frestelsen. Försök att inte vara uppe för sent, för då blir frestelsen större.

Försök att läsa skrifterna varje kväll

innan du går och lägger dig. Om du ska använda datorn, ha då alltid någon bredvid dig.

Natalie Hill, 16 år, Harrogate församling, Yorks stav, England

Liahonas och läsarnas svar är avsedda att ge hjälp och perspektiv och är inte tillkännagivanden om kyrkans lära.

VAD TYCKER DU?

Ungdomsläsare: Skicka ditt svar på nedanstående fråga, tillsammans med namn, födelsedatum, adress, församling och stav (eller gren och distrikt), och ett foto till:

**Questions & Answers 9/05
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA**

Eller skicka e-post till: cur-liahona-imag@ldschurch.org

Vi vill ha svaret senast den 15 september 2005.

FRÅGA

"Varför är livet så svårt? Kommer det aldrig något avbrott från alla provningar? Hur kan jag härda ut?" ■

Gläd dig åt din kunskap om livets mening

Välj under bön ut och läs från det här budskapet de skriftställen och lärdomar som tillgodoser behoven

hos de systrar ni besöker. Berätta om era erfarenheter och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra detsamma.

Profeten Joseph Smith: "Den stora frälsningsplanen är ett ämne, som borde upptaga hela vår uppmärksamhet och betraktas som en av himlens största och bästa gåvor till mänskligheten." (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 60)

Vad är Guds plan för sina barn?

Moses 1:39: "Mitt verk och min härlighet är att avvägbringa odödlighet och evigt liv för människan."

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum: "I förut tillvaron kände och dyrkade [Guds andesöner och andedöttrar] Gud som sin evige Fader och antog hans plan, enligt vilken hans barn kunde få en fysisk kropp och få jordiska erfarenheter för att utvecklas mot fullkomlighet och slutligen nå sin gudomliga bestämelse som arvtagare till evigt liv." ("Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liabona*, okt 2004, s 49)

Abraham 3:24-25: "Vi vilja ... dana en jord, på vilken dessa kunna bo. Vi vilja pröva dem med detta för att se, om de vilja göra allt vad Herren, deras Gud, befäller dem."

Äldste Bruce C Hafen i de sjuttios

kvorum: "Denna jord är inte vårt hem. Vi är iväg på en skola för att lära oss 'den stora lycksalighetsplanen', så att vi kan återvända hem ... Av nödvändighet är planen fylld med törnen och tårar — hans och våra. Men eftersom han och vi så fullständigt går igenom detta tillsammans, kommer detta att vara 'ett' med honom i att övervinna allt motstånd, att skänka oss 'ofattbar glädje'. Kristi försoning utgör själva kärnpunkten i denna plan." ("Försoningen: Allt för allt", *Liabona*, maj 2004, s 98)

Äldste Henry B Eyring i de tolv apostlarnas kvorum: "Syftet med Guds skapelser och med att han gav oss liv är att vi ska ha möjlighet att lära oss allt som är nödvändigt för att komma tillbaka till honom och bo hos honom för evigt. Det är bara möjligt om vi förändrar vår natur genom att vi utövar tro på Herren Jesus Kristus, verkligen omvänder oss och ingår och håller de förbund han erbjudit oss." ("Education for Real Life", *Ensign*, okt 2002, s 16)

Hur kan glädjen jag känner för Guds plan hjälpa mig igenom prövningar?

Äldste Neal A Maxwell (1926-2004) i de tolv apostlarnas kvorum: "Att försöka förstå prövningarna och meningen med detta liv utan

att förstå vår himmelske Faders förunderligt omfattande frälsningsplan är som att försöka förstå en pjäs i tre akter fast vi bara ser andra akten. Lyckligtvis hjälper oss vår kunskap om Frälsaren, Jesus Kristus, och hans försoning att uthärda våra prövningar och att se en mening med lidandet samt att lägga det i Guds händer som vi inte kan förstå." ("Uthärda väl", *Liabona*, apr 1999, s 10)

Susan W Tanner, Unga kvinnors generalpresident: "Jesu Kristi försoning är det enda sättet varigenom vi kan klara oss igenom våra prövningar. När vi gjort allt vi kan göra måste vi lita till hans styrka ... Han besvarar våra böner om vi ödmjukt söker honom." ("How Will They Know Unless We Teach Them So?" [tal under öppet hus för Unga kvinnor, hösten 2003]) ■

Bästa PLATSEN

att vara på

För unga vuxna i Europa är institutets nya center det bästa valet.

JANET THOMAS
Kyrkans tidningar

För Vishakha började det i Indien.

Det var där en vän till Vishakha Ram bjöd in henne till något som kallades "institutet". Hon tvekade eftersom hon egentligen inte tyckte att religion var något för henne, men till slut tackade hon ja. Under sitt första besök var hon med på en liten klass där eleverna studerade hur man förbereder sig för evigt äktenskap. Vishakha häpnade. "De pratade faktiskt om sådana saker. Jag växte upp som hindu och vi har inget begrepp som kan liknas vid evigt

äktenskap. Men i den här klassen var det så intressant, för allt var så rent och klart. Det var som att titta på pärlor. Det var verkligen vackert.”

Vishakha hade ingen möjlighet att bli medlem i kyrkan i Indien för hon åkte till Berlin som utbytesstudent. Men hon kom ihåg kyrkan och institutklassen som hon tyckte var så intressant. När hon hade kommit till Berlin ringde hon till missionärerna och de tog också med henne till institutet. Hon hade precis kommit i tid för att vara med om en stor förändring för institutet i Berlin. Kyrkan hade låtit bygga ut stavscentret för att skapa en ny institutbyggnad. Denna nya tillbyggnad har utrymme för sport, som volleyboll och basket, ett kök, ett sällskapsrum, ett bibliotek och flera klassrum. Byggnaden har nu blivit ett institutcenter, vilket är ett nytt initiativ inom institutprogrammet.

Ett varmt välkomnande

För lite mer än ett och ett halvt år sedan påbörjades ett stort experiment i centrala Europa. Frågan var: Hur kan kyrkans medlemmar stödja och stärka aktiva unga vuxna, aktivera dem som blivit mindre aktiva och locka fler personer i den åldersgruppen att bli medlemmar i kyrkan?

Svaret lyder: Nå ut till de unga vuxna. Ge dem en plats där de kan känna sig hemma, en plats där de kan umgås och en plats där de kan få undervisning.

Det första steget var att se till att det fanns en lämplig byggnad för en mängd olika aktiviteter och klasser. På kort tid öppnades fyra sådana byggnader. Dessa fyra centrers kallas institutcentrer och finns i Köpenhamn, Berlin,

Ungdomar
dekorerar
inför en

dans i institutet

i Berlin: (från

vänster) Reza

Sorkbiel, Christina

Marinkovic, Vishakha

Ram, syster Parrz,

syster Siddowaz,

Miroslav Rimac,

Sam Ali och äldste

Alexander. Nedan:

Äldste Abbot och

äldste Frioux under-

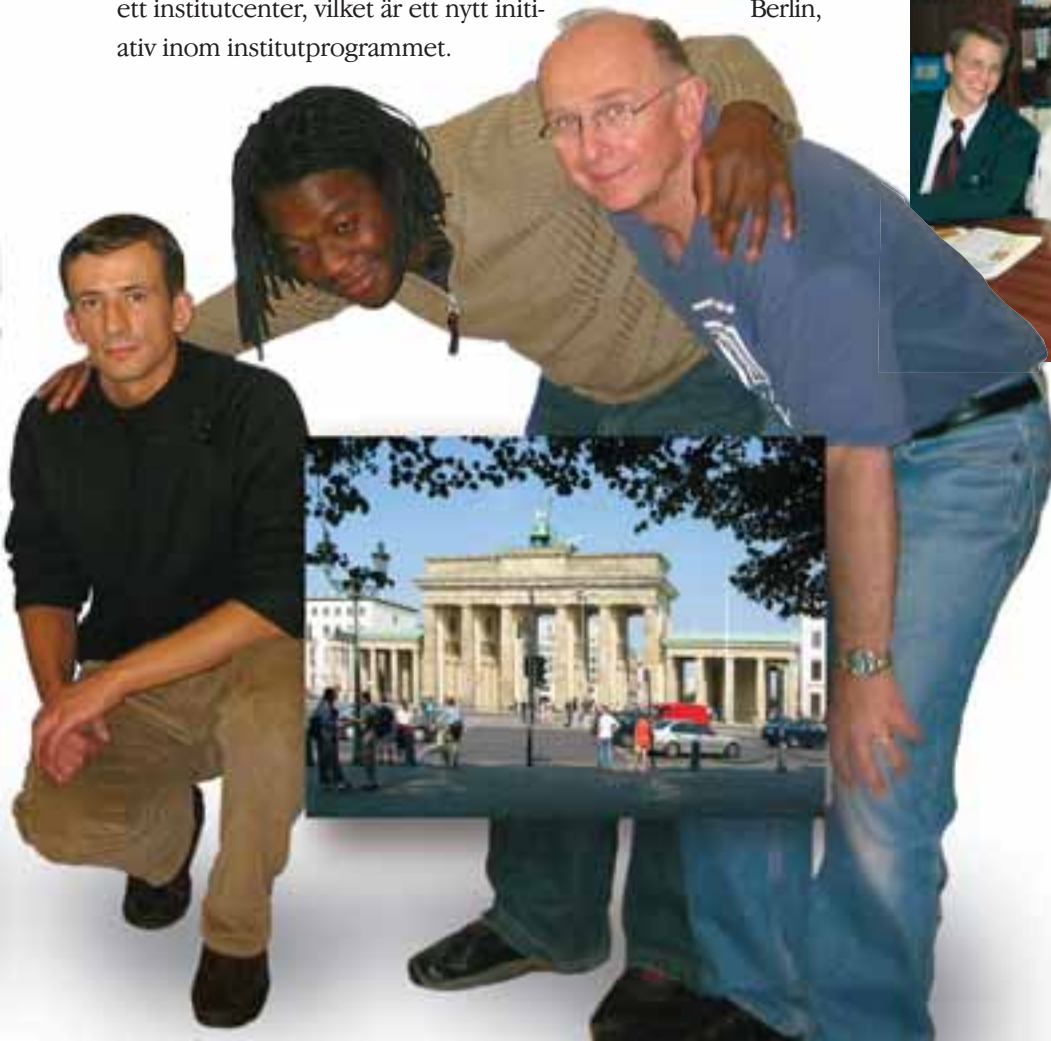
visar. Längst ner:

Christina Marinkovic

kände sig dragen till

kyrkans institutakti-

viteter.

Överst:
Institutkurserna, som denna kurs om kyrkans historia, hjälper till att stilla hungern efter kunskap om kyrkan. Ovan: Zula Tenges fann kyrkan genom ett institutcenter.

Hamburg och Leipzig. Ännu ett center öppnades senare i Düsseldorf. Och nu är flera andra på gång. Dessa center är öppna antingen hela dagen eller hela eftermiddagen och kvällen. Ungdomarna kan bara komma förbi, delta i klasser och aktiviteter, använda biblioteket och datorerna för studier eller laga middag tillsammans så att de inte behöver åka hela vägen hem för att sedan komma tillbaka till en lektion. För en del är det för långt för att de ska hinna åka hem efter skolan eller jobbet och sedan hinna tillbaka till en institutklass eller aktivitet.

Ett — institutcenter — är platsen där mycket händer. Det är en vänlig, välkomnande plats dit unga vuxna kan komma för att lära, få vänner med samma tro och känna sig hemma medan de blir fullt aktiva igen. Det är också en plats dit missionärerna kan ta undersökare i samma åldersgrupp.

Äldste Karl och syster Deanna Webb, missionärsparet som kallats som områdes-samordnare för dessa center, säger: "Hit kan ungdomarna komma och delta i olika sorters aktiviteter. Det är en plats där de kan få vänner och känna Anden. Det är en plats som hjälper dem att komma tillbaka till kyrkan."

Ett annorlunda missionsarbete

Institutets mål att *nå ut* till ungdomarna med hjälp av dessa center innebär

missionsarbete. Varje center tilldelas ett eller två par missionärer och ett äldre missionärspär. De ska inrikta sig på ungdomar mellan 18 och 30 år — aktiva, mindre aktiva och ickemedlemmar. Därför har centrerna — som är en gemensam satsning av staverna och kyrkans utbildningsverksamhet — byggts i städer där det finns universitet och ett stort antal unga vuxna.

Bara det att det finns en särskild plats för ungdomar har redan gett resultat i missionsarbetet. Äldste Webb berättar om två missionärer som var på ett universitetsområde och kontaktade studenter i unga vuxna-åldern. De fick blankt nej av de tio första som de kontaktade. Sedan ändrade de taktik och berättade om det fina nya centret i närheten för unga vuxna där det fanns en mängd olika aktiviteter och klasser. Missionärerna rapporterade att de hade haft riktiga samtal med 28 av de 30 personer de kontaktade.

Zula Tenges är en ung kvinna som missionärerna gjorde intryck på. Hon hade kommit till Tyskland från Mongoliet. Hon ville lära sig engelska och upptäckte att det erbjöds en sådan kurs i institutet. "Det var gratis", säger Zula. "Det tyckte jag om. Jag träffade några äldster och de undervisade mig om kyrkan. Jag var egentligen inte intresserad av religion, men jag ville veta mer om kristendomen."

Zula, som är 21 år och numera tillhör Tiergartens församling, drogs in i aktiviteterna och vänskapen hon fann i Berlins institut. "Det var så roligt på institutet. Jag har så många vänner. Många av dem är nu på mission. Det var en jättebra plats att lära känna kyrkan på." Zula döptes för lite mer än ett år sedan.

En 40-årig kärleksberättelse

En av fördelarna som Christina Marinkovic, 23 år, från Tiergartens församling ser med att

ha ett äldre missionärspår i centret, är det exempel som dessa medlemmar med så lång erfarenhet i kyrkan är för de unga vuxna.

Christina kom först till institutet tack vare sin syster. "Jag var inte intresserad först", säger Christina, "men det kändes bra. Det kändes bra att se ungdomar som fattar bra beslut och gör det som är rätt. Och de har roligt. De har roligt utan alkohol. Det var som ett litet underverk för mig. Nu är jag likadan."

Christina har lärt känna äldste Thomas och syster Marilyn Alexander, missionärsparet som tilldelats hennes center. "De gör institutet så mycket bättre. Vi har ett bra exempel på hur det är att vara gift så länge. Det är bra för mig att se att man och hustru kan vara lyckliga i 40 år och förälskade i varandra. Det flörtar fortfarande med varandra. Det är så gulligt att se."

Birgit Pless, 24 år, från Dahlems församling instämmer: "Institutet är en härlig plats och har en fantastisk anda. Vi har ett äldre missionärspår där och de är underbara. Man känner sig avslappnad och glad där."

Och institutet uppfyller omedelbara behov. I Hamburg arbetade en ung man på att bli aktiv igen. Han var arbetslös och missionärsparet tillbringade en hel del tid med att hjälpa honom skriva sin meritförteckning på datorn. Han kände sig hemma med dem och i institutcentret och blev helt aktiv igen.

En ung man som hade stationerats i Leipzig i militär-tjänsten hittade centret och började komma regelbundet till klasser och aktiviteter. Militärlivet var så annorlunda mot livet därhemma att han längtade efter att vara tillsammans med personer som hade samma normer. "En kväll", säger äldste Griffiths, "kom han precis när centret höll på att stängas. Vi frågade honom varför han hade brytt sig om att komma när det var så sent. Han svarade: 'Jag var tvungen att komma. Jag behövde det.'"

Tillbaka till Vishakha

Bara ett och ett halvt år efter sitt dop kallades Vishakha, 26 år, från Lankwitz församling som institutets elevrådspre-sident. Nu finns det aktiviteter eller klasser nästan varje kväll i veckan i institutcentret i Berlin. Hon deltar i kursen

om kyrkans historia tillsammans med 25 andra elever. För deras institut, säger Vishakha, "är klassen jättestor". Hon vill få igång fler aktiviteter, fler chanser att gå på museer och konserter, fler roliga aktiviteter som att spela spel, kanske en filmkväll, och fler vittnesbördsmöten. "Än så länge", säger Vishakha, "har vi inte haft någon danskurs. Det vill vi ha."

Institutcentren börjar ge resultat. Unga vuxna har en tillflyktsort, en plats som uppfyller deras behov. Om de är de enda medlemmarna i sin familj kan de vara med på hemaftnar i centret. Om de behöver ha någon som de kan vända sig till och få goda råd så kan de hitta ett lyssnande öra. Om de vill ha roligt utan att vara rädda för att normerna bryts så finns det sådana aktiviteter i centret. Och när de vill lära sig mer om Herren och hans kyrka så kan de gå en kurs.

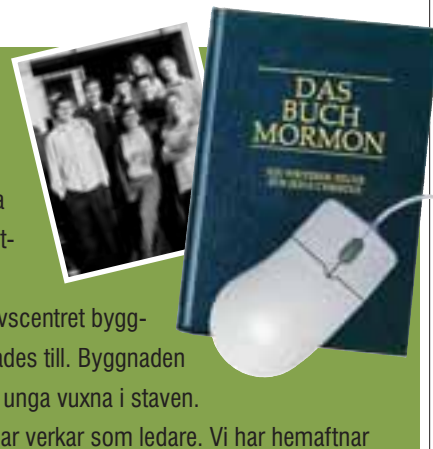
Institutcentren är där för att hjälpa till med det som det finns behov av. De har blivit trygga tillflyktsorter från livets stormar, en plats att känna frid på. ■

TILLVÄXT OCH UTVECKLING

"Vi vill skapa en unga vuxna-kultur i institutcentren", säger Horst Gruse, institutchef i Berlin. "Stavscentret byggdes om och ett institut lades till. Byggnaden finns där för nästan 120 unga vuxna i staven."

Ett äldre missionärspår verkar som ledare. Vi har hemaftnar och kurser i religion, ledarskap, förberedelse för äktenskap och skriftstudier. Det finns praktiska kurser där man tar upp de levande profeternas lärdomar, engelska och andra språk, samt missionsförberedelser. Vi ber återvända missionärer att hålla dem. Och vi har ett sportcenter, danser, grillfester, tjänandeprojekt och större evenemang som konserter och föreläsningar.

Vi har sett en ny entusiasm för arbetet och en särskild betoning på det nya initiativet med mindre aktiva och ickemedlemmar."

DE SJUTTIOS KVORUM

Medlemmarna i de sjuttios kvorum söker att verka i sin kallelse i harmoni och enighet, "i rättfärdighet, i belighet och hjärtats ödmjukhet".

Den sjunde i en serie artiklar om prästadörets kvorum och deras syften.

ÄLDSTE EARL C TINGLEY

i de sjuttios presidentskap

Som medlem i kyrkan har du säkert hört generalauktoriteter och områdes-sjuttio tala på lokala möten eller generalkonferenser, eller så kanske du har läst artiklar i kyrkans tidningar som skrivits av dessa ledare. Men vet du hur de sjuttios kvorum är organiserade eller vilken uppgift de sjuttio har?

Först lite bakgrund: I februari 1835 kallade profeten Joseph Smith de första sjuttio i denna tidshushållning. Under följande år kallades fler sjuttio för att uppfylla den växande kyrkans skiftande behov. År 1875 omorganiserade president Spencer W Kimball de sjuttios första kvorum, och följande år ordinerades de 21 män som hade kallats som assistenter till de tolv till sjuttio och blev medlemmar i det första kvorumet. Tio år senare, år 1886, upphörde de sjuttios kvorum i stavarna runtom i kyrkan och de som verkade som sjuttio gick tillbaka till äldstekvorumen eller ordinerades till högpräster.

Tre år senare, år 1889, organiserades de sjuttios andra kvorum. Medlemmarna i detta kvorum verkar under fem år. Medlemmarna i

det första kvorumet verkar tills de fyller 70 år, då de blir emeritusmedlemmar. Ibland kan en kallelse utökas ett år i taget enligt beslut av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum.

Medlemmarna i dessa två sjuttios kvorum är generalauktoriteter och får uppdrag av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum. De verkar på heltid och kan kallas att övervaka kyrkan varsomhelst i världen.

De sjuttios plikter

I nutida uppenbarelser står det att de sjuttio ska "predika evangeliet och vara särskilda vittnen [om Jesus Kristus] ... för hela världen". (L&F 107:25) Dessutom ska de "handla i Herrens namn under de Tolv ... ledning i uppbyggandet av kyrkan och skötandet av dess affärer ibland alla folk". (L&F 107:34)

De sjuttios unika kallelse har tydligt förklarats i uppenbarelserna: "Det är [de Tolv] ... plikt att vända sig till de sjuttio i stället för till några andra, när [de] behöver hjälp till att predika och betjäna i evangeliet." (L&F 107:38)

De sjuttio får inga särskilda prästadömsnycklar, men för varje uppdrag de får från första presidentskapet eller de tolv apostlarnas kvorum delegeras de myndighet att utföra det givna uppdraget.

Generalauktoritetssjuttio träffas i regelbundna kvorummöten. De som arbetar i kyrkans huvudkontor träffas varje vecka. Dessa kvorummöten kan bestå av undervisning om kyrkans lära och historia, och ibland av råd från de tolv apostlarna och de sjuttios presidentskap.

Fler sjuttios kvorum organiseras

År 1997 organiserade första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum det tredje, fjärde och femte kvorumet för de sjuttio. År 2004 organiserades det sjätte kvorumet och i april 2005 organiserades the sjunde och åttonde kvorumet. Det finns för närvarande 195 medlemmar i dessa sex kvorum. Medlemmarna i dessa kvorum är trofasta bröder som bor runt om i hela världen. De kallas områdessjuttio, vilket skiljer dem från generalauktoritetssjuttio.

Områdessjuttio bor hemma och verkar på fritiden, ungefär som en biskop eller en stavspresident, i ett bestämt antal år. De får uppdrag som liknar de som

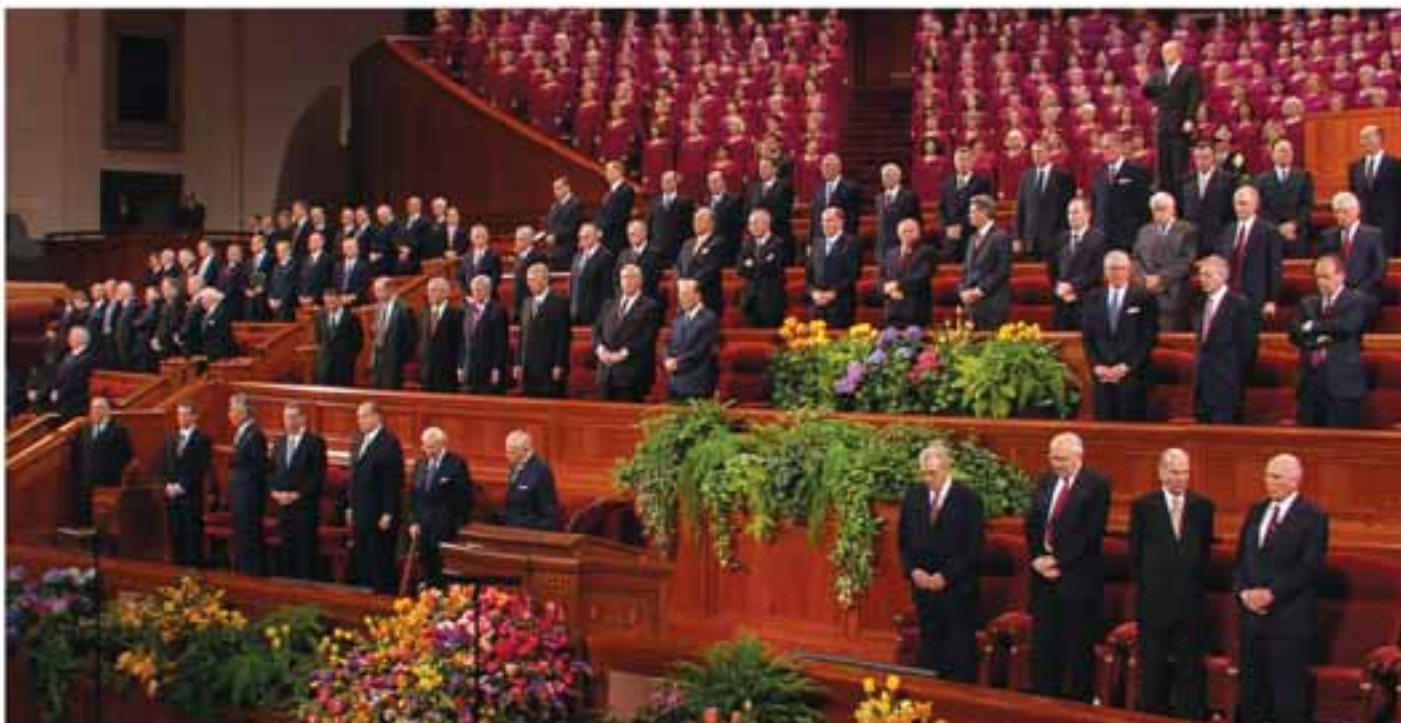
generalauktoritetssjuttio får, förutom att de verkar i sitt eget område i stället för över hela världen.

Dessa sex kvorum är organiserade geografiskt. Det tredje kvorumet innefattar områdessjuttio i Europa och Afrika. Medlemmarna i det fjärde kvorumet bor i Mexico, Centralamerika och i norra delen av Sydamerika. Det femte kvorumets medlemmar bor i västra USA och Canada och medlemmarna i det sjätte kvorumet bor i de centrala, södra och östra delarna av USA och i Canada och Västindien. Medlemmarna i det sjunde kvorumet bor i Brasilien och i de södra delarna av Sydamerika, och det åttonde kvorumets medlemmar bor i Asien, Australien, Nya Zeeland, Stillahavsöarna och Filippinerna.

Medlemmarna i dessa sex kvorum träffas årligen i Salt Lake City under generalkonferensen i april och även årligen i det geografiska område där de bor.

I uppenbarelserna står det att ytterligare sjuttios kvorum kan kallas "till dess de hava valt sju gånger sjuttio, om arbetet i vingården fordrar så många". (L&F 107:96)

Medlemmarna i de sjuttios kvorum — här under en generalkonferens tillsammans med medlemmar av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum och presiderande biskopsrådet — är kallade att vara "särskilda vittnen" om Jesus Kristus.

De sjuttios kvorum ska "bära vittnesbörd om [Jesu Kristi] namn i hela världen". De sjuttios presidentskap presiderar över dessa kvorum. Sittande (från vänster): Äldsterna Earl C Tingey, D Todd Christofferson, David E Sorensen och Charles Didier. Stående: Äldsterna Merrill J Bateman, John H Groberg och Robert C Oaks.

De sjuttios presidentskap

De sjuttios presidentskap presiderar över alla medlemmar i dessa sjuttios kvorum. De sjuttios presidentskap består av sju medlemmar i det första och andra sjuttios kvorum, och har kallats av första presidentskapet och fått myndighet att presidera över de sjuttio.

De "skola bära vittnesbörd om mitt namn"

Enligt mönstret som etablerades under profeten Joseph Smiths tid är nutida sjuttios kvorum "[instiftade] för kringresande äldster, som skola bära vittnesbörd om mitt namn i hela världen varhelst ... mina apostlar ...

sänder dem för att bereda vägen för mitt ansikte". (L&F 124:139)

Medlemmarna i de sjuttios kvorum söker att verka i sin kallelse i harmoni och enighet, "i rättfärdighet, i helighet och hjärtats ödmjukhet, mildhet och tålmod samt i tro, dygd, kunskap, måttlighet, fördragsamhet, gudfruktighet, broderlig vänlighet och kärlek". (L&F 107:30; se också v 27.)

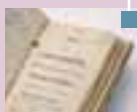
De sjuttio ser det som ett stort privilegium att verka under ledning av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum. Som medlem av de sjuttios presidentskap är jag tacksam för kyrkans inspirerade organisation. ■

VÄRD MER ÄN SIN VIKT I GULD

SÄTT VÄRDE PÅ MORMONS BOK. DEN ÄR OSKATTBAR.
(SE MORMON 8:14.)

IDÉ DEREK GOODMAN; FOTO JED A CLARK

NOV 1831 Förberedelser gjordes för publicerandet av uppenbarelserna som profeten tagit emot och de fick titeln Förbundets bok.

DEC 1831 Newel K Whitney kallades som biskop i Ohio. (Se L&F 72.)

JAN 1832 Joseph Smith ordinerades till president för det högre prästadömet. (Se L&F 75.)

82–83

APR 1832 Profeten Joseph var på ett kort besök i Missouri.

JUN 1832 Profeten kom tillbaka till Ohio och fortsatte sitt arbete med att översätta Bibeln.

SEP 1832 Profeten Joseph tog sin familj från Hiram och förde dem tillbaka till Kirtland.

MAR 1832 En pöbelhop tjuvade och fjädrade profeten Joseph och Sidney Rigdon. Profetens familj återvände till Kirtland för en kort tid och reste sedan tillbaka till Hiram.

JAN 1833 Profetskolan började ha möten i Kirtland. (Se L&F 88.)

OKT–NOV 1832 Profeten Joseph och biskop Newel K Whitney reste till några städer österut för att handha kyrkans affärer. (Se L&F 84:114–115.)

NOV 1832 De nya medlemmarna Brigham Young och Heber C Kimball kom till Kirtland i Ohio för att träffa profeten Joseph Smith.

65–66

1, 67–70, 133

71–72

73–75

76

77–81

99

84

VISSA DATUM ÄR
UNGEFÄRLIGA.

Läran och Förbunden

EN ÖVERBLICK

ÖVERSIKT 2: KAPITEL 65–137

Se kapitelingresserna i *Läran och förbunden* för historisk bakgrund och hänvisningar till *History of the Church* (Kyrkans historia).

Kirtland, Ohio, andra perioden: sep 1832–jan 1838

OHIO

SOMMAREN 1833 En skola för äldsterna organiserades i Missouri.

JUL 1833 En pöbelhop förstörde kyrkans tryckeri i Missouri. Kyrkans ledare tvingades underteckna ett avtal om att lämna Jackson County.

OKT–DEC 1833 En beväpnad konflikt utbröt i Missouri och medlemmarna drevs ut ur Jackson County. (Se L&F 100:13, 15; 101.)

NOV 1833–JUN 1836 Medlemmarna i Missouri levde relativt fridfullt i Clay County i Missouri.

5 JUN 1833 Byggandet av templet i Kirtland påbörjades.

2 JUL 1833 Profeten Joseph och Sidney Rigdon avslutade grundöversättningen av Bibeln.

NEW YORK

97–98

100

101

18 DEC 1833 Profeten Joseph ordinerade sin far Joseph Smith Sr som kyrkans första patriark.

102–3

104

17 FEB 1834 Kyrkans första högråd organiserades i Kirtland.

FEB–MAJ 1834 Profeten och andra bad om frivilliga som kunde följa med dem och återlösa Sion. (Se L&F 103.)

105

JUN 1834 Som svar på Herrens befallning och för att undvika blodsutjutelse upplöstes Sions här. (Se L&F 105.)

106

Kapitelnumret (se också de inringade siffrorna ovan), datumet då kapitlet gavs och situationen som föranledde uppenbarelsen:

65. Okt 1831 Detta kapitel — betecknat av Joseph Smith som en bön — gavs under perioden då profeten förberedde sig för att börja översätta Bibeln.

66. 25 okt 1831 William E McLellin, en ny medlem, bad Herren att kungöra sin vilja för honom.

67. Nov 1831 Under en konferens där utgivandet av uppenbarelserna som getts genom profeten Joseph Smith behandlades, ansåg några av bröderna att språket i uppenbarelserna var undermåligt. Herrens svar gavs genom profeten.

68. Nov 1831 Orson Hyde, Luke S Johnson, Lyman E Johnson och William E McLellin önskade få veta Herrens vilja angående dem.

69. Nov 1831 Oliver Cowdery hade fått i uppdrag att ta manuskriptet till Förbundets bok och en del pengar till Independence i Missouri. Eftersom ödemarken ofta var farlig kallades John Whitmer som resesällskap.

70. 12 nov 1831 Vid slutet av en konferens gav Herren myndighet att förvalta all kyrkans litteratur och dess publicering till profeten Joseph, Oliver Cowdery, Sidney Rigdon, William W Phelps, John Whitmer och Martin Harris.

71. 1 dec 1831 Ezra Booth hade avfallit och skrivit nio ärekränkande brev som trycktes i tidningen *Ohio Star*. Profeten Joseph och Sidney Rigdon befalldes att gå ut och predika för att mildra de ovänliga känslor mot kyrkan som detta resulterade i.

72. 4 dec 1831 Flera äldster och medlemmar hade samlats för att få veta sin plikt och få undervisning.

73. 10 jan 1832 Kyrkans äldster ville veta vad de skulle göra medan de väntade på nästa konferens som skulle hållas i Amherst i Ohio den 25 januari 1832.

74. Jan 1832 Denna uppenbarelse togs emot under översättningen av Bibeln som en förklaring av Första Korintierbrevet 7:14.

75. 25 jan 1832 Under konferensen i Amherst var äldsterna ivriga att få veta hur de skulle få människor att förstå deras budskap. Ett flertal

missionärer kallades att verka, de flesta i östra Förenta staterna.

76. 16 feb 1832 Profeten Joseph och Sidney Rigdon höll på med att översätta Bibeln. När de kom till Johannes 5:29 öppnade sig himlarna och de fick denna uppenbarelse som kallas "Visionen".

77. Mar 1832 Under översättningen av Johannes Uppenbarelse hade bröderna många frågor om Johannes ord.

78. Mar 1832 Profeten Joseph undervisade prästadömsledare om helgelselagen och om att det behövdes byggas ett förrådshus för fattiga.

79. 80. Mar 1832 Jared Carter hade kommit till Hiram i Ohio för att fråga om Herrens vilja genom profeten. Han kallades att verka som missionär i länderna österut. Däremot kallades Stephen Burnett och Eden Smith att verka som missionärer varhelst de önskade.

81. Mar 1832 Detta kapitel gavs som förberedelse för det formella organiserandet av första presidentskapet. Ursprungligen var det riktat till Jesse Gause, som på grund av avfall ersattes av Frederick G Williams.

HEBER C KIMBALL
1801–1868

ORSON HYDE
1805–1878

WILLIAM W PHELPS
1792–1872

ELIZA R SNOW
1804–1887

MARY FIELDING SMITH
1801–1852

Kirtland, Ohio, andra perioden: Sep 1832–jan 1838

Far West, Missouri: Mar 1838–

FEB 1835 De tolv apostlarnas kvorum och de sjuttios kvorum organiserades. (Se L&F 107.)

JUL 1835 Kyrkan köpte några egyptiska mumier och skriftrullar. (Se Abraham 1–5.)

17 AUG 1835 I en högtidlig församling understödde medlemmarna förslaget att publicera uppenbarelserna som Läran och förbunden.

27 MAR 1836 Templet i Kirtland invigdes under stora andliga manifestationer. (Se L&F 109.)

SENT 1835–TIDIGT 1836 Kyrkans första psalmbok publicerades.

3 APR 1836 Jesus Kristus uppenbarade sig i templet i Kirtland för att ta emot det, och sedan uppenbarade sig Mose, Elias och Elia för att återställa prästadömsnycklar. (Se L&F 110.)

SOMMAREN 1836 Medlemmarna börjar slå sig till ro i Far West i Missouri.

JUL 1837–APR 1838 De första missionärerna i Storbritannien döpte omkring 1 500 personer.

MAR 1838 Profeten Joseph och hans familj slog sig ner i Far West i Missouri.

8 JUL 1838 Herren befallde de tolv apostlarna att predika evangeliet utomlands. (Se L&F 118.)

AUG–OKT 1838 Beväpnade stridigheter bröt ut mellan kyrkans medlemmar och invånarna i Missouri. Många medlemmar samlades i Far West för att få skydd.

JAN 1838 Profeten Joseph och några andra ledare i kyrkan tvingades fly från Kirtland.

APR 1838 Flera framstående ledare i kyrkan som hade avfallit uteslöts, och några blev fiender till profeten.

82. 26 apr 1832 Profeten Joseph hade befallits i kapitel 78 att bege sig till Sion och undervisa ledarna om helgelselagen. Han reste till Sion och blev inröstad som president för det högre prästadömet liksom han hade blivit i Ohio.

83. 30 apr 1832 Under ett kort besök i Sion undervisade profeten om hur helgelselagen tog hand om änkor och barn.

84. 22–23 sep 1832 Äldsterna återvände och rapporterade om sina missioner i östra staterna. (Se L&F 75.)

85. 27 nov 1832 Detta kapitel är ett utdrag ur ett brev som profeten skrev till William W Phelps, som hade fått i uppdrag att hjälpa biskop Edward Partridge att handha helgelselagen.

86. 6 dec 1832 Under översättningen av Bibeln och genomgången av densamma gavs denna uppenbarelse till profeten Joseph som en förklaring av liknelsen om vetet och ogräset.

87. 25 dec 1832 Profeten Joseph fick denna profetia om krig under en tid då medlemmarna var bekymrade över oroligheter bland nationerna och i Förenta staterna.

88. 27–28 dec 1832 Under ett möte för högpräster undervisade profeten Joseph om hur man tar emot uppenbarelser. Var och en av de närvarande bröderna bad i tur och ordning till Herren att de skulle vara av ett

hjärta och ett sinne och ta emot hans vilja. Denna uppenbarelse som kallas "Olivbladet", följde. Verserna 127–141 togs emot den 3 januari 1833.

89. 27 feb 1833 Ett omfattande bruk av tobak bland bröderna som deltog i profetskolan och den smutsiga miljö som detta bruk gav upphov till gjorde att profeten bad till Herren om vägledning. Denna uppenbarelse är känd som "Visdomsordet".

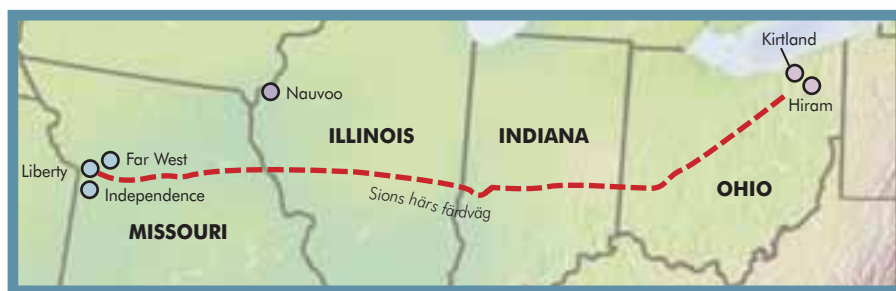
90. 8 mar 1833 Denna uppenbarelse gavs som svar på profetens och brödernas böner och var en del av etablerandet av första presidentskapet.

91. 9 mar 1833 Bibeln som profeten använde till den inspirerade översättningen innehöll apokryferna — böcker som inte är medtagna i den nuvarande King James Version. När profeten hade frågat Herren angående detta uppenbarade Herren att det inte var nödvändigt att översätta dem.

92. 15 mar 1833 Frederick G Williams hade kallats som medlem av första presidentskapet. Herren befallde att broder Williams skulle delta i den förenade orden.

93. 6 maj 1833 Profeten arbetade på översättningen av Gamla testamentet.

94. 6 maj 1833 Under ett möte utsågs en kommitté som skulle samla in pengar för byggandet av ett tryckeri och ett hus där profetskolan kunde träffas. Denna uppenbarelse gavs strax efteråt.

WILLARD RICHARDS
1804–1854

ZINA D H YOUNG
1821–1901

GEORGE A SMITH
1817–1875

BATHSHEBA W SMITH
1822–1910

FREDERICK G WILLIAMS
1787–1842

1839

1840

1841

1842

feb 1839

Nauvoo, Illinois Maj 1839–feb 1846

APR 1839 Efter att ha tillbringat månader i Libertyfängelset anlände profeten till Illinois och började förhandla om köp av landområden för medlemmarna.

OKT 1838 Missouris guvernör beordrade militären att gå till angrepp mot medlemmarna. Militärtruppen slog läger vid Far West. Profeten och andra ledare i kyrkan förräddes och föll i händerna på statstjänstemän.

121–23

NOV 1838–FEB 1839 Brigham Young och Heber C Kimball ledde tusentals medlemmar till en tillflyktsort i Illinois.

JUL 1839 Många medlemmar blev sjuka i malaria. Genom prästadörets kraft blev många botade av profeten Joseph Smith.

AUG–SEP 1839 Apostlarna avreste för att predika evangeliet i Storbritannien.

JUN 1840 Brittiska medlemmar började immigrera till Nauvoo.

AUG 1840 Profeten började undervisa om läran om dop för de döda.

JAN 1841 Första presidentskapet utfärdade ett tillkännagivande där de uppmanade alla medlemmar att samlas i Nauvoo.

6 APR 1841 Medlemmarna som hade befallits att bygga ett tempel (se L&F 124) lade hörnstenen till templet i Nauvoo.

APR–JUL 1841 De flesta av apostlarna återvände till Nauvoo efter att ha döpt flera tusen personer i Storbritannien.

24 OKT 1841 Orson Hyde invigde det heliga landet för judarnas återkomst.

17 MAR 1842 Nauvoos kvinnliga hjälpförening organiserades, med Emma Smith som president.

MAR–MAJ 1842 Wentworthbrevet (som bland annat innehöll Trosartiklarna) och Abrahams bok publicerades.

4 MAJ 1842 Profeten gav tempelbegåvningen till några av medlemmarna.

NAUVOO Illinois

95. 1 jun 1833 Hyrum Smith, Jared Carter och Reynolds Cahoon utgjorde den kommitté som skulle samla in pengar till kyrkans byggnadsprojekt. De sände ut en skrivelse i vilken de uppmanade de heliga att lyda den gudomliga befallning som de fått sex månader tidigare att bygga ett Herrens hus. Kapitel 95 gavs samma dag som skrivelsen utfärdades.

96. 4 jun 1833 Under ett möte för högpräster kunde bröderna inte bestämma vem som skulle vara ansvarig för de landområden som kyrkan förvärvat. De bestämde sig för att fråga Herren om råd. Herren uppenbarade att biskop Newel K Whitney skulle dela upp landområdena bland medlemmarna.

97. 2 aug 1833 Denna uppenbarelse gavs som svar på brev från Oliver Cowdery och andra bröder i Zion beträffande en skola för äldsterna.

98. 6 aug 1833 Medlemmarna i Missouri hade fått utstå svåra förföljelser. Denna uppenbarelse gavs som svar på deras böner.

99. Aug 1832 En uppenbarelse till John Murdock.

100. 12 okt 1833 Medan profeten och Sidney Rigdon var ute på mission oroade de sig för sina familjer.

101. 16 dec 1833 Profeten fick höra att medlemmarna hade drivits ut från Jackson County i Missouri och frågade Herren vad han skulle göra.

102. 17 feb 1834 Detta kapitel är ett protokoll över organiserandet av det första högrådet. Profeten framställde det gamla mönstret för kyrkoråd som hade uppenbarats för honom i en syn.

103. 24 feb 1834 Medlemmarna i Missouri sände Parley P Pratt och Lyman Wight för att ta reda på hur medlemmarnas egendomar i Zion kunde återfås. I denna uppenbarelse fick profeten myndighet att organisera Sions här.

104. 23 apr 1834 För att stabilisera kyrkans ekonomiska situation delades den förenade orden upp i personliga förvaltarskap.

105. 22 jun 1834 Kort efter det att Sions här hade anlänt till Clay County i Missouri återkallade guvernören den hjälp han hade utlovat. Målet att ta tillbaka medlemmarnas egendom omtintgjordes därför.

106. 25 nov 1834 Denna uppenbarelse beträffande Warren A Cowdery gavs när profeten Joseph höll på att ordna med en skola för äldsterna.

107. 28 mar 1835 Under sina förberedelser för att gå ut som missionärer till de östra staterna bad de tolv apostlarna om en skriven uppenbarelse från Herren som skulle vägleda dem i arbetet.

108. 26 dec 1835 Under Andens inflytande kom Lyman R Sherman, en av de sju presidenterna för de sjuttio, till profeten för att uttrycka sina känslor och ta emot en uppenbarelse som skulle lära honom hans plikt.

109. 27 mar 1836 Invigningsbönen för templet i Kirtland gavs till profeten Joseph genom uppenbarelse.

110. 3 apr 1836 I ett möte som hölls en vecka efter det att templet i Kirtland hade invigts uppsände Joseph och Oliver Cowdery, som åtskilds från församlingen av en förlåt, en tyst bön vid talarstolen. När de var färdiga fick de denna härliga syn.

111. 6 aug 1836 Profeten Joseph, Sidney Rigdon, Hyrum Smith och Oliver Cowdery, som hade hört talas om att det fanns pengar

REYNOLDS CAHOON
1790–1861

MARY ANN YOUNG
1803–1882

PARLEY P PRATT
1807–1857

SARAH M GRANGER KIMBALL
1818–1898

ELIZABETH ANN WHITNEY
1800–1882

ÖVERST (FRÅN VÄNSTER): HERREN UPPENBARAR SIG I TEMPLET I KIRTLAND, AV DEL PARSON; EVANGELIETS FÖRSTA FRUKTER I ENGLAND, AV ROBERT T BARRETT; JOSEPH SMITH I LIBERTYFÄNGELET, © GREG K OLSEN, FRÅN SAMLINGEN VISIONS OF FAITH AV MILL POND PRESS, INC, VENICE, FLORIDA, KOPIERING FÖRBJUDEN; HELANDE I NAUVOO, AV GARY E SMITH, KOPIERING FÖRBJUDEN; MÅLNING AV KEN BAXTER; ORSON HYDE INVIGDE DET HELIGA LANDET FÖR JUDARNAS ÅTERKOMST, AV CLARK KELLEY PRICE, KOPIERING FÖRBJUDEN; MÅLNING AV DEN FÖRSTA HJÄLPFÖRENINGEN, AV PAUL MANN; LÄNGST NER (FRÅN VÄNSTER): GRAVYR AV WILLARD RICHARDS, AV FREDERICK HAWKINS PIERCY; ZINA DIANTHA HUNTINGTON YOUNG, AV JOHN WILLARD CLAWSON, MED TILLSTÅND AV KYRKANS MUSEUM FÖR HISTORIA OCH KONST

1843–1844 Missionärsarbetet påbörjades på Stillahavsöarna.

129

130

131

132

27 JUN 1844 En pöbelhop dödade profeten Joseph Smith och hans bror Hyrum i Carthage i Illinois.

135

8 AUG 1844 Kyrkans medlemmar inröstade de tolv apostlarnas kvorum som kyrkans styrande enhet, med Brigham Young som president för de tolv kvorum.

10 DEC 1845 Tempelbegåvningen började ges i de invigda delarna av templet i Nauvoo.

VINTERN 1845–1846 Som uppfyllelse av profeten Josefs profetia gjorde medlemmarna upp planer för att bege sig till Klippiga bergen.

FEB 1846 De första grupperna av medlemmar lämnade Nauvoo och drog västerut.

SEP 1845 Fientligheten mot medlemmarna blossade upp igen i Illinois.

MAJ 1846 Templet i Nauvoo invigdes officiellt.

JUN 1846 Det första pionjärkompaniet anlände till Missourifloden.

tillgängliga i Salem i Massachusetts, åkte dit i förhoppningen om att kunna lätta på den tunga skuldbörda som kyrkan bar på.

112. 23 jul 1837 Detta kapitel gavs genom profeten Joseph Smith för att hjälpa Thomas B Marsh, president för de tolv apostlarnas kvorum, att vägleda de tolv kvorum.

113. Mar 1838 Kort efter det att profeten anlänt till Far West i Missouri kom Elias Higbee och andra medlemmar till honom med frågor om vissa skriftställen i Jesajas bok.

114. 17 apr 1838 David W Patten fick rådet att förbereda sig för en mission tillsammans med andra medlemmar av de tolv kvorum.

115. 26 apr 1838 Denna uppenbarelse gavs vid Far West och kungjorde Guds vilja beträffande platsens uppbyggnad, att ett tempel skulle byggas där, och kyrkans fullständiga namn.

116. 19 maj 1838 Detta kapitel är ett utdrag från Josefs dagbok beträffande hans besök till Adam-ondi-Ahman.

117. 8 jul 1838 William Marks och Newel K Whitney hade inte lämnat Kirtland. Oliver Granger sändes iväg med denna uppenbarelse för att informera dem om vad de skulle göra.

118. 8 jul 1838 Denna uppenbarelse gavs genom profeten Joseph vid Far West i Missouri som svar på denna åkallan: "Visa oss, o Herre,

din vilja med avseende på de Tolv." (Se *History of the Church*, 3:46.)

119. 8 jul 1838 Kyrkans ekonomiska problem, dess ledares problem, och det faktum att medlemmarna hade misslyckats med att följa helgelselagen, ledde till

denna uppenbarelse och till att alla kyrkans medlemmar började betala tionde.

120. 8 jul 1838 Bröderna ville veta vad de skulle göra med egendomen som getts genom tionde.

121, 122, 123. Mar 1839 Förföljelserna mot medlemmarna och deras lidande gjorde att profeten Joseph Smith väjdade till Herren å deras vägnar medan han satt i Libertyfängelset.

124. 19 jan 1841 När medlemmarna hade samlats i Nauvoo sökte profeten Joseph vägledning från Herren och blev bland annat instruerad att bygga ett tempel.

125. Mar 1841 När planerna på att bygga ett tempel i Nauvoo hade tillkännagetts uppstod frågan om medlemmarna på andra sidan Mississippifloden skulle flytta till Nauvoo.

126. 9 jul 1841 Brigham Young hade verkat utomlands. I denna uppenbarelse blev det kungjort att han inte skulle resa utomlands igen.

127, 128. 1, 6 sep 1842 Förrättningar som utförts för de döda utan vare sig organisering eller uppteckningar ledde till att dessa instruktioner rörande dop för de döda gavs i dessa två brev från profeten.

129. 9 feb 1843 Satans oupphörliga ansträngningar att vilseleda medlemmarna ledde till att

anvisningar om hur man ser att en person var av Gud eller djävulen blev nödvändiga.

130. 2 apr 1843 Profeten Joseph rättade till uttalanden i ett tal av Orson Hyde. Verserna 18–23 är tagna från en predikan av profeten.

131. 16–17 maj 1843 Profeten gjorde en del doktrinära uttalanden när han var på besök hos några medlemmar. Han förkunnade verserna 1–4 medan han undervisade om prästdömet.

132. 12 jul 1843 Detta kapitel kom efter önskemål från Hyrum Smith som hade bett om en skriven uppenbarelse för att övertyga Emma Smith om sanningen i principen om evigt äktenskap.

133. 3 nov 1831 När Befallningarnas bok planerades gav Herren denna uppenbarelse som ett tillägg till den.

134. 17 aug 1835 Detta kapitel är ett uttalande om jordiska lagar som skulle tas med i den första upplagan av Läran och förbunden så att man inte skulle kunna misstolka kyrkans ställning.

135. 27 jun 1844 John Taylor beskrev omständigheterna kring profeten Joseph Smiths martyrdöd.

136. 14 jan 1847 President Brigham Young behövde veta hur han skulle organisera medlemmarna inför färden västerut. (Detta finns med på översikt 3.)

137. 21 jan 1836 Under ett möte för kyrkans ledare i det nästan färdigställda templet i Kirtland utfördes begåvnings förberedande förrättningar. Deltagarna fick syn och uppenbarelser, bland annat denna som gavs till profeten Joseph Smith.

NEWEL K WHITNEY
1795–1850

BRIGHAM YOUNG
1801–1877

JOHN TAYLOR
1808–1887

WILFORD WOODRUFF
1807–1898

LORENZO SNOW
1814–1901

Visste du det här?

Det hände i augusti

12 augusti 1850: De femton första nyomvända till kyrkan i Köpenhamn döptes av äldste Erastus Snow i de

Erastus Snow

tolv apostlarnas kворum.

5 augusti 1861: De första missionärerna kom till Holland.

1 augusti 1970:

Ecuadormissionen

organiserades.

I dag finns det tre missioner i Ecuador.

24 augusti

1977: President

Spencer W Kimball

invigde Polen för evangeliets predikande.

Vägledning för oss i dag

William Fowler, en medlem i kyrkan från England, skrev texten till psalmen "Tack, Gud, att profeter du sänder". (Psalmer, nr 10) President Joseph F Smith (1838–1918) skrev att psalmen först sjöngs i ett möte när han var missionär i England. Han verkade där från 1860 till 1863. Broder Fowler skrev texten till Caroline Nortons melodi "The Officer's Funeral March". Hon skulle kanske förvånas över att hennes musik som skrevs till en fal-len soldat nu prisar Guds levande profet.

Förslag till ledare

När vi tjänar i kyrkan har vi fått välsignelsen och ansvaret att be vår himmelske Fader om vägledning. Äldste Henry B Eyring i de tolv apostlarnas kворum sade följande om våra kallelser: "Du har tillgång till mer än din egen naturliga för-måga och du arbetar inte ensam. Herren kommer att bekräfta det du säger och gör för de människor du tjänar. Han sänder den Helige Anden att förkunna för dem att dina ord är sanna. Det du säger och gör kommer att ge hopp och väg-ledning åt människor på ett sätt som överstiger din naturliga för-måga och ditt eget förstånd." ("Var värdig det kall du har fått", *Liabona*, nov 2002, s 77)

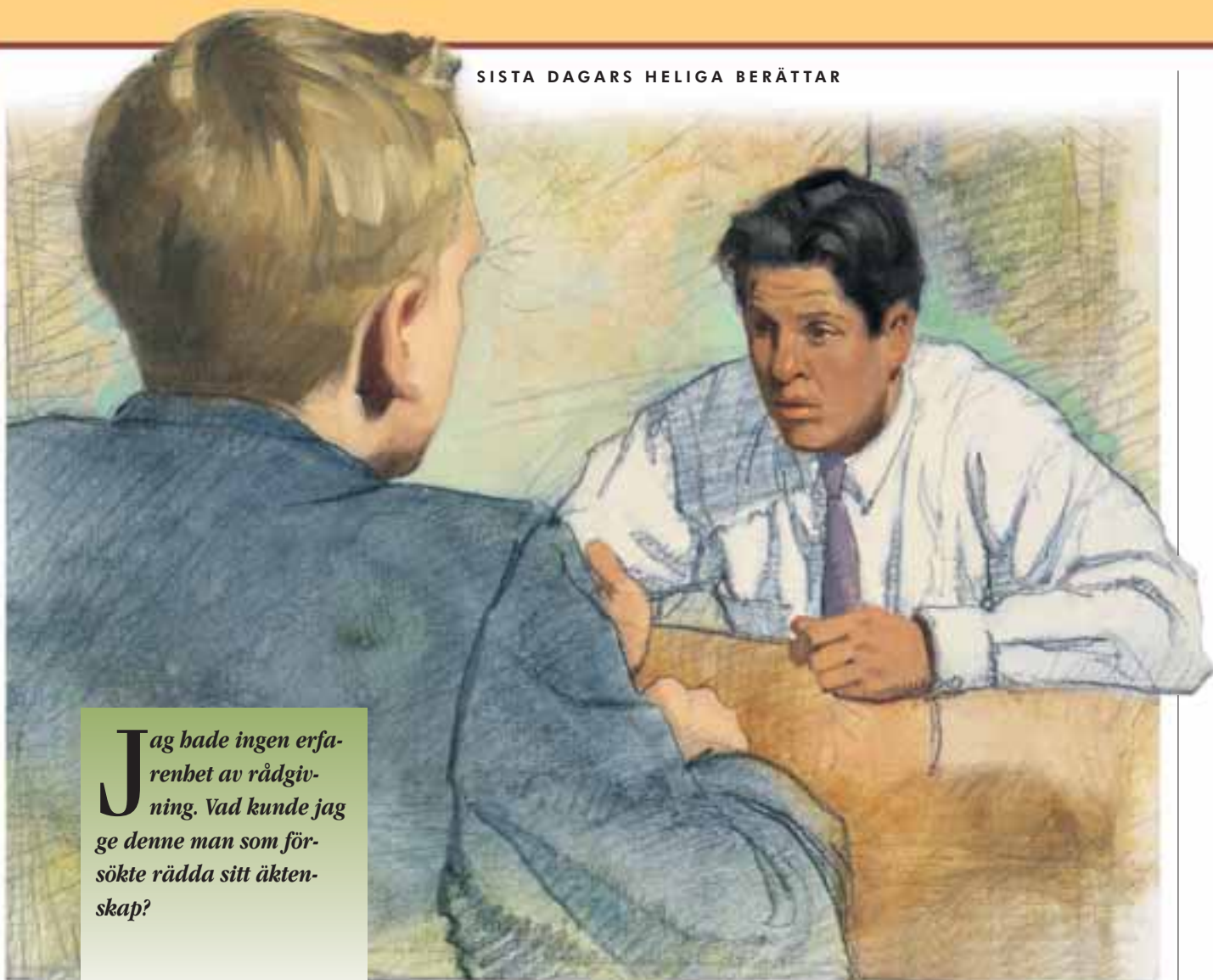
Testa din evangelie-IQ

Läran och förbunden är full av underbara uppenbarelser som visar hur kyrkan ska fungera och ger oss mer kunskap om Jesu Kristi evangelium. Se om du kan para ihop några av dessa välkända uppenbarelser med det kapitel de står i.

1. De tre härlighetsgraderna	a. L&F 4
2. Evigt äktenskap	b. L&F 20
3. Prästadömetts ed och förbund	c. L&F 25
4. Kraven för missionärsarbete	d. L&F 76
5. Sakramentsbönerna	e. L&F 84
6. Kallelsen till Emma Smith att sammanställa en psalmbok	f. L&F 121
7. John Taylors beskrivning av martyrdöden	g. L&F 132
8. Varför många är kallade men få är utvalda	h. L&F 135

Svar: 1d, 2g, 3e, 4a, 5b, 6c, 7b, 8f

GRAVYR AV ERASTUS SNOW, FREDERICK HAWKINS PIERCY; KARTA AV ECUADOR, NOVA DEVELOPMENT CORPORATION; ALLT ÄR VÄL, AV GLEN S HOPKINSON, KOPIERING FÖRBJUDEN

Jag hade ingen erfarenhet av rådgivning. Vad kunde jag ge denne man som försökte rädda sitt äktenskap?

Ett oväntat äktenskapsråd

Bart Benson

Fernando slog försiktigt ihop boken och tittade upp på oss. En tår rann sakta nerför kinden. Bredvid honom satt hans hustru María mycket reserverat med en blandning av fasa och avsky i ansiktsuttrycket. Till slut började Fernando tala, utan att torka bort tåren.

"Ja, jag vill döpas", sade han tyst men bestämt.

Hans hustru ställde sig så tvärt upp att stolen vinglade till och föll

bakåt. Med ansiktet förvridet av ilska pekade hon på sin make.

"Hur kan du vara en sådan idiot? Hur kan du överge Jesus för lärdomarna från dessa gringos och deras nordamerikanska profet? Hur kan du vända dig bort från Bibeln till dessa falska skrifter? Du är en dåre, en syndfull dåre, och må Gud ha förbarmande med din fördömda själ!" Hon vände sig om och stegade ut ur rummet.

Fernando suckade. "Hon är en bra kvinna", sade han ursäktande.

"Hon kommer att förstå — om inte samtycka."

Flera månader senare, med dopet bakom sig, kom Fernando in i kapellet och satte sig på sin vanliga plats på raden längst bak. Han såg bekymrad ut. Jag betraktade honom från förhöjningen medan jag uppfyllde min plikt som grenspresident. Mer än en gång märkte jag att han tittade intensivt på mig.

Efter mötet, när församlingen förflyttade sig utomhus för att umgås i Andernas fuktiga solsken, frågade Fernando om han kunde få prata med mig. Han och hans hustru hade bråkat igen. Han hade försökt förklara vilken

glädje han kände i takt med att hans tro växte, men hon hade vägrat att lyssna. Hon hade hotat med att lämna honom och ta med sig deras dotter. Efter att ha hört det hotet blev också han arg. Bittra ord ledde till tårar och båda drog sig tillbaka till en egen vrå i den lilla lägenheten.

"Vad ska jag göra?" frågade han mig.

Jag satt i min stol och darrade under det ansvar som hade lagts på mina axlar. Jag var 20 år gammal. Jag hade aldrig varit gift. Mina försök att skapa relationer i tonåren hade inte varit långvariga och hade lämnat efter sig både nyttiga erfarenheter och några ärr. Mina egna föräldrars äktenskap tog slut efter 18 år. Jag hade ingen erfarenhet av rådgivning. Vad kunde jag ge denne man som försökte rädda sitt äktenskap och sin familj utan att behöva offra sin tro?

Jag öppnade munnen för att haspla ur mig några plattityder som kunde ge tröst och hopp, men i stället kom en tanke till mitt sinne som jag inte kunde hålla tillbaka. För en gångs skull var min bristfälliga spanska tydlig och klar.

"Min vän", började jag, "nästa gång du och din hustru börjar diskutera ditt dop och du börjar bli arg och frustrerad så ska du bara sluta. Säg inget på en stund. Sedan tar du din hustru i dina armar och håller hårt om henne. Säg till henne att du älskar henne, att du uppskattar henne och att inget kommer att ta hennes plats i ditt liv."

Han tittade oförstående på mig. Kanske hade han väntat sig ett föredrag eller någon storslagen princip som skulle rädda hans äktenskap.

Han väntade och trodde kanske att jag skulle fortsätta, men jag hade inget mer att säga.

"Ja, Presidente", sade han. Han lämnade tyst mitt kontor utan att säga något mer.

En vecka gick och Fernando kom åter in i kapellet. Men han gick med lätta steg. Hans huvud var upplyft, hans ögon klara och han log. Hela mötet skruvade han på sig som ett barn. Efteråt kom han till mitt kontor.

"President Benson, president Benson!" utropade han med låg och ivrig röst. "Du kan inte ana vad som har hänt. Jag gjorde som du sade. Vi talade ännu en gång om min tro och mitt dop. Återigen kritiserade hon mig och sade att jag hade förletts. Jag ville höja rösten och säga att hon hade fel, men så kom jag ihåg vad du sade. Jag stannade upp, tog ett djupt andetag, tittade på henne och försökte tänka på alla de kärleksfulla år vi har delat och den kärlek som jag fortfarande känner. Hon måste ha sett något i min blick, för hon veknade. Jag tog henne i mina armar och höll om henne. Jag viskade att jag älskade henne, att jag uppskattade henne, och att inget kunde ta hennes plats som min hustru. Vi grät. Sedan satt vi tätt tillsammans i flera timmar och talade om allt vi hade upplevt — det goda, det dåliga — och sedan höll jag om henne igen. För första gången på många veckor kände vi kärleken till varandra. Tack, president Benson."

Månaden därefter avslutade jag min mission och företog den långa resan tillbaka till USA. Jag var glad att få åka hem, men ledsen att lämna

Venezuela. Fernando och jag skrev till varandra och jag tog del av hans förhoppningar och besvikelser. Hans hustru hade inte börjat tro som han, men hon hade blivit mer tolerant och mindre fientlig. Han sade att det var en början, och talade om henne med stor kärlek. Med tiden förlorade vi kontakt. Nu har det gått många år. Men det som hände Fernando inspirerar mig fortfarande. Kärlek — inte principer, lärdomar eller ritualer — har kraften att få hjärtan att vekna. ■

Bart Benson är medlem i Grace andra församling, Grace stav, Idabo.

Jag kände en obeskrivlig glädje

Hildo Rosillo Flores

När jag hade fyllt 30 höll mitt liv på att gå i spillror. Jag hade problem med alkohol och visste inte vad jag skulle göra åt det. En måndagsmorgon kallades jag in av chefredaktören för tidskriften som jag arbetade som journalist för. Han gick rakt på sak. Jag var tvungen att sluta dricka om jag ville behålla mitt jobb.

Jag gick ut den dagen på jakt efter nyhetsuppslag med hans varning i sinnet. Plötsligt, mitt på gatan, började två missionärer från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga att prata med mig. Jag hade aldrig hört talas om den kyrkan tidigare. Jag undvek ett långt samtal med dem men gav dem mitt visitkort.

Mitt på gatan började två missionärer prata med mig. Jag undvek ett långt samtal men gav dem mitt visitkort.

Två dagar senare var jag hemma hos min mamma när hon sade: "Två unga amerikaner är här för att

träffa dig." Jag svarade: "Jag har inga amerikanska vänner." Hon sade: "De säger att de är missionärer." Jag sade: "Låt dem komma in. Jag ska prata med dem." Till min förvåning var det missionärerna jag hade träffat på måndagen. De hade hittat mig med hjälp av mitt visitkort.

När vi väl hade satt oss mitt emot varandra i vardagsrummet bestämde jag mig för att lyssna på deras budskap. En av dem tog fram en broschyr och sade att den innehöll Joseph Smiths vittnesbörd. Han gav den till mig och uppmanade mig att läsa den. Jag hade knappt svarat ja på det för när den andra missionären tog fram en bok med blått omslag. Han frågade

mig: "Kommer du att läsa de 150 första sidorna i den här boken?" Jag svarade ja på det också. När de skulle gå sade de: "Vi kommer tillbaka på fredag och ser om du har nått dina mål." Det var så jag började lära mig om evangeliet.

När jag hade fått alla lektioner fick jag en annan uppmaning. En av missionärerna sade: "Broder Rosillo, du behöver ha ett eget vittnesbörd." Den andra missionären tillade: "Fråga Gud om Joseph Smith var en profet och om Mormons bok är sann. Vi lovar dig att Herren svarar dig. Vi kommer tillbaka nästa vecka."

Dagen innan missionärerna skulle komma tillbaka bestämde jag mig för att göra som de sagt. Jag gick och hämtade min Mormons bok som jag redan hade läst färdigt. Jag gick in i vardagsrummet och föll på knä. Jag var ensam och allt var tyst. Jag började: "Fader i himlen, missionärerna har bett mig att fråga om Joseph Smith var en profet och om Mormons bok är sann. De säger att

jag behöver ha ett vittnesbörd för att bli döpt. Var Joseph Smith en profet? Är Mormons bok sann?"

Jag slutade prata. Omedelbart kände jag en obeskrivlig glädje. Jag ville att den känslan skulle stanna kvar för evigt. Jag hade fått mitt svar. När missionärerna kom berättade jag för dem vad som hade hänt.

Den 11 september 1971 döptes jag i Piurafloren. Sedan dess har nästan 34 år gått då jag efterlevt evangeliets principer, inklusive visdomsordet, och jag har fått många välsignelser. Men jag minns fortfarande de två missionärerna som talade med mig på gatan och förde mig ut ur mörkret och in i ljuset. ■

Hildo Rosillo Flores är medlem i Los Ficus församling, Piura centrala stav, Peru.

Räddad två gånger

Pamela M Moody

En mild bris fick asprädens löv att rassla i vår trädgård. Jag satt på trappan och njöt av solen och förundrade mig över hur många förändringar som kan äga rum i en persons liv på mindre än ett år.

För nästan ett år sedan, när jag egentligen borde ha sett fram emot generalkonferensen och helgdagarna, fick jag i stället fundera på hur jag skulle kunna ta hand om min familj med allt det som väntade. Jag var tvungen att planera alla kommande aktiviteter och ansvarsuppgifter kring mina strålbehandlingar och kemoterapi. Det var svårt för mig att ta

hand om mig själv och samtidigt försöka uppehålla ett normalt liv för min familj och verka i mina ämbeten i kyrkan. Jag klarade mig igenom cancern och allt annat med min himmelske Faders hjälp.

Jag lämnade denna stilla stund av begrundan bakom mig och ställde mig upp för att göra rent i hundgården. Jag hämtade spaden och vattenslangen och släppte ut Hush Pup, vår gamla hund, ur hundgården så att han kunde få lite sol.

Just då kom min make, som höll på att bygga en veranda på baksidan, runt hörnet. Han log, tog spaden ifrån mig utan ett ord, och började hjälpa till. Jag blev chockad. Min make

försökte få färdig verandan innan det blev kallt. Han lämnade aldrig ett projekt mitt på dagen. Tacksam för den oväntade hjälpen började jag spruta rent i andra änden av hundgården.

Plötsligt började min man skrika. Jag tittade upp och såg en getingsvärm som omringade och attackerade honom. En lugnande röst inom mig sade: "Spruta vatten på honom." Det gjorde jag. Fastän han fortsatte springa höll jag hela tiden en stråle vatten riktad på honom. Vattnet drev bort getingarna, men han hade ändå blivit stucken sju gånger.

När vi tog hand om hans vänstra arm där det fanns flest stick kom jag att tänka på något. Jag hade räddats! Jag är allergisk mot getingar. Och på grund av cancern hade lymfkörtlarna tagits bort från min vänstra arm. Om det var jag som hade blivit stucken så skulle jag inte ha kunnat bekämpa giften från sticken och det skulle inte ha varit någon där som kunde spruta vatten på mig.

En kärleksfull och varm känsla fyllde mitt hjärta. Jag var så tacksam att min make hade lyssnat på den

Helige Andens maningar. Mitt liv hade räddats ännu en gång. ■

Pamela M Moody är medlem i Murray första församling, Murray stav, Utah.

Plötsligt började min man skrika. En svärm getingar attackerade honom.

TID för DET SOM ÄR EVIGT

*Hur kan dessa ton-
åringar i kyrkan,
som har så mycket
på gång, få tid till
evangeliet när deras
scheman är lika full-
satta som gatorna i
Hongkong med sina
skyskrapor?*

ADAM C OLSON
Kyrkans tidningar

Nathan Yeung, en präst i Victoria första (engelska) gren, Hongkongs internationella distrikt, tillbringar omkring en timma varje dag på morgonseminariet, sju timmar i skolan, ytterligare två timmar på väg till och från skolan, två till tre timmar per dag med läxor, och ytterligare två till tre timmar per dag med att öva på pianot, träna kampsport, spela i skolans basketlag eller sjunga i skolkören. Om han äter frukost när han är på väg och bara äter middag en timme så har han omkring åtta timmar kvar till allt annat, inklusive sömnen.

Men den här berättelsen handlar inte om Nathan och allt han gör, för de flesta ungdomarna i hans gren är lika upptagna med lika många intressanta saker.

Lesai Lai, en Laurel-flicka, har ett liknande schema, förutom att skolan räcker en halvtimme längre och resan till och från skolan tar en timma enkel väg. Och så håller hon på med volleyboll, fotboll eller löpning, beroende på årstiden. Shan Singh, en präst, spelar

rugby och verkar som vice ordförande för skolans elevråd.

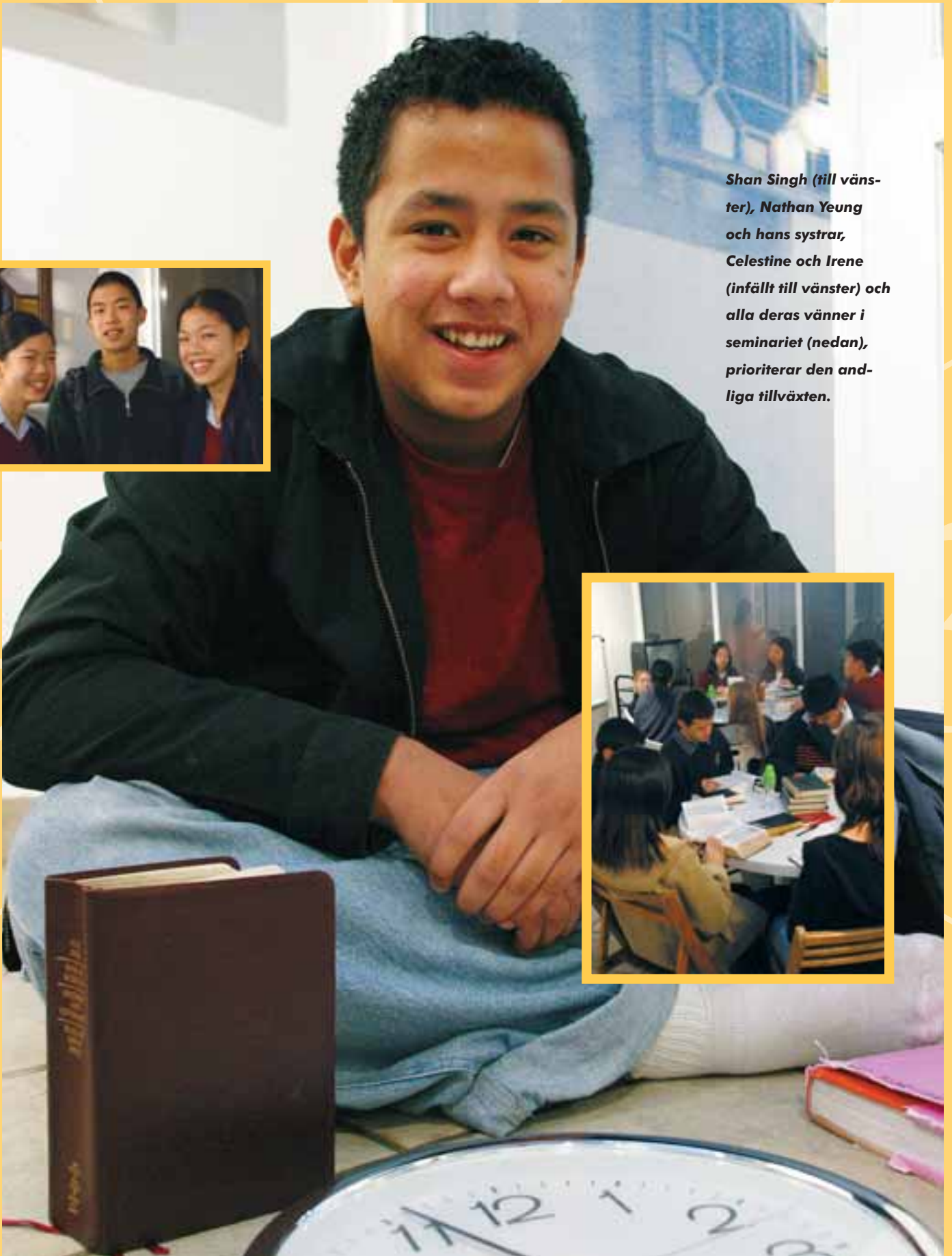
Det är samma sak för Alice Andersen, Celestine Yeung, Musashi och Chihiro Howe, Chelsea och Casey Messick och de andra unga männen och unga kvinnorna i distriktet.

Dessa ungdomar är typiska för många ungdomar i kyrkan runtom i världen som verkar balansera på en hög cirkuslina medan de bollar kyrkans aktiviteter, tiden med familjen, skolan, jobb och diverse fritidsaktiviteter. Hur klarar de av ett så späckat schema utan att hamna i fällan där de missar det som är viktigast?

Hur gör de det?

Det är tiotusenkronorsfrågan. "Det handlar om att prioritera", säger Chelsea, en Laurel-flicka. "Om man tar sig tid till det som är viktigast så faller allting annat på plats."

Chelsea, Nathan och deras vänner i Hongkongs internationella distrikt håller på

Shan Singh (till vänster), Nathan Yeung och hans systrar, Celestine och Irene (infällt till vänster) och alla deras vänner i seminariet (nedan), prioriterar den andliga tillväxten.

att lära sig att det är lättare att hitta balansen när fötterna står stadigt på evangeliets grund. De har insett hur viktigt det är att personligen ta sig tid till evangeliet. "Det är den viktigaste stunden på dagen", säger Nathan. "Om jag inte läser och ber och går till seminariet så får jag en dålig dag."

"De flesta av våra vänner i skolan är inte medlemmar", säger Lesa. "Alltså är det upp till oss personligen att ta oss tid till kyrkan. Jag försöker läsa skrifterna varje dag och lyssna på andlig musik."

Ibland innebär prioriteringen att man får ge upp något bra för att få tid till något viktigare. "Jag fick sluta mitt jobb för jag hade för mycket att göra", säger Chelsea. De andra har råkat ut för liknande situationer.

Prioriterar familjen

Jämte evangeliet är familjen en viktig prioritering för dessa unga män och kvinnor. "Familjen är viktig", säger Casey, en lärare. "Jag vet att jag alltid kan vända mig till

För Casey och Chelsea Messick (till vänster) och Alice Andersen och Lesa Lai (ovan), är familjens stöd viktigt för att de ska kunna hantera sitt hektiska schema, så de planerar in tid till att vara tillsammans med familjen.

dem för att få hjälp. Jag kan lita på dem. Jag vet att jag kan vara tillsammans med dem för evigt.”

Men ibland är det svårt att få tid att vara tillsammans.

”Det är inte bara mitt schema”, säger Lesa. ”Vi har inte så mycket tid tillsammans för mina syskon är också borta mycket och min pappa reser mycket.”

Därför har dessa ungdomar och deras familjer fått anstränga sig att *ta* sig tid till varandra. ”Jag brukade gå ut mycket med mina vänner på helgerna, men nu försöker jag tillbringa

den tiden med familjen. Jag träffar mina vänner på skoldagarna”, säger Celestine, en Mia-flicka. ”Och när min pappa är hemma försöker vi alla att rätta oss efter hans schema.”

Alla ungdomarna håller med om att med noggrann planering kan helgerna oftast hållas öppna för familjen. ”Särskilt söndagarna”, säger Chelsea. ”Söndagen är till för familjen.”

”Jag försöker se till att jag har tid att vara med när de planerar att göra något”, säger Nathan. Dessutom försöker hans familj alltid att äta middag tillsammans. ”Och familjens hemafton är viktig.”

”Familjens hemafton hjälper till att hålla ihop familjen”, säger Musashi, en lärare. ”Och vi försöker planera familjeaktiviteter på lördagarna. Det är viktigt att ta sig tid till familjen, för målet är att få vara tillsammans med dem för evigt.”

BRA ELLER VIKTIGT?

”När det världsliga tränger sig på, bänder

det alltför ofta att fel saker får högsta prioritet. Då är det lätt att glömma det grundläggande syftet med livet. Satan har ett kraftfullt medel att använda mot goda människor. Han distraherar dem. Han vill att goda människor ska fylla sitt liv med 'bra saker' så att det inte finns något utrymme för viktiga saker. Har du omedvetet fångats i den fällan?”

Äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kvorum, ”Det viktigaste först”, Liahona, jul 2001, s 7.

Bra val ger välsignelser

Balans är bara en av välsignelserna som kommer av att ha den andliga tillväxten som första prioritering.

”Att ta sig tid med evangeliet är bra för den andliga delen av livet”, säger Musashi. ”Det hjälper vårt vittnesbörd att växa.”

Det är också viktigt eftersom det hjälper oss att vara goda exempel, enligt Shan. ”Andra människor kan se om vi lever som vi ska”, säger han.

”Ibland får jag frågor av

mina vänner på grund av hur jag lever.”

”Om jag inte läser och ber och går till seminariet är jag inte förberedd när ett missionärstillfälle yppar sig”, säger Nathan.

För Chelsea handlar det om att komma ihåg den verkliga orsaken till att vi är här. ”När vi gör sådant som att be och läsa skrifterna påminns vi om att Jesus Kristus borde vara mittpunkten i vårt liv. Det i sin tur påverkar allt vi gör”, säger hon. ”Annars är det risk för att vi blir så upptagna att vi glömmar varför vi kom hit.”

När vi kommer ihåg att inrikta oss på Frälsaren inser vi att livet inte handlar om att gå på lina medan vi bollar olika aktiviteter — det handlar om att stå på en stadig grund. Som Helaman sade: ”Kommen ihåg, att det är på vår Återlösares klippa, hans, som är Kristus, Guds Son, som I måsten lägga eder grundval ... [vilken] är en säker grundval på vilken människorna, om de bygga därpå, icke kunna misslyckas.” (Helaman 5:12) ■

Livet i en stor stad med dess fart och fläng gör att kyrkans ungdomar har fullt upp, men det har inte hindrat dem från att bygga en fast andlig grund.

Tacksam för profeten

Jag är så tacksam för profeten och att jag kan läsa hans budskap i *Liabona*. Dessa artiklar hjälper mig att fatta bra beslut så att jag kan hålla mig värdig Herrens välsignelser, och de hjälper mig att vara ett gott exempel för andra.

Allan Dublas Pamugas,
Aborlans gren,
Narra distrikt, Filippinerna

Mitt hjärta började vekna

Innan jag döptes fick jag några nummer av *Liabona* av missionärerna. Jag kommer fortfarande ihåg hur jag förundrades över en av artiklarna som jag läste: "Jesus Kristus: Vår Mästare och mer därtill", av äldste Russell M Nelson i aprilnumret 2000 av *Liabona*. Jag insåg då att jag hade en Frälsare, att han älskade mig och att han var det enda fullkomliga exemplet som jag kunde följa.

Jag tror att från det ögonblick då jag började läsa denna underbara tidning så började mitt hjärta vekna och jag kunde ta emot evangeliet.

Jag är oerhört tacksam mot Herren att vi i dag — liksom under Lehis dagar — har en *Liabona* som vägleder oss.

Roseana R Santos,
Poções gren,
Vitória da Conquista stav, Brasilien

Tröst och styrka

Tidningen *Liabona* är en underbar gåva som Herren har gett medlemmarna i denna tidshushållning. Den ger oss tröst och styrka i våra prövningar och gör att vi känner att vi inte är ensamma. Jag är verkligen tacksam för denna kompass i dag. Jag vet att vi har sanningen och att vi blir välsignade när vi följer Frälsaren.

Sergio Sierra Moctezuma,
Las Joyas församling,
Benito Juárez stav, San Luis Potosí, Mexico

Ett underverk i mitt liv

Liabona är ett underverk i mitt liv. Artiklarna är som helande balsam för min själ. De stärker mitt vittnesbörd och min tro och ger mig hopp i svåra stunder. Jag tyckte särskilt mycket om "I rätt tid" av äldste Dallin H Oaks i oktobernumret 2003, och "Förverkliga alla dina möjligheter" av äldste Richard G Scott i novembernumret 2003. Tack för dessa budskap och alla andra som är ett ljus i mitt liv. Jag vet att Anden vidrör alla som läser tidningen.

Johanna Recalde,
Villa Elisa församling,
Fernando de la Mora södra stav,
Paraguay

Anden vittnade

Jag vill i dag tacka min himmelske Fader för att hans kyrka finns på jorden och för tidningen *Liabona*. Jag tyckte verkligen om evangelie-klassikern i decembernumret 2003 — "Jesu Kristi gudomlighet" av äldste Orson F Whitney. När jag läste artikeln kände jag Anden starkt och jag visste att det som äldste Whitney hade upplevt var sant. Jag vet att vår himmelske Fader har ett syfte för vart och ett av sina barn, att han älskar oss, och att han vill att var och en av oss ska komma tillbaka till vårt himmelska hem.

Katherin Priscila Terceros Vidal,
Cala Cala församling,
Universitads stav, Cochabamba, Bolivia

Rättelse i översikt av Läran och förbunden

I "Läran och förbunden: En överblick" på sidan 16 i januarinumret 2005, under kapitel 27, Aug 1830, ska det stå "Newel och Sally Knight önskade ta del av sakramentet". Sally Coburn som dog 1834 var Newel Knights första hustru. Han gifte sig med Lydia Goldthwait 1835.

Lilla stjärnan

Kanariefågeln som sjöng bäst

**President Monson
lär att Herren inte
ser till utseendet
utan till hjärtat.**

PRESIDENT THOMAS S MONSON
förste rådgivare i första presidentskapet

För många år sedan kallades jag att verka som biskop för en stor församling. En kväll ringde telefonen. Jag hörde en röst säga: "Biskop Monson, jag ringer från sjukhuset. Kathleen McKee, en medlem i din församling, har just avlidit. Ditt namn har angetts som den som ska kontaktas vid hennes död. Kan du komma till sjukhuset med en gång?"

När jag hade kommit dit fick jag en nyckel till lägenheten där Kathleen hade bott. Jag gick in i hennes lägenhet, tände lampan och såg ett brev. Det lød:

"Biskop Monson,

Jag tror inte att jag kommer att återvända från sjukhuset. I köket finns mina tre älskade kanariefåglar. Två av dem är vackra med guldgul färg och perfekta markeringar. På burarna har jag satt namn på vänner som de ska ges till. I den tredje buren finns 'Billie'. Han är min favorit. Billie ser lite tufsigt ut och han har gråa markeringar på sina gula vingar. Kan du och din familj ge honom ett hem? Han är inte den vackraste, men han sjunger bäst."

Kathleen McKee hade blivit vän med många nödställda grannar. Hon hade berikat alla människor hon hade mött. Kathleen var lite som "Billie", hennes älskade gula kanariefågel med grått på vingarna. Hon hade inte välsignats med skönhet. Men hennes sång hjälpte andra att mer villigt bära sina bördor.

Världen är full av gula kanariefåglar med grått på vingarna. En del är ungdomar som inte vet vilka de är, vad de kan bli, eller ens vad de vill bli.

Vi är söner och döttrar till Gud. Det är sant att vi lever i en värld där en moralisk karaktär ofta anses mindre värd än skönhet och charm. Men hur lyder Guds inspirerade ord? Herrens råd till profeten Samuel ekar i öronen: "[Herren] går inte efter vad en människa ser. En människa ser det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat." (1 Sam 16:7)

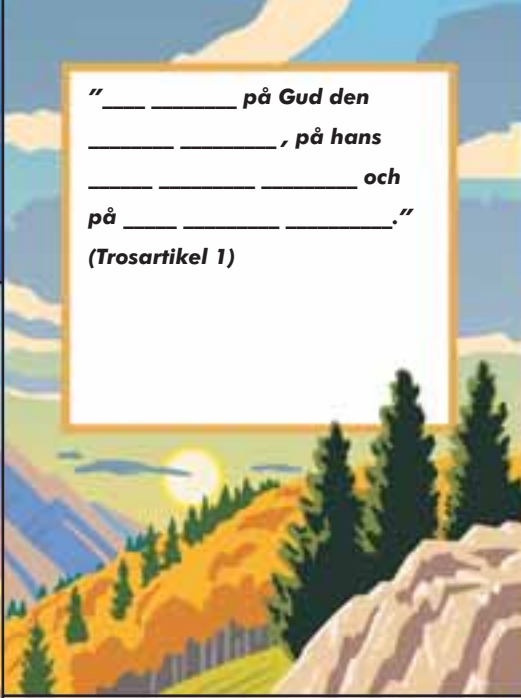
Han kallar dig och mig att tjäna honom här nere. Må vi utstråla vår kärlek till honom och till alla människor när vi gör det. ●

Från "Yellow Canaries with Gray on Their Wings", Ensign, aug 1987, s 2-5.

"Och genom den _____
_____ kunnen
I lära känna all _____."
(Moroni 10:5)

"_____ på Gud den
_____, på hans
_____ och
på _____."
(Trosartikel 1)

"Och jag skall be _____,
och han skall ge er _____
_____, som
alltid skall _____."
(Joh 14:16)

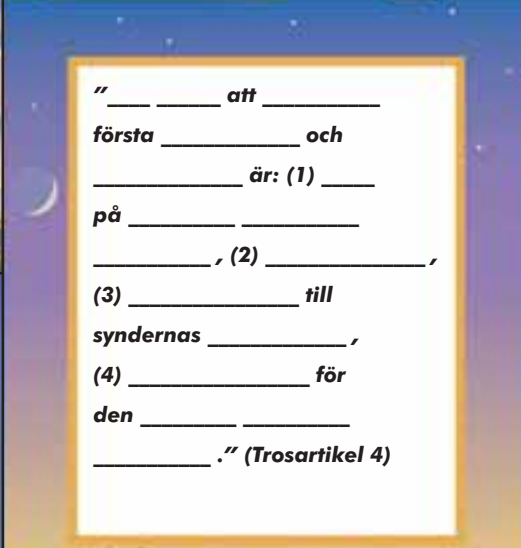
"_____ äro många, och
åt var och en är en _____
_____ genom _____
_____." (L&F 46:11)

"Ja se, jag vill förkunna det för
ditt _____ och _____
genom den _____,
vilken skall komma över
_____ och som skall _____ i
ditt _____." (L&F 8:2)

"Sannerligen säger jag dig:
_____ dig på den _____
, som leder till att göra _____,
ja, till att handla
_____, att vandra
_____ och att döma
_____, ty det är _____
_____." (L&F 11:12)

"_____ att _____
första _____ och
_____ är: (1) _____
på _____
_____, (2) _____,
(3) _____ till
syndernas _____,
(4) _____ för
den _____
_____." (Trosartikel 4)

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras, kalkeras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på världskartan.

Den HELIGE ANDENS GÅVA

**"Och genom den Helige Andens kraft kunnen I
lära känna all sanning." (Moroni 10:5)**

MARGARET LIFFERTH

Vad händer när du fyller åtta? Just det! Du kan döpas då. En förunderlig del av din dopdag eller en dag kort därefter är när du konfirmeras som medlem av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Genom den förrättningen får du den Helige Andens gåva.

Den Helige Anden är den tredje medlemmen i gudomen. Till skillnad från vår himmelske Fader och Jesus Kristus har den Helige Anden ingen kropp av kött och ben. (Se L&F 130:22.) Den Helige Anden har en andekropp som talar till "ditt förstånd och hjärta" (L&F 8:2) och visar dig "vad I skolen göra". (2 Nephi 32:5)

Den Helige Anden hjälper dig att hålla dina dopförbund och vägleder dig att välja det rätta. Han vittnar om vår himmelske Fader och Jesus Kristus. (Se 3 Nephi 28:11.) Den Helige Anden kan trösta dig och leda dig bort från fara.

När du har döpts och tar sakramentet så lovar du att ta på dig Jesu Kristi namn, att alltid minnas honom och hålla hans bud. Då lovar vår himmelske Fader att den Helige Anden alltid ska vara med dig. (Se L&F 20:77.)

Du kommer att veta att den Helige Anden är med dig genom hur du känner dig. President Ezra Taft Benson (1899–1994) sade: "Det känns bra när ni gör det som är gott. Det är den Helige Anden som talar till er." ("Till barnen i kyrkan", *Nordstjärnan*, jul 1989, s 76)

Den Helige Anden är verkligen en underbar gåva från en kärleksfull himmelsk Fader.

Den Helige Andens gåvor

Använd dessa små kort som påminnelser om den Helige Andens gåva. Dekorera en ask eller påse så att

den ser ut som en present. Klistra fast sidan LS4 på tjockt papper. Klipp ut korten på sidan och lägg dem i asken eller påsen. Varje dag den här veckan väljer du ett av korten. Slå sedan upp skriftstället och fyll i de tomma raderna.

Förslag till samlingsstunden

1. Lägg Evangeliet i bild, nr 602 (Den Helige Andens gåva) i en presentask eller presentpåse. Skriv följande ledtrådar på papperslappar: "Jag kan inte köpas för pengar", "Jag talar med en mild och stilla röst", "Jag undervisar om sanningen", "Jag vägleder", "Jag tröstar", "Jag vittnar om Jesus Kristus", "Jag är en medlem av gudomen". Lägg ledtrådarna i en ask. Låt pianisten spela något medan du låter asken gå runt. Avbryt musiken och låt ett barn läsa en ledtråd och försöka gissa vilken gåva som finns i presentasken. Säg att det kan behövas fler ledtrådar och fortsätt sedan. Sätt upp alla ledtrådarna och gå igenom dem så att barnen förstår hur den Helige Anden verkar. Öppna presentasken, sätt upp bilden och fråga: "Vilka steg behöver vi ta för att kunna ta emot den Helige Andens gåva?" Gå igenom Trosartikel 4.

2. Skriv de olika delarna av sakramentsbönerna på tavlan (se L&F 20:77, 79) som beskriver förbundet som vi ingår: (1) "villiga att påtaga sig din Sons namn", (2) "alltid minnas honom" och (3) "hålla de bud han givit dem". Dela upp barnen i tre grupper och ge varje grupp en av fraserna som de ska lära sig utantill. Håll upp en, två, eller tre fingrar för att signalera vilken grupp som ska ställa sig upp och säga sin fras. Byt fraser efter några gånger. Sedan börjar du sudda ut ord från tavlan. Upprepa tills barnen har lärt sig de olika delarna. Säg att om vi håller vår del av förbundet så kan vi "alltid ha[va] hans Ande hos oss". Inbjud i förväg fyra vuxna som ska återge en berättelse ur skrifterna eller en personlig berättelse om den Helige Andens inflytande. Be de olika presentatörerna att ställa sig på olika platser i rummet. Dela upp barnen i fyra grupper och låt dem gå från station till station för att lära sig mer om den Helige Anden. ●

FRÅN PRESIDENT DAVID O MCKAYS LIV

Vad vi kan lära oss av Dandy

Varje år föste äldste David O McKay upp sin ko Bossie på ett lastflak och körde upp henne i dalgången så att hon kunde gå på bete på hans gård. Men ett år försvann Bossie innan familjen hade flyttat på henne.

Far, jag band inte fast Bossie, och nu är hon borta! Jag var bara inne i huset en minut eller två.

Oroa dig inte. Hon har förmodligen börjat gå upp mot dalgången.

Äldste McKay och Lawrence hittade Bossie vid dalgångens mynning. Någon hade bundit fast henne vid en stolpe.

Ska vi se om hon kan ta sig upp till dalgången själv? Jag sätter en lapp på grimman:

"Låt mig passera.
Jag ska gå på bete."

Äldste McKays häst Dandy var inte lika förnuftig. Han kunde ta sig ur alla bås och inhägnader genom att öppna dörrklinkan eller gnaga av tömmen.

Den där hästen har gjort det igen.

Bossie kom i god tid till gården i dalgången. Därefter släppte äldste McKay alltid lös Bossie på våren för han litade på att hon skulle bege sig direkt till gården.

Dandy irrade sig ut på gatan och blev påkörd av en bil.
Han överlevde men lärde sig inte läxan.

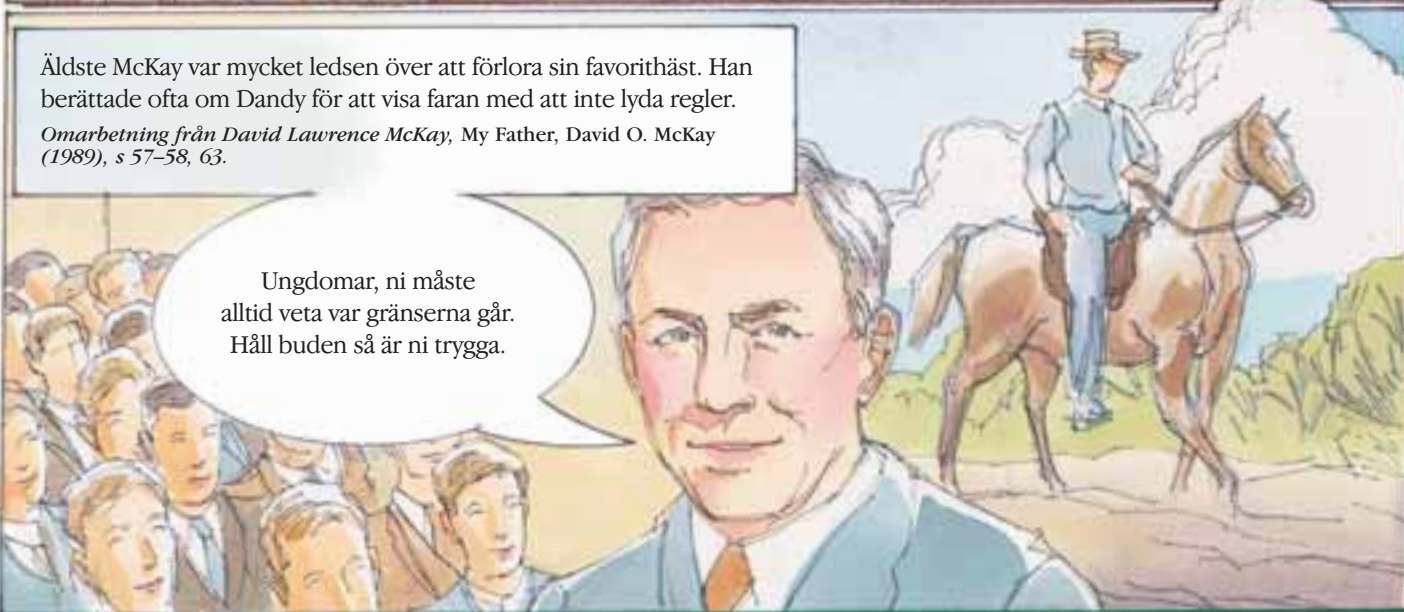
Det där borde lära
dig att du inte ska
rymma, Dandy!

En dag rymde Dandy igen. Han och några andra hästar
tog sig in i ett gammalt hus som användes till att lagra säd
och började äta av den förgiftade havren — ett lockbete
för kindpåsårattor.

Äldste McKay var mycket ledsen över att förlora sin favorithäst. Han
berättade ofta om Dandy för att visa faran med att inte lyda regler.

*Omarbetning från David Lawrence McKay, My Father, David O. McKay
(1989), s 57–58, 63.*

Ungdomar, ni måste
alltid veta var gränserna går.
Håll buden så är ni trygga.

"Kommen ibåg att själarna äro dyrt aktade i Guds ögon." (L&F 18:10)

Omringa Jesus med kärlek

JANE MCBRIDE CHOATE

Baserad på en upplevelse som en familj i författarens församling hade

Under inledningen i Primär höll syster Ashbourne, Primärs president, upp en målning av Jesus Kristus.

Dustin tyckte om den bilden av Jesus. Hans familj hade samma bild hemma. Den satt på en särskild plats över pianot.

Bilden hade en ram av vit kartong. "Vi vill att alla ska skriva sitt namn på kartongen", sade syster Ashbourne. "På så sätt omringar vi Jesus med vår kärlek. Vi tar den till varje klassrum så att alla barnen och lärarna får skriva på den."

Dustin hade svårt att skriva. Han gick i trean och höll på att lära sig skrivstil, men en inlärnings svårighet han hade gjorde att det gick långsamt. Hans hand darrade varje gång han var tvungen att använda skrivstil. Han var nervös över att behöva skriva på kartongen.

Primärs president tog med sig bilden till Dustins klass. Syster Beeker, hans lärare, lät bilden gå runt bland barnen. Var och en skrev på den i tur och ordning. Dustin tvekade när det blev hans tur.

"Jag skriver inte så bra", viskade han till syster Beeker.

"Du kan skriva som vanligt om det känns bättre", sade hon.

Dustin tittade ner på sina fötter. Han ville inte erkänna att han inte kunde skriva så mycket bättre på det vanliga sättet.

"Tror du att Jesus bryr sig om hur bra du skriver?" frågade syster Beeker vänligt.

Dustin tänkte efter. Han visste att Jesus älskar alla. "Nej", erkände han.

Hans lärare nickade uppmuntrande. "Det är riktigt. Men vet du vad Jesus verkligen bryr sig om?"

Dustin skakade på huvudet.

"Han bryr sig om att du är här i kyrkan. Han vill att du älskar och hedrar honom. Han vill att du är snäll mot andra." Hon gav pennan till Dustin.

Dustin log mot syster Beeker. "Tack", sade han. Han skrev sitt namn så bra han kunde och lämnade tillbaka bilden till sin lärare.

Följande vecka visade syster Ashbourne bilden med ramen för hela Primär. "Vi hänger den här", sade hon och pekade på en vägg i rummet, "där vi kan se den varje vecka".

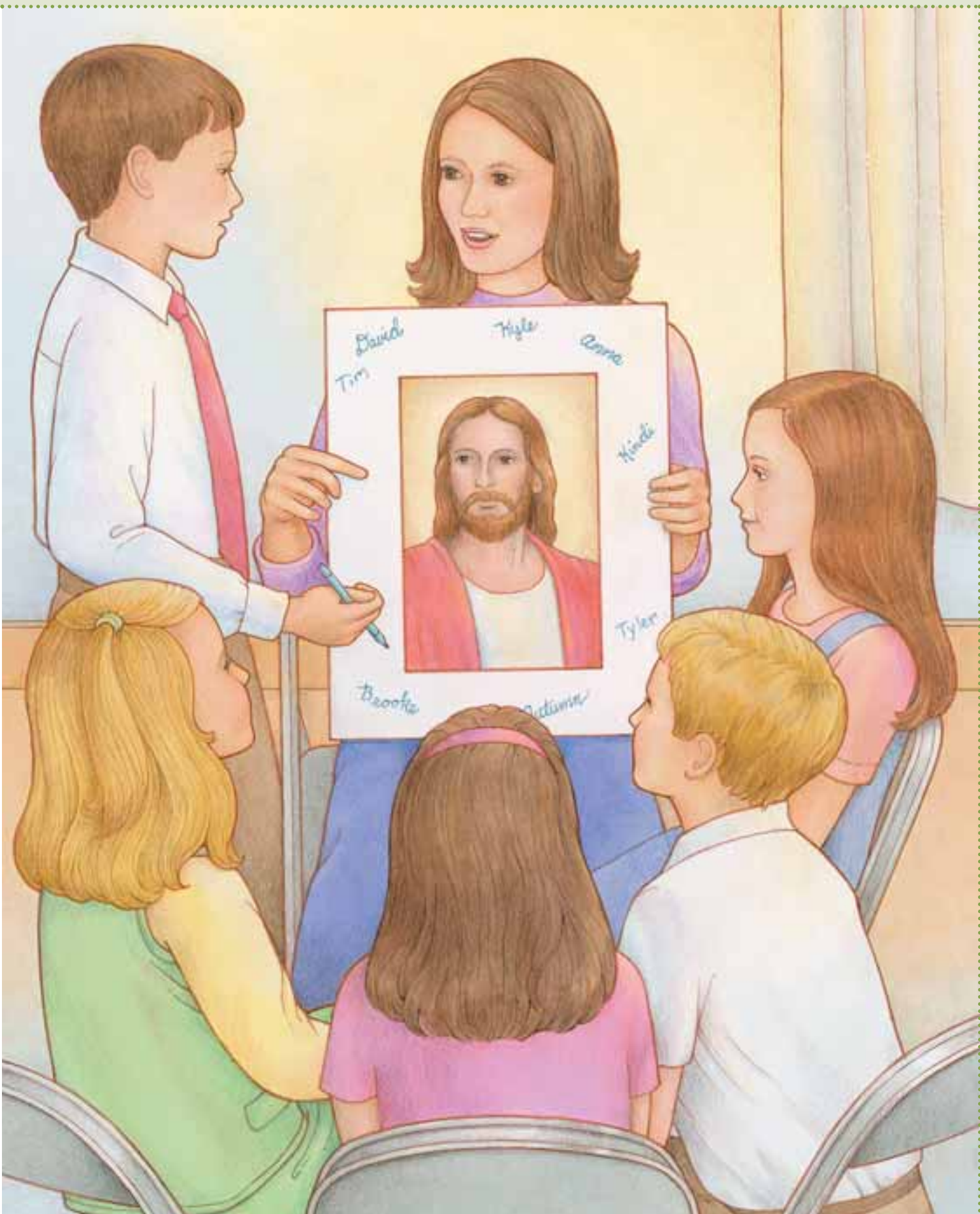
Dustin tittade på Jesus ansikte som verkade lysa av kärlek, och det kändes varmt i hans hjärta. ●

Jane McBride Choate är medlem i Big Thompsons församling, Lovelands stav, Colorado.

"Vart och ett av vår himmelske Faders barn är dyrt aktat i hans ögon. Om Herren ser storhet hos er, hur bör ni då själva betrakta er?"

Äldste L Tom Perry i de tolv apostlarnas kворum, "Ungdom av ädel härkomst", Liahona, jan 1999, s 87.

KRAFTEN ATT DÖPA OCH KONFIRMERA

När Jesus Kristus dog i Jerusalem uppstod en hemsk storm i Amerika. Den förstörde många städer. Jesus visade sig för folket i Amerika och undervisade dem om evangeliet. Han gav Nephi och 11 andra män prästadörets kraft och myndighet. Sedan lärde han dem det rätta sättet att döpa. Senare lade Frälsaren händerna på männens huvud och "gav dem fullmakt att giva den Helige Anden" till andra.

(Se 3 Nephi 18:36–37; se också 3 Nephi 8:5–11, 20–23; 11:8–11, 18, 21–26; 12:1; Moroni 2:1–3.)

Färglägg bilden nedan som skildrar hur Frälsaren gav kraften och myndigheten att ge den Helige Anden till en av sina lärjungar. Du kan använda bilden när du ska hålla ett tal om hur Frälsaren uppenbarade sig i Amerika och gav de nephitiska lärjungarna prästadörets kraft och myndighet att döpa och konfirmera. ●

Audrey får en vän

"Var ... goda och barmhärtiga mot varandra." (Ef 4:32)

LURLEY NOE

Baserat på en upplevelse som författarens familj hade

Audrey kände sig rastlös. Det kändes som om sakramentsmötet aldrig skulle ta slut.

Hon snurrade runt och satte sig på knä bakåt på bänken. Mamma fick henne att sätta sig ordentligt. Hon kanade ner på golvet och satte sig under bänken. Pappa lyfte upp henne och satte henne på bänken igen. Hon gjorde en grimas åt Rebekah, hennes storasyster. Rebekah lyfte pekfingeret mot sina läppar och viskade: "Shh!"

Audrey rynkade på pannan. Hon lutade sig framåt och tittade ner längs den långa bänken. Förutom Audreys familj var en gammal man den enda som satt på bänken. En käpp vilade mot hans ben. Audrey tittade på den gamle mannens käpp. Den var slät och blank. Hon tittade på hans händer som vilade på hans knä. Sedan tittade hon på hans ansikte. Han verkade lyssna på talaren, men när de andra skrattade så log han inte ens. Audrey tyckte att hans ögon såg ledsna ut.

Hon ville hjälpa honom. Sakta och försiktigt hasade Audrey ner från bänken. Tyst och vördnadsfullt gick hon på tå bort till den gamle mannen. Mamma och pappa såg henne gå iväg. Hon lade pekfingeret mot läpparna och log mot dem. Sedan klättrade hon upp på bänken och satte sig bredvid den gamle mannen.

Han tittade ner. Audrey flyttade sig närmare och rörde vid hans rynkiga fingrar. Han öppnade handen och lade hennes lilla hand i sin. Audrey lutade huvudet mot den gamle mannens arm och tryckte försiktigt hans hand. "Var glad", ville hon säga till honom. Hon lutade huvudet bakåt och tittade upp i hans ansikte. Den gamle mannen log ner mot henne och blinkade.

Under avslutningspsalmen hörde Audrey att han sjöng. Hans röst var mörk och skrovlig, men Audrey tyckte inte att han lät ledsen. Efter mötet kom Audreys mamma och pappa fram och skakade hand med honom.

"Vi heter broder och syster Noe",
sade pappa, "och det här är vår dot-
ter Audrey".

"Det var trevligt att träffas. Jag
heter broder Campbell", sade han.

Efter den söndagen bad Audreys
föräldrar broder Campbell att sitta
tillsammans med familjen under
sakramentsmötet varje vecka.
Audrey kände sig alltid mindre rast-
lös när hon satt bredvid broder
Campbell. Och vad som var ännu
bättre var att broder Campbell
alltid log. ●

*Lurley Noe är medlem
i Chilhowee församling,
Cumberlands stav,
Knoxville, Tennessee.*

Hans Nieto från Guayaquil i Ecuador

MARVIN K GARDNER
Kyrkans tidningar

Hans Eduardo Nieto, en nioårig pojke som bor i Guayaquil i Ecuador, har varit missionär sedan han föddes.

Hans familj består av Hans och hans mamma. När han föddes var hans mamma inte medlem i kyrkan. Men familjen hon arbetade för som

hembiträde var medlemmar. De frågade om de fick ta med sig barnet till kyrkan för att ge det en välsignelse.

Hans mamma ville inte gå, men hon lät dem ta med barnet och ge honom välsignelsen. Hans har varit med på kyrkans möten ända sedan dess. Var han och hans mamma än har bott så har hon hittat medlemmar som kan ta med honom till kyrkan.

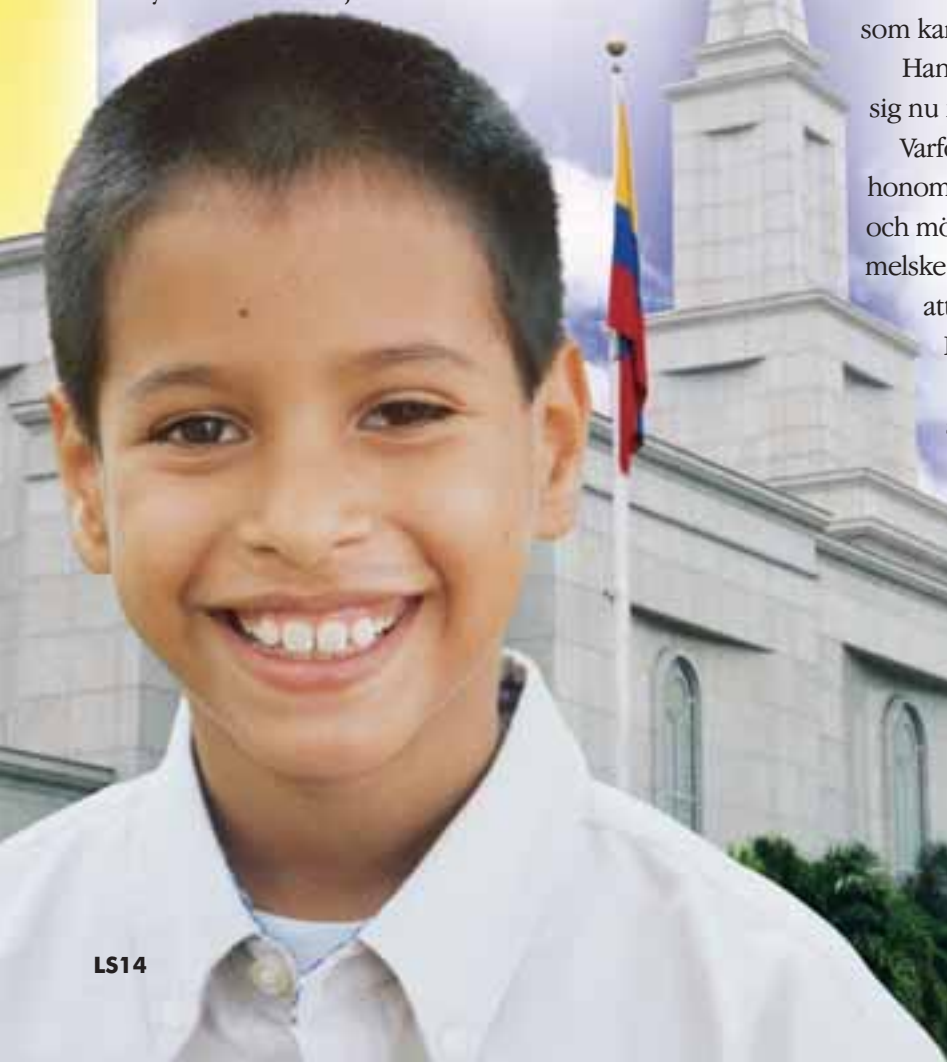
Hans döptes när han var åtta år och förbereder sig nu för att bli diakon i aronska prästadömet.

Varför gick Hans mamma inte till kyrkan med honom? "Därför att mitt förflutna är mycket sorgligt och mörkt", säger hon. "Jag förstod inte att min himmelske Fader älskade mig så mycket. Jag visste inte att han kunde förlåta mig för mina misstag. Men Hans var ett ljus som ledde mig till sanningen."

Hans lät sitt ljus lysa klart också under svåra tider.

När han var sex år ramlade han och bröt armen. Den olyckan blev en stor välsignelse. Hans mamma hade planerat att flytta till USA och lämna

Hans i Ecuador hos sin syster för en tid. "Men när han bröt armen", säger hon, "insåg jag att min

himmelske Fader talade om för mig att jag inte skulle lämna min son. Om jag gjorde det skulle han inte kunna komma till kyrkan längre.”

Det var då som Hans mamma, Antonia Yolanda Nieto, döptes. Sedan dess har hennes vittnesbörd fortsatt att växa och hon har tagit emot sin begåvning i templet i Guayaquil i Ecuador. Hans var den missionär som ledde sin mor till evangeliets ljus.

Hon säger att han fortsätter att vara en missionär för henne. ”Det första han gör varje morgon är att läsa skrifterna i en halvtimme”, säger syster Nieto. ”Han läser skrifterna ytterligare en halvtimme varje kväll.” Ibland lyssnar hon när han läser högt. Han läser också avdelningen *Amigos* i *Liabona* och kan alltid säga vad det senaste budskapet från första presidentskapet handlar om.

Hans hjälper sin mamma med hennes kallelse i kyrkan — att dela ut exemplar av *Liabona* till medlemmarna i församlingen. Biskopen får tidningarna i en låda och Hans hjälper sin mamma se till att de delas ut till de rätta personerna. ”Om de inte är i kyrkan”, säger han, ”så ger jag deras *Liabona* till någon som

känner dem. Eller så går jag dit med den själv.”

Hans är också missionär genom att vara ett exempel för sina vänner i skolan. Han spelar fotboll och basket och är en duktig idrottsman. Och han försöker att visa god sportsman-naanda. ”När mina vänner och jag spelar fotboll så ger jag dem mitt vatten så att de inte ska vara törstiga”, säger han. Några av hans vänner och kusiner har följt med honom på aktiviteter i kyrkan.

Hans går på privatskola. Hälften av skolvavgiften betalas med ett stipendium som han fått för bra betyg och gott uppförande. Hans mamma betalar den andra hälften med pengarna hon tjänar som hembiträde. ”Herren välsignar oss eftersom vi betalar tionde och fasteoffer”, säger hon. Hans har planer på att bli pilot en dag. ”Jag skulle vilja flyga genom luften”, säger han.

Han ser fram emot att komma till templet när han är 12 och utföra dop för de döda. Hans mor har döpts för några av deras förfäder.

Hans älskar den känsla han får när han besöker trädgården kring templet i Guayaquil i Ecuador (motsatt sida). Han läser *Liabona* tillsammans med sin mamma (ovan) och är ett gott exempel på sportsman-naanda på fotbollsplanen (nedan). Hans mamma säger att han har varit "ett ljus som ledde mig till sanningen".

”Hon säger att det är underbart, och jag vill också uppleva det”, säger Hans.

Med sin stora erfarenhet av att vara medlemsmissionär hoppas Hans att han en dag kan låta sitt ljus lysa som heltidsmissionär. ”Jag vet att det finns många människor som väntar på evangeliet”, säger han. Han förbereder sig ”genom att följa buden. Och alltid när jag får lite pengar så sparar jag dem till min mission.” Han förbereder sig också genom att gå till Primär, där han älskar att sjunga sånger och psalmer.

”Jag känner mitt vittnesbörd i mitt hjärta, i mitt sinne och i min själ”, säger Hans. Han älskar Mormons bok och har lärt sig Trosartiklarna och många andra skriftställen utantill. ”Ibland tror jag inte att jag kan lära mig ett skriftställe utantill”, säger han. ”Men då ber jag, och min himmelske Fader hjälper mig.” Hans lärde sig nyligen Jakobs brev 1:5–6 utantill, verserna som manade Joseph Smith att be i den heliga lunden. ”Jag lär mig skriftställen utantill så att de alltid ska finnas i mitt hjärta, särskilt när jag har problem”, säger han.

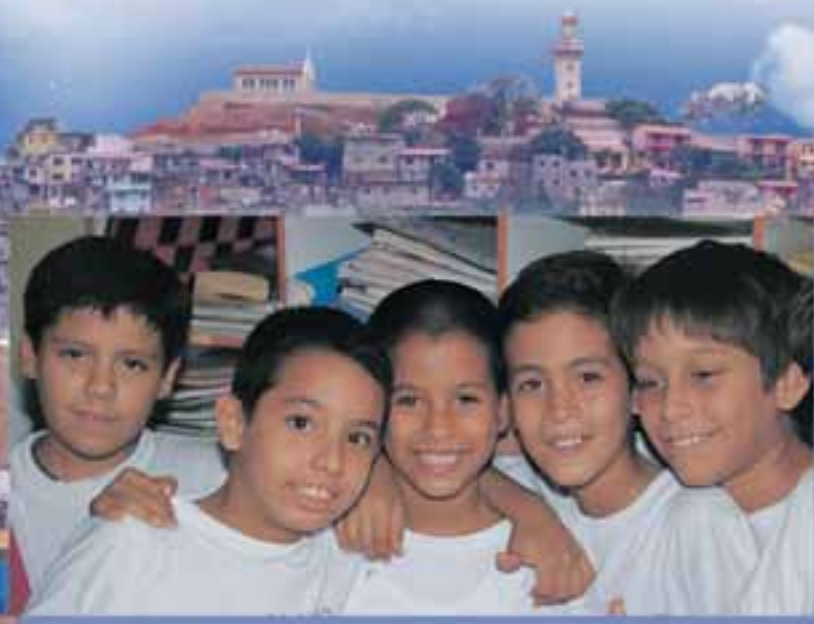
Biskop Eduardo E Martillo i Tärqui församling i Alborada stav i Guayaquil minns när Hans för första gången bar sitt vittnesbörd på sakramentsmötet. ”Vi

Biskop Eduardo E Martillo (ovan) hjälper Hans att förbereda sig för att ta emot aronska prästadömet. Hans låter sitt ljus lysa klart bland sina vänner i skolan (nedan).

trodde att han läste ur skrifterna för han citerade dem felfritt. Men sedan insåg vi att han hade lärt sig dem utantill. Hans är en bra pojke. Han kommer att bli en stark ledare i kyrkan i Ecuador.”

Hans Nieto fortsätter att låta sitt ljus lysa med ett glatt leende på läpparna. ●

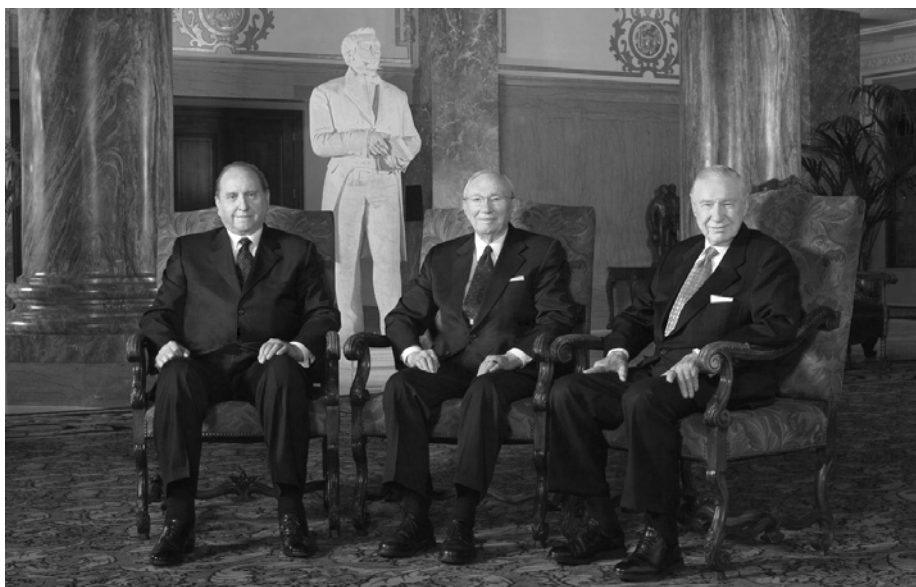
Säg till John att jag dog med ansiktet vänt mot Sion av Clark Kelley Price

James Steele skuggar ansiktet på Mary Murray Murdoch som kärleksfullt kallades "Lillfarmor". Marys fysiska styrka tog henne bara till Chimney Rock i Nebraska, men hennes andliga styrka visade sig i hennes önskan att familjen Steel skulle meddela hennes son John att hon dog med ansiktet vänt mot Sion. Det vittnesbördet brinner fortfarande i hennes efterkommandes hjärtan.

För exakt 176 år sedan typsattes och trycktes den första utgåvan av Mormons bok, som hade översatts "genom Guds gåva och kraft" ... på en liten tryckpress i Palmyra i New York. Dess utgivning föregick organiserandet av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, som ägde rum den 6 april 1830. Se president Gordon B Hinckley, "Ett levande och sant vittnesbörd", s 2.

Kyrkonytt

President Gordon B Hinckley (mitten), president Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet (vänster), och president James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet, har verkat tillsammans i första presidentskapet i tio år.

Första presidentskapet firar tioårsjubileum

Tio år efter det att president Gordon B Hinckley och hans rådgivare i första presidentskapet, president Thomas S Monson och president James E Faust, kallades att leda kyrkan, talade de under en presskonferens om de

många utmaningar som funnits och vad som presterats inom kyrkan under de senaste tio åren och uttryckte fortsatt optimism för framtiden.

President Hinckley nämnde att flera betydelsefulla ting har välsig-

nat medlemmars och andras liv sedan han blev kyrkans femtonde president.

Han nämnde tillkännagivandet av och succén med den ständiga utbildningsfonden, byggnationen av konferenscentret, utgivningen av över 50 miljoner exemplar av Mormons bok under de senaste tio åren, samt tilldelningen av stora summor pengar till humanitär hjälp för de behövande.

President Hinckley nämnde kortfattat hur mycket han rest sedan 1995. Han har besökt över 70 länder och rest över 160 000 mil.

”Det är mycket tröttsamt, men också mycket trosuppbyggande”, sade han. ”När man kommer ut bland medlemmarna och ser deras styrka och deras förmåga, deras hängivenhet och deras kärlek, är det verkligen underbart. Man kan inte förstå det förrän man upplever det, och det är fantastiskt.”

President Hinckley beskrev sina rådgivare som män med visdom, tro och hängivenhet, och att han inte kunde ha två bättre män att verka tillsammans med.

Överblick över åren 1995 till 2005

- 3 miljoner** nya medlemmar, från 9,1 miljoner till 12 miljoner
- 87** tempel invigda, återinvigda eller tillkännagivna
- 19** ytterligare språk som hela eller delar av Mormons bok översatts till, vilket ger 106 språk allt som allt

- 641 miljoner** amerikanska dollar som donerats till humanitär hjälp, inklusive 105 miljoner dollar för nödhjälp till 111 länder
- 98 763** rullstolar som donerats till människor i 95 länder
- 40** länder som fått vattensystem installerade så att de har rent vatten
- 160 000** mil som president Hinckley har rest för att besöka över 70 länder

Tidsaxel för första presidentskapet

12 mars 1995

Första presidentskapet avskiljs.

23 september 1995

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum presenterar "Familjen: Ett tillkännagivande för världen".

28 februari 1996

Det finns fler medlemmar utanför än inom Förenta staterna.

6 april 1996

President Hinckley tillkännager planerna att bygga konferenscentret.

27 maj 1996

President Hinckley blir kyrkans förste president som besöker Kinas fastland.

2 november 1996

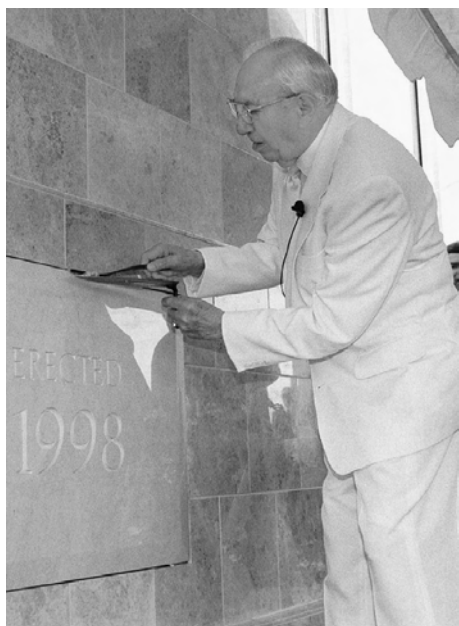
Första presidentskapet tillkännager upprättandet av Latter-day Saint Charities (välgörenhetsinrättning).

5 april 1997

Områdesauktoritet, ett regionalt ledarskapsämbete på deltid sedan två år tillbaka, tilldelas prästadömsämbetet sjuttio.

4 oktober 1997

President Hinckley meddelar planer på att uppföra mindre tempel.

President Hinckley sade att han inte bekymrade sig över vad han och hans rådgivare kommer att bli ihågkomna för. "Vi gör bara vårt allra

bästa idag och lämnar det övriga till framtiden", sade han. ■

Deseret Morning News *bidrog till denna artikel.*

Kyrkan är nu den fjärde största i Förenta staterna; fortsätter att växa världen över

Samtidigt som mycket uppmärksamhet ges kyrkans internationella tillväxt, så fortsätter den också att växa inom Förenta staterna.

Enligt 2005 års upplaga av *Yearbook of American and Canadian Churches* (årsbok för amerikanska och kanadensiska kyrkor), är kyrkan, bland de kyrkor som lämnar in uppgifter, idag det fjärde största kyrkosamfundet i Förenta staterna, med över 5,5 miljoner medlemmar 2004. Kyrkan var det femte största trossamfundet i landet för ett år sedan och "fortsätter att växa på ett anmärkningsvärt sätt" enligt årsboken, med en tillväxt på 1,71 procent i Förenta staterna under 2004.

Kyrkans internationella tillväxt är

också värd att nämnas. Enligt den statistiska rapporten som gavs under generalkonferensen i april var kyrkans totala medlemsantal nära 12,3 miljoner i slutet av 2004. Över 240 000 personer döptes in i kyrkan under 2004, och antalet barn med matrikelkort ökade med nästan 100 000.

Det växande antalet medlemmar ledde till att 41 nya stavar, en ny mission, två nya distrikt och 433 nya församlingar och grenar organiserades under 2004. Tre nya tempel invigdes också.

President Gordon B Hinckley, som har sett hur kyrkan vuxit med över tre miljoner medlemmar sedan han understöddes som kyrkans president

Sedan president Hinckley blev kyrkans president har 87 tempel invigts, återinvigts eller tillkännagetts.

President Monson och president Faust uttryckte sin beundran för det arbete president Hinckley utför.

"Han är en visionär man som inte styrs av rädsla", sade president Monson. "Han planerar, han förbereder, han ber, och sedan, med den profetiska inspiration han får ... går han framåt i tro."

November 1997

Kyrkans totala antal medlemmar når tio miljoner.

1 januari 2000

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum utfärdar "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnes-

börd", ett tillkännagivande med deras apostoliska vittnesbörd om Frälsaren.

1-2 april 2000

Första generalkonferensen hålls i det nya konferenscentret som rymmer 21 000 personer.

31 mars 2001

President Hinckley tillkännager upprättandet av den ständiga utbildningsfonden.

27 juni 2002

President Hinckley inviger det återuppbyggda templet i Nauvoo, Illinois.

11 januari 2003

Första världsomfattande ledarutbildningsmötet sänds via satellit på 56 språk och når över 97 procent av kyrkans prästadömsledare.

1995, sade att Herrens verk kommer att fortsätta att gå framåt.

"En ny dag har randats för den Allsmäktiges verk", sade han. "Verket har vuxit, stärkts och spritts över

hela jorden. Det har nu påverkat miljontals människors liv till det bättre, och detta är bara början." ("En ljusets dag för världen gryr", *Liabona*, maj 2004, s 83) ■

översättare med erfarenhet inom musik, men Michael Moody, ordförande för kyrkans musikkommitté, sade att det är trosuppbyggande att se hur väl översättningarna av psalmerna överensstämmer med originalen.

"En av de bästa sakerna med kyrkan är att vi är eniga", sade broder Moody. "Det är underbart att veta att samma budskap och musik används världen över."

Psalmbokens verkställande kommitté, gruppen som valde vilka psalmer som skulle ingå i psalmboken, kallades i början av 1980-talet. Kommittén bestod av musiker, historiker, musikredaktörer och textexperter, flera underkommittéer och undersökningsgrupper bidrog också till framtagandet av psalmboken.

Kommittén gick omsorgsfullt igenom den feedback de fick och var noga med att fatta rätta beslut, och Herrens direkta vägledning var uppenbar.

För tjugio år sedan deltog broder Moody i ett möte för

Den engelska psalmboken firar 20 år; har översatts till 21 språk

Chad Phares, kyrkans tidningar

Exakt 170 år sedan Emma Smiths ursprungliga samling av psalmer gavs ut under titeln *A Collection of Sacred Hymns for the Church of the Latter Day Saints*, firar kyrkans medlemmar världen över nu tjugoförårsjubileet av 1985 års engelska upplaga av *Psalmer – Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*.

1985 års engelska upplaga innehåller 341 psalmer och togs fram i vetskap om att den skulle ligga som grund för nya psalmböcker på andra språk.

I första presidentskapets förord till 1985 års psalmbok står det: "Alla [psalmer] har valts i avsikt att täcka

medlemmarnas behov i vår tid i hela världen." (*Psalmer*, s IX)

Många av psalmerna i 1985 års upplaga har översatts till 21 språk, och översättningsarbetet fortsätter.

När psalmerna översätts till ett nytt språk börjar man med ett urval av 35 psalmer och 10 sånger för barn. När medlemsantalet inom en språkgrupp når en viss nivå översätts en ny psalmbok som innehåller 107 fasta psalmer som översätts till varje språk, 50 ytterligare psalmer väljs ut från en lista över rekommenderade psalmer, och 50 psalmer till väljs ut av en kommitté för respektive språk.

Det kan ibland vara svårt att hitta

missionspresidenter i Assembly Hall på Temple Square. Under mötet kom missionärer från missionärsskolan in sjungande "Vi har valt att tjäna".

(*Psalmer*, nr 172)

Stämningen i byggnaden var fantastisk och trots att urvalet av psalmer nästan var över visste kommittén att "den psalmen måste med", sade broder Moody. Psalmen var den sista som kom med i 1985 års upplaga.

26 psalmer som fanns med i Emma Smiths ursprungliga urval togs med i 1985 års upplaga av

psalmboken, men 92 av psalmerna var nya. 44 av de nya psalmerna var skrivna av medlemmar.

Förutom psalmer innehåller 1985 års upplaga också en vägledning med rubriken "Hur man använder sångboken", som hjälper nya sångledare, berättar hur man kan använda psalmerna för körsång och ger råd om hur man väljer rätt psalm för kyrkans möten.

Broder Moody sade att fastän kommittén valde psalmer som var minnesvärda, så ville den också välja psalmer som kunde användas av alla

medlemmar – oavsett musikalisk talang.

Första presidentskapets förord i 1985 års upplaga avslutas med orden: "Syskon, låt oss använda psalmerna till att bjuda in Herrens ande till våra församlingar, våra hem och till vårt eget liv. Låt oss lära oss sångerna utantill och begrunda dem, läsa och sjunga dem och ta till oss deras andliga näring. Kom ihåg att de rättfärdigas sång är en bön till vår Fader i himmelen, 'och den skall besvaras med välsignelser över [era] huvuden'." (*Psalmer*, s X) ■

Historisk bakgrund: Ett urval av engelska psalmböcker

1835 *A Collection of Sacred Hymns for the Church of the Latter Day Saints.* Emma Smith tog med 90 psalmtexter i denna, kyrkans första, psalmbok.

1840 *A Collection of Sacred Hymns for the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints in Europe.* Första upplagan av psalmbokens 25 upplagor gavs ut i Manchester i England av Brigham Young, Parley P Pratt och John Taylor.

1889 *Latter-day Saints' Psalmody.* Den första större samlingen av kyrkans psalmer som innehöll noter till texten.

1908 *Songs of Zion.* Till skillnad från körsångerna i *Psalmody* innehöll

Songs of Zion cirka 100 församlingspsalmer.

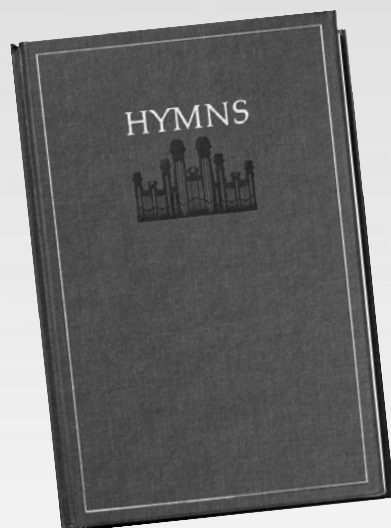
1909 *Deseret Sunday School Songs.* Togs fram för användning i Söndagsskolan, men blev den populäraste psalmboken i kyrkan på den tiden.

1927 *Latter-day Saint Hymns.* Innehöll favoriterna från *Latter-day Saints' Psalmody*, *Songs of Zion* och andra samlingar, och användes tillsammans med *Deseret Sunday School Songs*.

1948 *Hymner, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.* Grupperade psalmerna i fyra grupper: församling, kör, manskör och kvinnokör.

1985 *Psalmer – Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.* Innehåller

en blandning av psalmer från kyrkans historia och har legat som grund för psalmböcker på 21 andra språk. ■

Sedan den gavs ut för 20 år sedan har 1985 års engelska psalmbok legat som grund för psalmböcker på 21 språk.

Tabernakelkören lär känna det unika konferenscentret

Adam C Olson, kyrkans tidningar

Fram till dess att renoveringen av det historiska tabernaklet på Temple Square är färdig i slutet av 2006, det byggs om för att bli jordbävningssäkert och få större körutrymme, är Tabernakelkören tvungen att husera i konferenscentret.

Många medlemmar har endast möjlighet att se kören framträda under generalkonferensen, som har hållits i konferenscentret sedan 2000. Så det är inte konstigt om en del tror att kören under de senaste fem åren har vant sig vid att uppträda där.

Men förutom generalkonferensen och ett fåtal andra framträdanden per år har kören fortsatt att använda tabernaklet för större delen av sina framträdanden, bland annat för *Music and the Spoken Word* varje vecka. Detta ändrades då beslutet togs att renovera körens namn och hem sedan byggnaden invigdes 1867.

Förutom flyttningens logistiska svårigheter – körens bibliotek och garderob är fortfarande på andra sidan gatan under Temple Square – måste kören och organisterna anpassa sig till den nya byggnadens mycket annorlunda akustik.

Tabernaklet rymmer endast omkring 5 000 personer medan konferenscentrets sal har 21 333 stolar och är förmodligen det största auditorium som någonsin byggts som en teatersalong. Den näst största salen, Auditorio Nacional i Mexico, har om-

kring 11 000 stolar. Men det som gör konferenscentret unikt har också blivit en av körens största utmaningar.

Salen rymmer en Boeing 747 utan problem och har en volym på 240 000 m³. Tabernaklets volym är 42 000 m³. Den berömda Royal Albert Hall i London med dess 85 000 m³ är endast drygt en tredjedel så stor som konferenscentret.

Dessutom finns det heltäckningsmattor i salen, dess stolar är stoppade och dess tak och väggar är akustiskt behandlade för att reducera ekot – vilket är idealiskt för tal, byggnadens huvudsakliga syfte, men en utmaning för kören och dess ackompanjörer.

Ljud skapas av rörelser i luften. Det finns så mycket luft inne i salen att Tabernakelkörens dirigent Craig Jessop säger att det "är som att sjunga utomhus".

Inte ens en så stor kör som Tabernakelkören kan fylla det utrymmet utan någon förstärkning – en process som kräver ständiga justeringar varje gång de uppträder. Det krävs inte endast förstärkningar så att publiken kan njuta av musiken, utan också högtalare bland körstolarna så att körmedlemmarna kan höra varandra.

Rummets storlek krävde också en orgel som kunde fylla salen med ljud när den användes utan kören, men som ändå kunde ackompanjera kören utan att överrösta den. Och orgelspelstekniken i mycket överens-

stämmer mellan olika orglar, så är varje orgel unik genom skillnader i stämmor och spelbordslayout.

"Varje orgel har en egen personlighet", säger John Longhurst, organist för Tabernakelkören. "Var och en av dem utformas och byggs för det rum den står i. Organisten måste lära känna varje instrument på dess egna villkor." (Se sidospalt om orgeln i konferenscentret.)

Men broder Jessop anser att körens långvariga vistelse i konferenscentret hjälper dem att lösa dessa svårigheter.

"Problemen med akustiken måste lösas varje gång vi framträder där", säger han. "Eftersom vi uppträder där regelbundet så måste vi lösa en del problem som vi inte haft tid till tidigare eftersom vi bara var där två eller tre gånger per år."

Trots den utmaning byggnaden är för kören känner de inblandade att konferenscentret "definitivt var inspirerat", enligt broder Jessop.

"Konferenscentret var lika revolutionerande 2000 som tabernaklet var 1867. Tiotusentals medlemmar som vill delta i generalkonferensen kan sitta och lyssna i apostlarnas och profeternas närvaro", säger han. Han påpekar också att byggnaden är "ett mäktigt verktyg för att sprida evangeliets budskap runt om i världen" genom dess ultramoderna studio- och utsändningsutrustning.

"Kulturmässigt upptäcker världen sakta men säkert att det är en av de bästa salarna i världen. Inte ens de största städerna i världen har en sal som konferenscentret." ■

Konferenscentrets orgel är också unik

Det som påverkar Tabernakelkören mest bortsett från byggnadernas storlek är skillnaderna mellan orglarna i tabernaklet och konferenscentret.

Tabernaklets orgel är känd för sin historiska bakgrund, stämma och storlek – på de flesta listorna rankas den bland de 15 största orglarna i världen med över 11 600 pipor i 206 grupper.

Konferenscentrets orgel har 7 667 pipor, varav de flesta finns bakom de 170 pipor som publiken kan se.

Orgeln i konferenscentret är inte bland de största i världen (7 667 pipor i 130 grupper), men är ändå ett imponerande instrument. För att kunna fylla den enorma salen i konferenscentret med ljud har många av instrumentets pipor högre lufttryck än vanligt, med hjälp av sex kompressorer på tillsammans 38 hästkrafter, för att ge kraft åt tonerna. Den är en av endast ett fåtal orglar i världen som har två register som ljuder i

pipor som ligger i 64 fot-klassen och som når ner till GGGGG# (omkring en oktav lägre än en flygels räckvidd). Spelbordet med dess fem manualer placerar också orgeln i en unik klass.

”Det byggs inte så många orglar med fem manualer”, säger Clay Christiansen, organist för Tabernakelkören. ”Och under vår livstid har det inte byggts en annan orgel med lika stor bassektion som detta instrument. Det är ett fantastiskt instrument.”

Det tog sju år att bygga orgeln, från grundidé till det slutgiltiga ”ljudprovet” (eller akustiska testet) för varje pipa i salen. Bara installationen av alla tusentals pipor tog tre år och var inte klar förrän 2003, långt efter det att den första general-konferensen hölls i byggnaden i april 2000. Under den konferensen ackompanjerades kören av en elorgel.

”Under den första generalkonferensen hade endast de synliga piporna installerats”, säger John Longhurst, organist för Tabernakelkören. ”Det är bara 170 av samtliga 7 700 pipor.”

Orgeln byggdes av Schoenstein & Co, men de beställde delar av orgeln från företag tvärs över Förenta staterna och runt om i världen; från Ohio, Illinois, Pennsylvania, Washington och Kalifornien till Tyskland och England.

John Longhurst ackompanjerar Tabernakelkören i konferenscentret.

”En orgelbyggare är som en entreprenör”, säger broder Longhurst. ”Han bygger det han kan och lägger ut resten. På grund av omfattningen av projektet användes fler företag för att klara tidsgränsen än normalt.”

Men orgeln var väl värd mödan och väntetiden.

”Alla som ser den blir imponerade”, säger broder Christiansen. ”Och alla som hör den blir också imponerade.” ■

Orgeln har pipor i alla storlekar, de varierar i höjd från cirka fyra centimeter till nära 12 meter.

Fyra tempel invigs före oktober

I mars tillkännagav första presidentskapet datum för öppet hus och invigning för fyra tempel på tre kontinenter. Templen i San Antonio i Texas, Aba i Nigeria, Newport Beach i Kalifornien och Apia på Samoa kommer alla att invigas före generalkonferensen i oktober.

Templet i San Antonio i Texas

Öppet hus för templet i San Antonio i Texas hölls från 16 april till 7 maj, därefter invigdes templet söndagen den 22 maj under fyra invigningssessioner.

Templet i San Antonio är det fjärde templet i Texas och betjänar nära 50 000 medlemmar som bor inom tempeldistriktets gränser.

Templet i Aba i Nigeria

Templet i Aba i Nigeria höll öppet hus mellan 18 juni och 2 juli. En kulturell festival kommer att hållas den 6 augusti. Templet invigs under

fyra sessioner följande dag, den 7 augusti. Templet öppnas för förrättningsarbete den 8 augusti.

Templet i Aba i Nigeria är det tredje templet i Afrika, och betjänar dess folk tillsammans med templen i Johannesburg i Sydafrika och Accra i Ghana.

Templet i Newport Beach i Kalifornien

Öppet hus för templet i Newport Beach i Kalifornien hålls dagligen från 23 juli till 20 augusti, med undantag för söndagar. En kulturell festival hålls lördagen den 27 augusti. Templet invigs under fyra sessioner den 28 augusti. Templet öppnas för förrättningsarbete följande dag, den 29 augusti.

Templet i Newport Beach blir det sjätte invigda templet i Kalifornien.

Templet i Apia på Samoa

Templet i Apia på Samoa brann

ner för över två år sedan under 2003 och återinvigs den 4 september under fyra sessioner.

Templets inredning förstördes av en brand som uppstod under renoveringsarbetet i juli 2003. Det öppnar sina dörrar för allmänheten dagligen från 6 till 27 augusti, utom under söndagar.

En kulturell festival hålls den 3 september, dagen innan invigningen. Templet öppnas för förrättningsarbete den 5 september. ■

Rättelse: Läran och förbunden, en överblick

Läran och förbunden, en överblick” på sidan 16 i januarinumret 2005 av *Liabona*, under kapitel 27, augusti 1830, ska det stå: ”Newel och Sally Knight önskade ta del av sakramentet.” Sally Coburn, som dog 1834, var Newel Knights första hustru. Han gifte sig med Lydia Goldthwait 1835. ■

SAMLINGSSTUNDEN

Fler förslag till samlingsstunden, augusti 2005

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans med samlingsstunden i

det här numret av *Liabona*. Lektion, anvisningar och aktiviteter som hör samman med de här förslagen finns i ”Den Helige Andens gåva”, sidorna 4 och 5 i *Lilla stjärnan i det här numret*.

1. Hjälp barnen lära sig första trosartikeln utantill. Använd Evangeliet i bild 403 (Den första synen) och 602

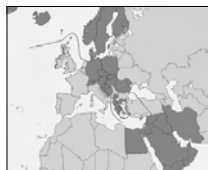
(Den Helige Andens gåva) för att lära dem att vår himmelske Fader och Jesus Kristus har en kropp av kött och ben. Den Helige Anden är en person som består av ande. (Se L&F 130:22.) Den Helige Anden vittnar om vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Vad måste vi göra för att få ett vittnesbörd från den Helige Anden? Be

en ny medlem, missionär eller församlings- eller grensmedlem att berätta om hur den Helige Anden har vittnat för honom eller henne. Kopiera bilder från Evangeliet i bild eller primärpaketen som föreställer barn som håller buden, till exempel Evangeliet i bild 604 (Sakramentet delas ut), 605 (Pojke som ber) eller 616 (Familjegemenskap). Välj samma antal bilder som det finns bokstäver i ordet *vittnesbörd*. Skriv en bokstav på baksidan av varje bild, och sätt upp bokstäverna på tavlan så att de bildar ordet *vittnesbörd*. Be ett barn vända på en av bokstäverna och beskriva vad som visas på bilden. Be barnen tänka på sätt eller gånger de också gjort det som visas på bilden. Hur får det dem att känna sig? Hur hjälper det deras vittnesbörd att växa? Låt barnen svara och betona principerna med sånger eller psalmer. Upprepa detta tills alla bilderna syns.

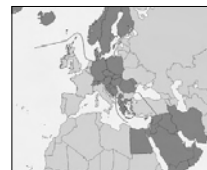
2. Viska medan du ber barnen göra olika saker, som att lägga händerna på huvudet, stå upp och sträcka armarna mot taket, eller sitta

ner och lägga armarna i kors. Förklara för dem att den Helige Anden också talar med "en mild och stilla röst" och att vi ofta "hör" den Helige Anden genom det vi känner. Sjung en sång eller psalm om den Helige Anden. Gå igenom Mormon 8:1–7 och berätta för barnen om Moroni. Moroni kände till den Helige Andens gåvor och hur de välsignar oss. En del av det sista han skrev på guldplåtarna undervisar oss om den Helige Andens välsignelser. Använd tavlan eller utdelningsblad och låt barnen para ihop skriftställen och Andens gåvor. Blanda ihop och skriv upp följande skriftställen på ena sidan av tavlan eller utdelningsbladet. Blanda ihop och skriv upp Andens gåvor på andra sidan. Be barnen slå upp skriftställena och para ihop dem med Andens gåvor: (1) Moroni 10:9–10 – undervisa om visdomens och kunskapens ord, (2) Moroni 10:11 – tro och helbrägdagörelse, (3) Moroni 10:12 – göra stora under, (4) Moroni 10:13 – profetera, (5) Moroni 10:14 – se änglar, och (6) Moroni

10:15–16 – språk och uttydning av språk. Sjung eller läs sjunde trosartikeln tillsammans. Illustrera dessa Andens gåvor genom egna exempel, eller använd dig av följande: (1) delge en talares vittnesbörd från en generalkonferens nyligen; (2) berättelse från lektionsboken *Primär 5*, lektion 19, särskild aktivitet nr 4; (3) president Gordon B Hinckleys tal om att bygga tempel (se "Några tankar om tempel, att behålla nyomvända och missionsarbete", *Nordstjärnan*, jan 1998, s 50–57; "Nya tempel ger evangeliets högsta välsignelser", *Nordstjärnan*, juli 1998, s 90–91); (4) äldste Dallin H Oaks, "Att förbereda oss för Kristi andra ankomst", *Liabona*, maj 2004, s 7–10; (5) profeten Joseph Smith återställde evangeliet genom änglabetjäning (se Joseph Smiths skrifter 2:12, 30–32, 68–70); (6) berättelse om äldste Yoshihiko Kikuchi från lektionsboken *Primär 3*, lektion 24. Läs tillsammans Moroni 10:4–5. Vittna om välsignelserna som kommer genom den Helige Andens gåvor. ■

Lokala nyheter

Budskap från områdespresidentskapet

Jag har utvalt er

Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt om er att ni skall gå ut och bära frukt, sådan frukt som består, för att Fadern

må ge er vad ni än ber honom om i mitt namn." (Joh 15:16)

Så undervisade Frälsaren sina första tolv som han kallade att föra verket vidare efter hans himmelfärd. Jag har alltid varit intresserad av

dess första tolv apostlar. Särskilt en har fångat min uppmärksamhet. Det är Matteus, tulltjänstemannen. Under den tid då Frälsaren kom för att utföra sitt verk på jorden, härskade det romerska riket över landet och

hade rättigheten att pålägga skatt. De hade indirekta skatter, huvudsakligen i form av avgifter vid godstransporter. Rättigheter att inkassera skatt i de olika hamnarna köptes av den högstbjudande. De och deras medhjälpare inkasserade sedan så mycket de kunde, eftersom varje överskott utöver det kontraktssenliga beloppet blev förtjänst. Ett sådant system bidrog till korruption, ohygglighet och särskilt till förtryck av de fattiga bönder som försökte ta sina produkter till marknaden.

Matteus var en av dem som skaffat sig en sådan uppbördsrättighet. Han var tulltjänsteman. Han var naturligtvis inte en romersk medborgare och därför var han inte högaktad av romarna. Han var jude och skatteuppbördsman och därför var folket som hade den judiska tron inte heller förtjusta i Matteus. Han måste ha varit en av de hederligaste skatteuppbördsmännen eftersom Herren säkerligen skulle känna till hans karaktär innan han kallade honom att vara en av de ursprungliga tolv.

Efter det att Matteus hade kallats, finner vi honom vara mycket lojal mot sitt eget folk och att han önskade vara säker på att de förstod att Frälsaren hade kommit till jorden och offrat sitt liv för hela människosläktet. Han skrev sitt evangelium, ett av de fyra, särskilt för sitt judiska folk. Han ville att de skulle förstå att Kristi ankomst till jorden hade förväntats från tidens begynnelse, att Gud i början av människans historia hade utvalt en släktlinje, Abrahams, och senare ännu en släktlinje inom

Äldste L Tom Perry

Abrahams släkt, Davids, till att bli den släkt inom vilken Guds Son skulle göra sitt inträde i världen.

Matteus ville att hans folk skulle förstå Frälsarens släktlinje och han visade den genom Josef, Marias make. Han inleder sitt evangelium med dessa ord: "Detta är berättelsen om Jesus Kristus, Davids son, Abrahams son" (Matt 1:1), och därifrån visar han släktlinjen ned till denna vers i första kapitlet: "Och Isai födde David, kungen. David födde Salomo, vars mor var Urias hustru" (Matt 1:6), och vidare ned till: "Och Jakob födde Josef, Marias man. Av henne föddes Jesus, som kallas Kristus." (Matt 1:16)

Matteus avslutade sitt evangelium med en stark betoning på missionärsarbete. "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn." (Matt 28:19)

Matteus evangelium visar denne mans stora hängivenhet till sitt folk. Här finns ett föredöme för oss alla. Borde vi inte vara starkt tillgivna dem som bor i vårt fädernesland och ha en innerlig önskan att se till att de får tillfälle att höra det gudomliga och eviga budskapet om vår Herre och Frälsare? Eftersom vi ser tron hos människor omkring oss försvagas och världslighet frodas, finns det säkerligen behov av en röst som tyd-

ligt förkunnar att Frälsarens evangelium finns på jorden och att det är den enda väg som leder oss tillbaka till att vara med honom för evigt.

Det här året har vi allvarligt försökt att skapa en struktur som kan hjälpa kyrkans medlemmar bli effektivare i att uppfylla vårt ansvar att ge budskapet om det återställda evangeliet till våra vänner, grannar och landsmän.

Låt mig på nytt gå igenom den här uppläggningsplanen med er. Stavspresidenten utser en av sina rådgivare till vice ordförande för melkisedekska prästadörets kommitté. Melkisedekska prästadörets kommitté åtar sig ansvaret för tre av våra fyra viktiga mål. För det första, att öka antalet melkisedekska prästadömsbärare. För det andra, att öka antalet omvändelsesdop. För det tredje, att öka antalet medlemmar med tempelrekommendation. Stavspresidenten utser en av sina rådgivare till ordförande för aronska prästadörets kommitté. De får ansvaret för ett av de fyra målen, att öka antalet heltidsmissionärer.

Låt oss först tala om melkisedekska prästadörets kommitté. En av högrådsmedlemmarna i den här kommittén får uppgiften att ansvara för missionärsarbetet. Till hans plikter och ansvar hör att vara den som undervisar och utbildar dem som har ansvaret att genomföra den här stora uppgiften. Han kan först undervisa medlemmarna i melkisedekska prästadörets kommitté, så att var och en av dem förstår hur vi ska föra detta verk framåt. Sedan kan de i den här uppläggningsplanen gå till församlingsnivån för att undervisa och utbilda ledarna där.

Aronska prästadömet kommitté har ansvaret att se till att de som har aronska prästadömet stadigt går framåt, att de utvecklas på rätt sätt och utför sina plikter som diakon, lärare och präst som förberedelse för att kunna få melkisedekska prästadömet. Sedan ska de vara värdiga att få verka som heltidsmissionärer. De har samma ansvar för de unga kvinnorna. Många av dem kan också förbereda sig för att verka som missionärer.

På församlingsnivå kallar biskopen en missionsledare för församlingen. Missionsledaren leder ett samordningsråd i församlingen som samlas en gång i veckan. Det består av en rådgivare från Primär, en rådgivare från Unga kvinnor, en rådgivare från Unga män, en rådgivare från Hjälpföreningen, en rådgivare från äldster-nas kvorumpresidentskap och en assistent till högprästernas grupple-dare. Dessutom är heltidsmissionär-erna med på gruppens möte.

Heltidsmissionärerna ska hjälpa till med att undervisa dem som vi ger evangeliet till, och också under-visa en del av de inaktiva medlem-marna med hjälp av lektionerna en-ligt den nya missionärshandledningen "Predika mitt evangelium".

Vi påminner er på nytt om att det inte blir några nya rapporter och att inga nya möten införs. Fastän sam-ordningsrådet ändras till att omfatta rådgivare i biorganisationerna och prästadömet, kommer arbetsbördan att fördelas jämnt för att var och en ska få möjlighet att engageras i det

stora ansvar som vi har att sprida evangeliet i världen. Det kanske kan förväntas att var och en av dessa organisationer får ansvaret för åtminstone ett dop per år.

Kyrkans historia har alltid visat att de växande organisationerna är de som är vitala och livskraftiga. Herren hade inte avsett att kyrkan skulle vara statisk och inte öka i medlems-antal. Nyomvända och återaktiverade för in nytt liv som ger vigör och vita-litet och nya tillfällen för alla att få tjäna. Att föra detta stora verk framåt är ett mycket heligt förtroende som Herren har gett oss.

Mitt uppdrag här i Europa närmar sig sitt slut. Jag återvänder till kyr-kans huvudkontor med stort hopp, stor tillit och större kärlek till folket i detta område. De vänner och kon-takter vi fått och de upplevelser vi haft står inte efter något annat. Ni är ett mycket speciellt folk. Ni har en värme, en kärlek och ett vittnesbörd om Jesu Kristi evangelium som är starkt och levande.

Det förväntas att Herren kommer att fortsätta välsigna oss om vi utför detta verk. Vi ber inte om en stor, stor ändring, utan bara om mer en-gagemang från var och en av våra or-ganisationer i att ge den nödvändiga inspirationen, undervisningen och vänskapen till nyomvända och dem som återaktiverats i evangeliet. Detta kommer att ge glädje i detta liv och eviga välsignelser i livet häfter.

Må Gud välsigna er alla. ■

Äldste L Tom Perry

Seminarium i Friedrichsdorf för redaktörer

Av Birgitta Karlfeldt

Redaktörerna för Liahona inom området Centrala Europa fick den 4–6 mars 2005 i Friedrichsdorf, en mindre stad nära Frankfurt, Tysk-land, gemensam undervisning om allt som hör redaktörskapet till. Le-dare för seminariet var Adam Olson, Salt Lake City, med övergripande tjänstemannaansvar för Liahona; Ulrich Rückauer, koordinator för redaktörer i Centrala Europa, samt Mark McKenzie, produktionssamord-nare.

Övriga deltagare var syster Bonnie Clark, chef för Informationstjänsten inom området Brittiska öarna, äldste Clark samt redaktörerna Mirkku Ka-rumo, Finland; Ilie Mandoiu, Rumä-nien; Marina Kharlamova, Ryssland; Françoise Schwendener, Schweiz; Viola Skwirus, Polen; Stanka Povse, Slovenien; Sven Sambunjak, Kroa-tien; Gabor Balatoni, Ungern; Bir-gitta Karlfeldt, Sverige och Lavdie Tako, Albanien.

Dessa redaktörer representerade 25 av de 50 språk som Liahona trycks på. Antalet gånger som lokala sidor är införda i Liahona varierar mycket. I Sverige och Finland har vi lokala sidor tio ggr/år, i övriga länder, bero-ende på antal prenumeranter, allt från 6, 4, 2 till endast 1 gång/år.

I organisationen för Liahona är det

Ledare och redaktörer på trappan till kyrkans kapell i Friedrichsdorf

områdespresidentskapet som har slutgiltigt ansvar. Ulrich Rückauer som koordinator förmedlar kontakterna mellan områdespresidentskapet och redaktörerna. Mark McKenzie, som arbetar på kyrkans kontor i Friedrichsdorf, samordnar produktionen av Liahona. De lokala redaktörerna planerar innehållet på de lokala sidorna, skriver själva artiklar och redigerar artiklar som kommer från medlemmar samt den lokala redaktörskommittén (som bara fanns organiserad i Sverige). Vår lokala redaktörskommitté består av Maj-Britt Israelsson i Umeå distrikt, Lennart Johansson i Göteborgs stav, Odd Uhrbom i Stockholms stav och Birgitta Karlfeldt i Stockholms södra stav. Malmö stav saknar representant. Ansvarig prästadömsledare är stavspresident Gösta Körlof, Stockholms stav.

De lokala sidorna innehåller vanligtvis åtta sidor med allmänna nyheter samt åtta lokala, inhemska nyhetsidor, där förutom lokala nyheter från olika enheter i Sverige även budskap från generalauktoriteter ingår.

Från det att redaktören sänder in sina artiklar tills Liahona finns i prenumeranternas brevlådor, tar det närmare fyra månader, varav distributionen tar två månader. Övrig tid används till layout av insända artiklar, korrekturläsning, eventuell justering och tryckning. Tryckning sker i Salt Lake City. Den långa distributionstiden beror på att man i en del länder har långsammare postgång, och kyrkan vill att alla prenumeranter ska

få sin tidning vid ungefär samma tidpunkt.

Förutom en givande undervisning om hur artiklar ska skrivas, vilka krav som ställs på bilder samt utrustning och färdigheter som redaktören behöver ha, var det ett underbart tillfälle att få träffa så många andra redaktörer. Trots att vi alla var från olika länder med olika kulturer och aldrig hade mötts förut, var vi alla överens om att det var som om vi alltid varit goda vänner. Vårt gemensamma engagemang i evangeliet gjorde oss till en sammanhållen grupp där vi alla kände oss hemma. Under lördagseftermiddagen hade vi möjlighet att delta i en session i templet i Frankfurt, och söndagen innehöll deltagande i mötena i en av församlingarna i Friedrichsdorf, innan det var dags att ta våra olika flyg hem. ■

Birgitta Karlfeldt, Redaktör

Den Herren kallar dugliggör han

Av Birgitta Karlfeldt

Leif Norrbin är biskop i Handens församling sedan drygt ett halvt år. Han bor i Haninge, är 49 år och blev medlem 1976. Han och Linda har fem barn, tre söner och två döttrar. Han arbetar som projektsäljare för fjärrvärme och fjärrkyla på Fortum sedan 1996.

En andlig, njutningsfull förändringsprocess

– När stavspresident Jonas Krylborn

ringde dagarna före jul 2004, var det Linda som sade att jag skulle bli kallad som biskop. Vad det än gäller för ämbete, dugliggör Herren den person han kallar. Det gäller att ödmjuka sig och ordna upp saker. Därför är det andligt jobbigt men samtidigt en njutning med den förändringsprocess Herren sätter i gång. Med så oerhört små och förfinade medel med kärlek och omsorg läggs saker till rätta, och det är en förmån

Biskop Leif Norrbin i sitt nya biskopskontor.

att man kan iaktta resan man får göra.

Lita på att Herren bär dig

– Jag har ett starkt vittnesbörd om försonings kraft och dess verkan i varje medlems liv, om Herrens oändliga kärlek till oss var och en och hur han hjälper oss på frälsningens väg. Det är saker som ska hända och hända i hjärtat, en andlig skjuts. När Anden påverkar är det bara att åka med. Det handlar om att våga kliva rätt ut och lita på att Herren bär en. Han kan och vill förändra!

Ett ämbete för hela familjen

– Detta är ett ämbete för hela familjen; jag skulle inte kunna fungera om inte Linda vore involverad och stod vid min sida. Jag kan prata med henne om mina tankar, inte om vördighet eller konfidentiella saker, men frågeställningar, tankegångar. Hon hjälper mig finna lösningar. Hon är knivskarpt logisk, medan jag är mer av en drömmare. Ämbetet är en välsignelse, en ovärderlig erfarenhet, och jag känner hur Herren arbetar med oss alla i familjen.

Villigheten att förändra sig

– Jag tar inte med mig jobbet hem utan känner att jag kan lägga den tid jag behöver på mitt ämbete. Ett mål är att alla medlemmar ska få möjlighet till ett samtal med sin biskop en gång varje år. Samtalen handlar om vad som är viktigt för den enskilda personen och hur villig man själv är att förändra sig, eftersom man bara kan förändra sig själv. För det behövs ett ödmjukt hjärta och sinne, annars utvecklas man inte. Allt nytt kräver en ansträngning. ■

*Birgitta Karlfeldt,
Redaktör för lokala sidorna*

Unikt tillfälle få professionella relationsråd

Av Kristina Olergård

Den 18 februari 2005 hade alla vuxna medlemmar privilegiet att under en hel kväll i Gubbängens kapell kunna lyssna och lära av Lasse och Marie Nylén.

Familjeterapeuter med mångårig erfarenhet

Lasse och Marie har mångårig, unik erfarenhet av professionell rådgivning till par och familjer i deras relationer, hittills cirka tvåtusen familjer, med målsättningen att familjerna ska fortsätta att hålla ihop. De är grundare av Levande Familjer – en kristen organisation som bedriver kostnadsfri familjestödande verk-

samhet runtom i Sverige, finansierad helt av frivilliga medel. Levande Familjer har även rådgivning i moralisk och kristen anda på Internet samt driver "Kubris" (Kristna ungdomars och barns rätt i samhället), en Internet- och telefonjour för barn och ungdomar. Lasse och Marie arbetar med iver för att påverka våra beslutsfattare att ta beslut som på bästa sätt gynnar våra familjer och barn.

Projekt i Etiopien

Genom Lasse och Marie startade Levande Familjer hösten 2004 ett projekt i Etiopien. Det är en satsning på att motverka spridningen av aids och HIV genom utbildning av lokala familjeambassadörer, som knackar dörr i huvudstaden Addis Abeba och utbildar sina landsmän om hur detta dödliga virus sprids. Det enkla råd som ges för hur man på bästa sätt skyddar sig, är att avstå från utomäktenskapliga förbindelser.

Välkända profiler

Paret Nylén är välkända profiler inom frikyrkokretsar i Sverige. Men de är även starka personligheter. Lasse var i sin ungdom en framstående slalomåkare, och därefter även Sveriges alpina landslagstränare. Han är musiker och har spelat in ett antal skivor med framför allt kristna barnsånger. Lasse och Marie har varit gifta i snart 30 år och har tillsammans tre barn.

Årets familjeutmärkelse

Under kvällen den 18 februari

Familjeterapeuterna Lasse och Marie Nylén har just tagit emot årets Familjeutmärkelse för sitt hängivna arbete för att hjälpa familjer i kris.

utdelade Stockholms södra stav en Familjeutmärkelse till Lasse och Marie Nylén. Motiveringen till utmärkelsen, en vacker staty, ett inramat exemplar av Familjeproklamationen samt ett diplom, var: "För ett föredömligt och banbrytande arbete med att stärka familjens ställning. På en kristen grund har de framgångsrikt hjälpt par och familjer i kris att lösa sina problem och fortsätta sitt liv tillsammans. De har hängivet verkat för politiska beslut som understödjer familjen som den grundläggande enheten i vårt samhälle."

Nära samarbete i familjefrågor

För snart två år sedan kom vi som arbetar med Informationstjänsten i Stockholm, och som därmed också varit engagerade i Familjedagsprojektet, i kontakt med Lasse och Marie. Sedan dess har vi haft ett nära samarbete med dem i familjefrågor.

De är goda, rättfärdiga människor

Alla som var med på mötet den

18 februari kände nog att de gick därifrån både upplysta av den stora kunskap och erfarenhet av äktenskap och relationer som Lasse och Marie delade med oss och stärkta av vissheten att det finns goda människor i vår värld som verkar för det som är rättfärdigt och som i mångt och mycket delar evangeliets värderingar.

Fungerande familjer är nyckeln

Följande är ett citat från Levande Familjers hemsida: "Vi tror att fungerande familjer är en nyckel till ett bra liv och ett välmående samhälle. För att detta ska bli möjligt behöver vi vinna människors förtroende och stötta dem i att orka vara och fungera som en familj. Vi vill också verka för att den svenska familjepolitiken arbetar för familjens bästa på alla områden." ■

*Kristina Olgård,
Informationstjänsten i Stockholms
södra stav*

Utställning av Mormons bok, 175 år

Av Eivor Hagman

Den 26 mars 2005 var det 175 år sedan Mormons bok publicerades. Detta firades i Jönköpings församling med en utställning 8–10 april 2005.

Mormons boks innehåll och framkomst

Utställningen berättade om inne-

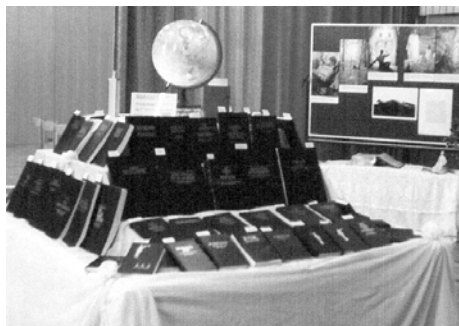
hållet i Mormons bok, att den skrevs för vår tid och att var och en själv kan få veta om boken är sann. Genom olika skriftställen visades att Mormons bok är ännu ett testamente om Jesus Kristus. Vidare visades Mormons boks framkomst — hur den siste profeten i boken, Moroni, på 400-talet gömde uppteckningen som var skriven på reformerad egyptiska på guldplåtar, och cirka 1400 år senare, i september 1827, överlämnade den till Joseph Smith, som fick uppdraget att översätta den till engelska.

Översättningen gjordes med Guds hjälp

En annan del av utställningen handlade om översättningen, den svåra förföljelsen och den hjälp som Herren sände genom bland andra Martin Harris, Oliver Cowdery och David Whitmer. Översättningsarbetet gjordes genom Guds gåva och kraft på 65 dagars effektiv arbetstid och avslutades i juni 1829.

På Tryckeri Grafia trycktes 4:e svenska utgåvan av Mormons bok på 1950-talet. Här sitter ägaren, Kurt Kindberg, med sin hustru Kerstin.

Mormons bok på 88 olika språk fanns med på utställningen.

Tryckningen av Mormons bok

Tryckningen av Mormons bok visades i två avdelningar, Grandins tryckeri i Palmyra och Tryckeri Grafia Kindberg & Söner i Jönköping. Den första utgåvan av Mormons bok trycktes i 5 000 exemplar i Palmyra och utkom den 26 mars 1830. I Jönköping trycktes den 4:e svenska utgåvan av Mormons bok på 1950-talet i 4 000 exemplar av Kurt Kindberg som var ägare till tryckeriet. Typer och klichéer som Mormons bok trycktes med visades tillsammans med ett exemplar av den utgåvan som trycktes i Jönköping. Tre-i-ett trycktes samtidigt i brunt skinnband. Även ett exemplar av denna utgåva av tre-i-ett fanns med på utställningen. Många äldre medlemmar i Sverige har fortfarande denna tre-i-ett.

Broder Kindberg satte själv typerna för hela Mormons bok. Syster Kindberg korrekturläste hela boken samt också tre-i-ett, innan allt gick i tryck, ett smått heroiskt arbete!

Tack vare broder Kindbergs vänlighet fick vi också låna och ställa ut de två volymer böcker som den första svenska upplagan av Mormons bok utgjordes av. Denna upplaga trycktes i Köpenhamn år 1878. Familjen Kindbergs tryckeri bidrog mycket till tryckningen av kyrkomaterial på

svenska under 1950- och 60-talen.

Kurt Kindbergs farfars far startade Tryckeri Grafia Kindberg & Söner. Han var den förste som i november 1862 döptes av de första missionärerna som kom till Jönköping. Han blev medlem i Jönköpings gren som organiserades den 11 augusti 1862.

88 av 106 språk fanns utställda

Höjdpunkten på utställningen var exemplaren av Mormons bok på 88 av de 106 språk som boken är översatt till. Där fanns också den senaste utgåvan av Mormons bok – bokhandelsupplagan – som för första gången utgetts av ett kommersiellt bokförlag i USA.

Mormons bok har från den första upplagan på 5 000 exemplar, nu, 175 år senare, tryckts i över 120 miljoner exemplar.

Utställningen hedrade Joseph Smith m fl

Många män och kvinnor har lidit, offrat och kämpat för att Mormons bok skulle komma fram till oss i vår tid. Det kändes bra att genom denna utställning om Mormons bok hedra dessa män och kvinnor, och framför allt Joseph Smith, som utförde det uppdrag han fick av Gud att översätta och publicera Mormons bok.

Mormons bok en dyrbar ägodel

Vi som har arbetat med denna utställning har fått en alldeles speciell känsla för vilken dyrbar ägodel Mormons bok är. ■

Eivor Hagman, Jönköpings församling

Templet i Norden

Templet i Stockholm firar sitt 20-årsjubileum den 5 juli 2005.

*Det står ett tempel i Norden
det skiner som Nordstjärnan
Dit kommer medlemmar från när och fjärran
från Norge, Ryssland, Finland och flera länder*

*Sverige är kungariket i Norden
där finns templet som alla kan glädjas åt
Kom systrar, bröder och njut
av alla välsignelser ni kan få*

*Vi knäböjer vid altarna och
beseglar vår kärlek som män och hustrur
familjer binds samman för evigt
och upplever Guds kärlek i allt större mått*

*Förbunden vi sluter är sanna och gyllene
Kom ofta för våra förfäder och andra
som gått före till den himmelska stranden
Mormödrar, farfäder, morbröder, fastrar
De är våra familjer som vi med glädje beseglar*

*Jag gick i dag där Jesus gick
inom templets väggar*

*Jag satt i dess beseglingsrum
där familjer log i lycka*

*Blommor smyckar dess mark
Deras doft fyller luften
Jag dyrkade inom de heliga väggarna
och fann att Han var där*

*Det står ett tempel i Norden
det skiner som Nordstjärnan
dit kommer medlemmar från när och fjärran
för att länka familjer samman för evigt ■*

Henry Matthews

Församlingskonferens i Helsingborg

Av Claus-Jörgen Wrang

Missionärsbrasafton

Församlingskonferensens lördagsmöte i Helsingborg den 19 mars 2005 gav medlemmarna nya aspekter på missionärsarbete. Äldste Osbourne och äldste Schield berättade om det nya programmet "Predika mitt evangelium", som innebär undervisning mer efter Anden i stället för styrda lektioner och ger missionärerna större frihet att anpassa budskapen efter behoven. Syster Seija Bengtsson talade om hur det är att dela med sig av evangeliet till sina barn och märka hur barnen påverkas positivt. "Att göra missionärsarbete är att även undervisa sina barn", sade hon.

Församlingen planerar för missionärsarbete

Sedan äldstekvorumpresidenten Tommy Englund delat med sig av

upplyftande och andliga erfarenheter från sin mission i Kanada, avslutade biskop Per Wikström kvällen med att berätta vad församlingen planerar – idrottskvällar, annonser i Helsingborgs Dagblad, informationskvällar för skolor och politiker och ökad undervisning i medlemmars hem.

Efteråt var det fika med mingel och medlemmarna kände att det var en positiv och uppbyggande kväll.

Vad kännetecknar en Sions stav?

Stavspresident John Hedberg gav oss under söndagens möte en uppbyggande och informativ undervisning om ESS, En Sions Stav. Han talade om skillnaden mellan missionärskyrka, etablerad kyrka och Sion, om vad som kännetecknar olika strukturer, familjer och enskildas insatser i dessa olika typer av kyrkor. Hans utgångspunkt var Alma 32 och Jakob 5. "Herren har gett oss grunden; därefter beror det på oss som enskilda, familjer och församling hur vi förvaltar och lyfter vår stav till En Sions Stav", sade han.

Tack! Förlåt! Jag älskar dig!

Biskop Per Wikström talade under sakramentsmötet om tre uttryck som används för lite: "Tack!", "Förlåt!" och "Jag älskar dig!". Syster Veronica Ekelund, Unga kvinnors president i staven, delade med sig av personliga erfarenheter av hur andra människor i våra liv är Herrens svar på våra böner. Per Sörlycke, högrådsmedlem, talade om en biskops olika egenskaper.

Musiknummer av familjen Jerry Ahlström.

Gör gott mot varandra!

"Det du gör och även det du inte gör, gör en skillnad i våra och andras liv", sade Unga mäns president i staven, Christian Bentzen, och uppmanade oss att göra saker som gör positiva skillnader. "Håll ut och ge aldrig upp när det gäller att göra gott", uppmanade Jason Grant, rådgivare till Unga män i staven. President Glen Helmstad, 2:e rådgivare i stavspresidentskapet, vittnade om den bön som vår profet bad för världens ungdomar – att förlåta och hjälpa varandra, speciellt de ungdomar som väljer en annan väg än Herrens.

Stavspresident John Hedberg avslutade församlingskonferensen med en uppmaning till oss att studera psalmen "Den himmelska elden" och följa råden i den. Han läste Alma 29:8–10 och vittnade om att Jesus Kristus är medlet och vägen som ger glädje i detta liv och leder oss tillbaka till Fadern.

Jag är uppståndelsen och livet – en musikafton i påskens anda

Som avslutning på en solig sabbatsdag samlades medlemmar runt om i Malmö stav i Helsingborgs kapell för att lyssna till god musik. Stavens musikordförande Terez

Kören.

Nilsson hade samlat en kör med medlemmar och deras vänner för att framföra musik om Kristi liv och försoning.

Stavspresident John Hedberg välkomnade oss alla och överlämnade kvällen till syster Kerstin Saffer, som var kvällens värd. Syster Saffer delade under kvällen med sig av skriftställen och tankar kring sina känslor för Kristus. Ett bildspel med bilder från Kristi liv visades under hela kvällen. Bilderna gjorde att texten i musiken kom fram mer och gav en harmoni som inbjöd Anden att vittna om Frälsarens liv. All musik vittnade om den levande Kristus och försoningen som han utförde av kärlek till var och en av oss.

Kören ackompanjerades av Astrid Helmstad på violin. Patricia Bentzen sjöng "Det bästa jag fått" tillsammans med sin mamma, Ann-Jeanette. Abel Correa och Joel Sandelin sjöng "Var när mig varje stund" på svenska och spanska. "Detta är kroppen" framfördes av en kvartett från Helsingborgs församling. Familjen Jerry Ahlström

sjöng "Jag går trofast i hans spår" och Jonas Wallgren "Jesus, när tanken flyr till dig". Aftonen avslutades

med att kören sjöng "Påskens Hosianna", "Once There Was One" och "Han lever, min Förlossare".

Efter framförandena bjöds det på frukt i doprummet, där det även fanns en utställning om kyrkan. För intresserade fanns olika material att ta med hem. Kapellet var fyllt och många hade bjudit med vänner till denna afton, som blev en andlig fest i musik, bilder och tal. ■

*Claus-Jörgen Wrang,
Helsingborgs församling*

Redaktör för de lokala Sverigesidorna är Birgitta Karlfeldt. Läsarna är välkomna att sända förslag till nyhetsartiklar via e-post till *birgitta.karlfeldt@telia.com*. Alla artiklar redigeras.

Prästadsömsledare, Primär- och Hjälpföreningsledare samt ledare för Unga män och Unga kvinnor bör vid större konferenser eller andra speciella aktiviteter alltid utse någon att skriva artiklar och ta bilder för att sedan *inom tre veckor* mejla in detta till redaktionen.

Artiklarna ska vara upplyftande för läsarna och spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas lärdomar. Exempel på innehåll är: nya eller ovanliga händelser, tjänande-projekt, samhällstjänst, tempelresor, historiska händelser, tillväxt,

medlemsmissionärsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminarier eller institutet, berättelser om omvändelser, lokala medlemmar som gjort speciella insatser, nya grenar, församlingar, grenspresidenter, biskopar, stavs- eller distriktspresidentskap etc. Dikter publiceras inte. Inte heller dödsfall, födlsar, förlovningar, giftermål etc.

Bilder ska *helst* vara pappersbilder (originalfoton, inte datautskrivna elektroniska bilder). Digitala eller scannade bilder måste ha hög upplösning (300 dpi) och sändas *separat*, inte tillsammans med en artikel. Alla bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Papperskopior av bilder sänds till adress Stora Hundens gata 618, 136 64 HANINGE. Bilder returneras inte. ■